

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Handleitung Zu leichterem Gebrauch Der Geist- und Sittlichen Unterrichten In Ewigen Wahrheiten

Calino, Cesare

Augspurg ; Graez, 1744

VD18 80280064

Index Sententiarum Sacrae, Quae Duodecim In Libris Instructionum
Moralium R.P. Cæsaris Calini Nonnihil Uberius, Et Utilius Explicantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49389](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49389)

INDEX
SENTENTIARUM SACRÆ
SCRIPTURÆ,
QUÆ DUODECIM IN LIBRIS IN-
STRUCTIONUM MORALIUM R. P. CÆ-
SARIS CALINI NONNIHIL UBERIUS,
ET UTILIUS EXPLI-
CANTUR.

*Ubi numerus primus Romanus Libri Sacri Caput,
alter communis Capituli versiculum denotat ad læ-
vam, uti similiter alius Romanus, post Sententiam
Tomulum, seu Mensem Calinianum, alter autem
communis ejus Paginam significat; Nota ve-
rò &c. indicat, eo loco contextum sacrum
largius adduci.*

Ex Libro Genesis.

Cap. Vers.

- I. 26. Faciamus hominem ad imaginem, &
similitudinem nostram. Tom. IX. Pag. 239.
31. Vidit DEus cuncta, quæ fecerat, & e-
rant valde bona. VII. 519.
II. 7. Formavit Dominus DEus hominem de
limo terræ. IX. 239.
16. Ex omni ligno Paradisi comede; de li-
gno autem scientiæ boni, & mali ne co-
medas. I. 102.

R. P. Calini, S. J. Index. s III. 6.

Cap. Vers.

- III. 6. Vidit igitur mulier, quòd bonum esset lignum advescendum, & pulchrum oculis, aspectúque delectabile. V. 41. & I. 349.
8. Et cùm audissent vocent DEI &c. abscondit se Adam, & uxor ejus à facie Domini in medio ligni Paradisi &c. Timui, eò quòd nudus essem, & abscondi me. I. 316.
12. Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, & comedi. V. 296.
15. Inimicitias ponam inter te, & mulierem - - ipsa conteret caput tuum. XII. 479.
19. Quia pulvis es, & in pulverem revertêris. IX. 240.
- IV. 6. Quare iratus es, cur concidit facies tua? &c. III. 464.
7. Statim in foribus peccatum aderit. I. 328.
13. Major est iniquitas mea, quàm ut veniam merear. I. 460.
- VI. 3. Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est. XII. 449.
4. Gigantes erant super terram in diebus illis. Isti sunt potentes à sæculo, viri famosi. IX. 3.
5. Videns autem DEus, quòd multa malitia hominum esset in terra &c. pœnituit eum, quòd hominem fecisset in terra, & tactus dolore cordis intrinsecùs, delebo, inquit, hominem, quem creavi. V. 151.
6. Pœnituit eum, quòd hominem fecisset &c. *uti supra.* I. 308.

VII. 1.

Cap. Vers.

- VII. 1. Vidi enim te justum coram me. II. 181. & IX. 389.
- IX. 3. Omnes pisces maris manui vestræ traditi sunt, & omne, quod movetur, & vivit, erit vobis in cibum. Quasi olera virentiæ tradidi vobis omnia. V. 43.
4. Tradidi vobis omnia, excepto, quòd carnem cum sanguine non comedetis. V. 44.
- XI. 4. Venite, faciamus nobis civitatem, & turrim, cujus culmen pertingat ad cœlum, & celebremus nomen nostrum. VI. 29. & V. 580.
- XII. 14. Flagellavit autem Dominus Pharaonem plagis maximis, & domum ejus propter Saram uxorem Abraham. V. 182.
- XIII. 7. Facta est rixa inter pastores gregum Abraham, & Loth. Dixit ergo Abraham ad Loth: ne, quæso, sit jurgium inter me, & te, & inter pastores meos, & pastores tuos. VI. 361.
13. Homines autem Sodomitæ erant homines pessimi, & peccatores coram Domino nimis. V. 150.
- XVI. 4. At illa concepisse se videns despexit Dominam. V. 599.
- XIX. 11. Eos, qui foris erant, percusserunt cæcitate à minimo usque ad maximum, ita ut ostium invenire non possent. VIII. 215.
- XX. 3. En morieris propter mulierem, quam tulisti; habet enim virum. V. 183. &c.

Cap. Vers.

16. Hoc erit in velamen oculorum tuorum ad omnes, qui tecum sunt, & quocunque perrexeris, mementoque, te deprehensam. II. 89.
- XXI. 11. Dure accepit hoc Abraham. IX. 458.
16. Per memetipsum juravi. II. 187.
- XXII. 2. Tolle filium tuum primogenitum, quem diligis, Isaac, & vade &c. VII. 535.
9. Cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum. XII. 88.
13. Vidit post tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. XI. 38.
14. Appellavitque nomen loci illius: Dominus videt. II. 182.
18. Quia obedisti voci meæ. &c. IX. 344.
- XXIII. 7. Adoravit populum terræ, filios videlicet Heth. II. 340.
11. Nequaquam ita fiat, Domine mi, sed tu magis ausculta, quod loquor. Agrum trado tibi, & speluncam, quæ in eo est, præsentibus filiis populi: sepeli mortuum tuum. IX. 472. &c.
- XXIV. 44. Ipsa est mulier, quam præparavit Dominus filio Domini mei. XII. 480.
63. Egressus fuerat ad meditandum in agro. I. 26.
- XXV. 27. Jacob autem vir simplex. VIII. 334.
- XXVI. 5. Dabo posteris tuis universas regiones has, eò quòd obedierit Abraham voci meæ,

Cap. Vers.

meæ, & custodierit præcepta, & mandata
mea. IX. 344.

14. Ob hoc invidentes ei Palæsthini, VI.
369.

16. Recede à nobis &c. VI. 524. &c.

XXVII. 34. Irrugiit clamore magno: cum
g-
ulatu flevit. III. 397.

41. Dixit Esau in corde suo: venient dies
patris mei, & occidam Jacob fratrem meum.
XI. 368.

46. Tædet me vitæ meæ propter filias Heth:
si acceperit Jacob Uxorem de stirpe hu-
jus terræ, nolo vivere. VI. 395.

XXIX. 17. Terribilis est locus iste: non est
hic aliud nisi domus DEI, & porta cœli.
XII. 543.

XXXI. 14. Nunquid habemus residui quid-
quam in facultatibus, & hæreditate do-
mûs patris nostri? Nõne quasi alienas re-
putavit nos, & vendidit, comeditque
pretium nostrum. V. 503.

XXXII. 16. Non dimittam te, nisi benedixeris
mihi. X. 469.

XXXIII. 3. Progrediens adoravit pronus in
terram septies. II. 340.

XXXIV. 23. Die tertio, quando gravissimus
vulnerum dolor est. X. 70.

XXXVIII. 7. Fuit Her nequam in conspectu
Domini, & ab eo occisus est. &c. V. 182.

XXXIX. 5. Benedixitque Dominus domui Æ-
gyptii

Cap. Vers.

- gyptii propter Joseph, & multiplicavit &c.
VII. 17.
- XLII. 9. Tunc demum reminiscens pincernarum magister ait: confiteor peccatum meum &c. VII. 9. 336.
- XLII. 21. Meritò hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum. IV. 560.
- XLIII. 26. Adoraverunt proni in terram &c. II. 341.
- XLVII. 25. Respiciat nos tantum Dominus noster, & læti serviemus Regi. I. 93.
- XLVIII. 10. Angelus, qui eruit me de cunctis malis, benedicat pueris istis. X. 469.
- XLIX. 10. Non auferetur sceptrum de Juda, & dux &c. VII. 224.
26. Benedictiones patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum ejus, donec veniret desiderium collium æternorum, fiant in vertice Joseph, & in capite Nazaræi. XII. 113.

Ex Libro Exodi.

- I. 9. Ecce populus filiorum Israël multus, & fortior nobis est. Venite, sapienter opprimamus eum. VI. 445.
21. Quia timuerunt obstetrices Deum, ædificavit eis domos. VII. 14.
- II. 9. Accipe puerum istum, & nutri mihi. I. 55.

13. Quare

Cap. Verſ.

13. Quare percutis proximum tuum? VI.
276.
- III. 14. Ego ſum, qui ſum, &c. II. 140.
- V. 1. Hæc dicit Dominus DEus Iſraël: Di-
mitte populum meum, ut ſacrificet mihi
in deſerto V. 523. & I. 300.
- VIII. 9. Conſtitue mihi, quando deprecet pro
te - Qui reſpondit, cras. IV. 400.
- IX. 3. Quòdſi adhuc renuiſ, ecce manus mea
erit ſuper agros tuos. IV. 536.
16. Idcirco poſui te, ut oſtendam in te forti-
tudinem meam, & narretur nomen meum
in omni terra. IX. 75.
23. Dominus dedit tonitrua, & grandinem,
ac diſcurrentia fulgura &c. IV. 433.
27. Peccavi in Dominum, & in voſ: ego,
& populus meus impii, I. 460. & IV.
457.
- XI. 9. Et exivit à Pharaone iratus nimis. VI.
188.
- XII. 29. Factum eſt in noctis medio, percuffit
Dominus omne primogenitum Ægypti.
IV. 546.
- XIV. 13. Nolite timere: ſtate, & videte mag-
nalia Domini, quæ facturus eſt hodie; Æ-
gyptios enim, quos videtis hodie, nequa-
quam ultrà videbitis in æternum. XII. 9.
- XV. 6. Dexteræ tuæ, Domine, magnificata eſt
in fortitudine. IX. 75.
13. Dux fuiſti in miſericordia tua populo,
quem redemiſti. VIII. 223.

Caput Vers.

24. Et murmuravit populus contra Moysen dicens: quid bibemus? VI. 246.
26. Si custodieris mandata ejus, custodieritisque omnia præcepta ejus. IX. 345.
- XVI. 3. Cur eduxistis nos in desertum istud, ut occideretis omnem multitudinem fame? VI. 247.
10. Gloria Domini apparuit in nube. IV. 414.
20. Et iratus est Moyses contra eos. VI. 188.
- XVII. 2. Qui jurgatus contra Moysen ait: da nobis aquam, ut bibamus. VI. 247.
6. En ego stabo ibi coram te super petram, Horeb, percutiesque petram, & exibat ex ea aqua, ut bibat populus. XI. 480.
- XIX. 21. Descende, & contestare populum, ne fortè velit transcendere terminos ad videndum Dominum, & pereat ex eis plurima multitudo. VII. 285.
- XX. 8. Non facias omne opus in eo tu, & filius tuus, & filia tua, servus tuus, & ancilla tua, jumentum tuum, & advena, qui est intra portas tuas. II. 393.
12. Honora patrem tuum, & matrem tuam, ut sis longævus super terram. V. 66.
18. Cunctus autem populus videbat voces, & lampades, & sonitum buccinæ, montemque fumantem: & perterriti, ac pavore concussi, steterunt procul IV. 429.
20. Ut terror illius esset in vobis, & non peccaretis. IV. 440.

XXI.

Cap. Verſ.

XXI. 33. Si quis aperuerit cisternam, & foderit, & non operuerit eam, cecideritque bos, aut asinus in eam, reddet dominus pretium jumentorum. IV. 42.

XXII. 6. Si egressus ignis invenerit spicas, & comprehenderit acervos frugum, sive stantes segetes in agris, reddet damnum, qui ignem succenderit. IV. 42.

26. Si pignus acceperis à proximo tuo vestimentum, ante solis occasum reddes ei, ipsum enim est solum, quo operitur &c. IX. 449.

XXIII. 21. Non dimittet, cum peccaveris. II. 455.

25. Si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi, qui habitat tecum, non urgebis eum quasi exactor. IX. 447.

XXIV. 7. Omnia, quæ locutus est Dominus, faciemus, & obediemus ei. IX. 348.

15. Operuit nubes montem, & habitavit gloria Domini super Sinai. Ingressus Moyses medium nebulæ ascendit in montem. VI. 69.

XXV. 40. Inspice, & fac secundum exemplar, quod tibi in monte monstratum est. XII. 104.

1. Videns autem populus, quòd moram faceret descendendi de monte Moyses, congregatus adversus Aaron dixit: Surge, fac nobis deos, qui nos procedant. VI. 247.

Cap. Verf.

- XXXII. 4. Formavit opere fusorio, & fecit ex eis vitulum conflatilem. &c. VI. 76.
 12. Ne, quæso, dicant Ægyptii: callidè eduxit eos, ut interficeret in montibus, & deleret è terra. III. 346.
 19. Iratusque valde projecit de manu tabulas, & confregit eas ad radices montis. VI. 188.
 XXXV. 3. Non accendetis ignem in universis habitaculis vestris per diem Sabbathi. II. 392.
 XXXVI. 5. Plus offert populus, quàm necessarium est. II. 431.
 XXXVIII. 8. Fecit & labrum æneum cum basi sua de speculis mulierum. III. 520.

Ex Levitico.

- II. 4. Educ blasphemum extra castra, & ponant omnes, qui audierint, manus super caput ejus, & lapidet eum omnis populus. II. 225.
 VI. 2. Anima, quæ peccaverit, & contempto Domino &c. I. 297.
 X. 16. Iratusque contra Eleazar, & Ithamar, filios Aaron, qui remanserunt, ait: cur non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto? &c. VI. 192.
 XI. 14. Sancti estote, quia ego sanctus sum. X. 18.

13. Non

Cap. Vers.

13. Non morabitur opus mercenarii apud te usque mane. IX. 410.

XIX. 14. Coram caeco non pones offendiculum. IV. 153.

XX. 4. Quòd si negligens populus terræ, & quasi parvi pendens imperium meum, dimiserit hominem, qui dedit de semine suo Moloch, nec voluerit eum occidere, ponam faciem meam super hominem illum, & super cognationem ejus, succidámque ipsum, & omnes, qui consenserunt ei. VI. 411.

XXII. 14. Qui comederit de sanctificatis per ignorantiam, addet quintam partem cum eo, quod comedit, & dabit Sacerdoti in Sanctuarium. II. 11.

XXVI. 3. Si in præceptis meis ambulaveritis, & mandata mea custodieritis, dabo vobis pluvias temporibus suis. IV. 425.

25. Mittam pestilentiam in medio vestri. IV. 536.

Ex Numeris.

IV. 20. Alii nulla curiositate videant, quæ sunt in Sanctuario, priusquam involvantur, alioquin morientur. VII. 285.

XI. 1. Ortum est murmur populi, quasi dolentium pro labore contra Dominum. VI. 160.

5. Se-

Cap. Vers.

5. Sedens & flens ait: recordamur piscium, quos comedebamus in Ægypto gratis: in mentem veniunt cucumeres, & pepones, porrique, & cæpe, & allia. VI. 161.
10. Iratus est furor Domini. I. 308.
17. Auferam de spiritu tuo, tradámque eis. VII. 50.
- XII. 3. Erat Moyses vir mitissimus super omnes homines, qui morabantur in terra. VI. 189.
- XIII. 34. Ibi vidimus monstra quædam filiorum Enoc de genere giganteo, quibus comparati quasi locustæ videbamus. IX. 3.
- XIV. 4. Dixerúntque alter ad alterum: constituamus nobis ducem, & revertamur in Ægyptum. VI. 161.
12. Feriam igitur eos pestilentia. IV. 536.
- XV. 22. Quòd si per ignorantiam præterieritis quidquam horum, quæ locutus est Dominus ad Moysen &c. oblitáque fuerit multitudo, offeret vitulum de armento holocaustum &c. II. 11.
31. Verbum Domini contempsit. I. 297.
- XVI. 12. Non venimus, non venimus. V. 525.
26. Precede à tabernaculis hominum impiorum. IV. 204.
- XXI. 4. Et tædere cæpit populum itineris, & laboris. VI. 160.
6. Misit Dominus in populum suum ignitos serpentes. IV. 335.

XXII. 27.

Cap. Vers.

XXII. 27. Concidit sub pedibus sedentis. VI.
203.

28. Respondit Balaam: quia commeruisti,
& illusisti mihi: utinam haberem gladium,
ut te percuterem! VI. 219.

32. Ego veni, ut adversarer tibi, quia per-
versa est via tua, mihi que contraria, & ni-
si asina declinasset de via, dans locum re-
sistenti, te occidissem, & ipsa viveret. II,
454.

XXIII. 10. Moriatur anima mea morte justo-
rum. III. 20. & fiant novissima mea ho-
rum simillima. VII. 146.

XXIV. 2. Irruente in se spiritu Dei. XII. 446.

XXVIII. 52. Disperdite cunctos habitatores
terræ illius: confringite titulos, & statuas
comminuite, atque omnia excelsa vastate.
IV. 174.

Ex Deuteronomio.

I. 43. Adversantes imperio Domini, & tumen-
tes superbiâ ascendistis in montem. Ita-
que egressus Amorrhæus, qui habitabat
in montibus, & obviam veniens, persecu-
tus est vos, sicut solent apes persequi, &
cecidit de Seir usque Horma.

IV. 29. Cùm quæsieris Dominum DEum tuum,
invenies eum, si tamen toto corde quæ-
sieris, & tota tribulatione animæ tuæ.

VI. 7.

Cap. Vers.

- VI. 7. Meditaberis in eis sedens in domo, & ambulans in itinere, dormiens, atque confurgens. I. 26.
12. Cùm comederis, & saturatus fueris, cave diligenter, ne obliviscaris Domini. V. 93.
- VII. 9. Dominus DEUS tuus ipse est DEUS fortis &c. I. 325. &
10. Et reddens odientibus se statim, ita ut disperdat eos, & ultrà non differat, protinus eis restituens, quod merentur. I. 325.
- IX. 23. Contempsistis imperium DEI vestri. I. 297.
- X. 20. Dominum DEUM tuum timebis. VII. 437.
- XI. 18. Ponite hæc verba mea in cordibus vestris, & suspendite ea pro signo in manibus, & inter oculos vestros collocate. I. 43.
- XXII. 1. Non videbis bovem fratris tui, aut ovem errantem, & præteribis, sed reduces ei. VIII. 9.
5. Non induetur mulier veste virili, nec vir utetur veste fæminea, abominabilis enim est apud DEUM, qui facit hæc. V. 267.
- XXIV. 10. Cùm repetes à proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi, non ingredieris domum, ut pignus auferas, sed stabis foris, & ille tibi proferet, quod habet. IX. 443. &c.

Cap. Verf.

14. Eodem die reddes ei pretium laboris.
IX. 410.
- XXVIII. 15. Quòd si audire nolueris vocem
Domini Dei tui, ut custodias, & facias
omnia mandata ejus &c. adducet super te
gentem de longinquo &c. I. 287.
16. Maledictus eris in civitate, maledictus in
agro. &c. I. 290.
20. Mittet Dominus super te famem, & esu-
riem, & increpationem in omnia opera
tua &c. I. 288.
49. Adducet Dominus super te gentem de
longinquo, & de extremis finibus terræ,
in similitudinem aquilæ volantis cum im-
petu, cujus linguam intelligere non possis,
gentem procacissimam &c. III. 194.
56. Tenera mulier, & delicata, quæ super
terram ingredi non valebat, nec pedis ve-
stigium figere propter mollitiem, & tene-
ritudinem nimiam. VIII. 478.
- XXIX. 17. Vidistis abominationes, & fordes,
id est idola eorum, lignum & lapidem, ar-
gentum, & aurum, quæ colebant. IV.
57.
- XXXII. 15. Incrassatus est dilectus, & recal-
citavit, incrassatus, impingatus &c. I.
234.
22. Ignis accensus est in furore meo, & ar-
debit usque ad inferni novissima. I. 284.
33. Fel draconum vinum eorum. V. 114.
& 119.

41. Si

Cap. Verf.

41. Si acuero ut fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea, reddam ultionem hostibus meis &c. I. 283.
42. Inebriabo sagittas meas sanguine, IV. 433.
- XXXIX. 9. Qui dixit patri suo, & matri suæ: nescio vos, & fratribus: ignoro vos, & nesciverunt filios suos: hi custodierunt eloquium tuum, & pactum tuum serua-
verunt. X. 193.

Ex Libro Josue.

- I. 6. Non dimittam, nec derelinquam te: confortare, & esto robustus &c. I. 425.
8. Non recedat volumen legis hujus ab ore tuo, sed meditaberis in eo diebus, & noctibus. I. 173.
18. Qui contradixerit ori tuo, moriatur. VI. 299.
- VI. 21. A viro usque ad mulierem, ab infante usque ad senem. IV. 303.
25. Rachab verò meretricem, & domum patris ejus, & omnia, quæ habebat, fecit Josue vivere, & habitaverunt in medio Israël. VII. 14.
26. Maledictus vir coram Domino, qui fuscitaverit, & ædificaverit civitatem Jericho. In primogenito suo fundamenta illius

Cap. Verf.

lius jaciat, & in novissimo liberorum ponat portas ejus. XI. 533.

VII. 9. Audient Chananæi, & omnes habitatores terræ, & pariter conglobati circumdabunt nos, atque delebunt nomen nostrum de terra, & quid facies magno nomini tuo? VI. 436.

VIII. 2. Tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum, & consurgens ascende in oppidum Hai. III. 445.

X. 11. Cùmque fugerent filios Israël, misit Dominus super eos lapides magnos de cælo &c. IV. 434. & XI. 260

XXII. 30. Et verba filiorum Ruben, & Gad, & dimidiæ tribûs Manassis libentissimè susceperunt. VI. 195.

Ex Libro Judicum.

I. 7. Septuaginta Reges amputatis manuum, ac pedum summitatibus colligebant sub mensa mea ciborum reliquias: sicut feci, ita reddidit mihi DEUS. II. 30.

III. 10. Fuit in eis spiritus Domini. XII. 446.

VI. 34. Spiritus Domini induit Gedeon. XII. 446.

VIII. 7. Cùm ergo tradiderit Dominus Zebec, & Salmã in manus meas, conteram carnes vestras cum spinis, tribulisque deserti. XI. 497.

R. P. Calini, S. J. Index. † IX. 29.

Cap. Vers.

IX. 29. Utinam daret aliquis populum istum sub manu mea, ut auferrem de medio Abimelech. VI. 109.

X. 14. Tunc invocabunt me, & non exaudiam. &c. I. 170.

XI. 29. Factus est super Jephthe spiritus Domini. XII. 446.

XV. 7. Licet hæc feceritis, tamen ex vobis adhuc expetam ultionem, & tunc quiescam: percussitque eos ingenti plagâ. VI. 290.

14. Sicut solent ad ardorem ignis ligna consumi, ita vincula, quibus ligatus erat, dissipata sunt, & soluta. XII. 447.

XVII. 2. Mille & centum argenteos, quos separaveras tibi, ecce ego habeo, & apud me sunt. Reddidit ergo eos matri suæ. V. 397.

XVIII. 23. Deos meos, quos mihi feci, tulistis, & dicitis: quid tibi est? &c. X. 173. &c.

Ex Libro I. Regum.

II. 3. Nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes. VI. 113.

4. Infirmi accincti sunt robore. IX. 89.

9. Non in fortitudine sua roborabitur vir. I. 337. & IX. 89.

30. Qui contemnunt me, erunt contemptibiles. I. 292.

36. Di-

Cap. Verſ.

36. Dimitte me, obſecro, ad unam partem Sacerdotalem, ut comedam buccellam panis. IV. 126.
- III. 13. Prædixi enim ei, quòd judicaturus eſſem domum ejus in æternum propter iniquitatem; eò quòd noverit indignè agere filios ſuos, & non corripuerit eos. IV. 127. & IX. 457.
- IV. 5. Vociferatus eſt omnis Iſraël clamore grandi. II. 386.
7. Ingemuerunt dicentes: væ nobis! væ nobis! quis nos ſalvabit de manu Deorum ſublimium &c. I. 161.
- V. 9. Illis autem circumducentibus eam &c. IV. 545.
- VI. 12. Ibant in directum, & itinere uno gradientur, pergentes, & mugientes, & non declinabant, neque ad dextram, neque ad ſiniſtram. IX. 129.
19. Pereuſſit de viris Bethſamitibus, eò quòd vidiffent arcam Domini, & percuffit de populo ſeptuaginta viros, & quinquaginta millia plebis. VII. 286.
- VII. 10. Intonuit autem Dominus fragore magno ſuper Philiffiim in die illa, & exterminavit eos, & caſi ſunt à facie Iſraël. IV. 435.
- IX. 20. De aſinis - ne ſollicitus ſis - cujus erunt optima quæque Iſraël? nōne tibi? ascende ante me in excelfum. XII. 565.

Cap. Vers.

XI. 6. Et insiliit spiritus Domini in Saul. XII.
446.

7. Assumens utrumque bovem concidit in
frusta, misitque in omnes terminos Israël
per manus nunciorum, dicens: quicumque
non exierit &c. IX. 549.

XII. 5. Testis est Dominus adversum vos, te-
stis Christus ejus in die hoc, quia non
inveneritis in manu mea quidpiam. IX.
395.

19. Et timuit omnis populus nimis Dominum,
& Samuelem. Et dixit universus popu-
lus &c. IV. 436.

Ora pro servis tuis &c. X. 469.

XIII. 13. Stultè egisti, nec custodisti man-
data Domini DEI tui. III. 462.

XIV. 39. Vivit Dominus Salvator Israël, qui
si per Jonathan filium meum factum est,
absque retractatione morte morietur. VI.
309.

XV. 22. Nunquid vult DEus holocausta, &
victimas, & non potius, ut obediatur vo-
ci Domini? melior est enim obedientia,
quàm victimæ. IX. 335.

23. Pro eo ergo, quòd abjecisti sermonem
Domini, abjecit te Dominus, ne sis Rex.
III. 463.

30. Peccavi, sed nunc honora me. VI. 10.

XVI. 1. Usquequò tu luges Saul? III. 463.

7. Abjeci eum. I. 52.

24. Spi-

Cap. Vers.

24. Spiritus Domini recessit à Saul. XII.
453.

XVII. 10. Ego exprobravi agminibus Israël
hodie. II. 116. & VI. 106.

45. Tu venis ad me cum gladio, & hasta,
& clypeo; ego autem venio ad te in no-
mine Domini exercituum. IX. 54.

XVIII. 12. Et timuit Saul David, eò quòd Do-
minus esset cum eo. VI. 445.

XIX. 30. Fili mulieris virum ultrò rapientis,
nunquid ignoro, quia diligis filium Isai in
confusionem tuam, & confusionem igno-
miniosæ matris tuæ? VI. 287.

XXII. 2. Et convenerunt ad eum omnes, qui
erant in angustia constituti, & oppressi æ-
re alieno, & amaro animo. IV. 573.

22. Sciebam in die illa, quòd, cùm ibi esset
Doëg Idumæus, procul dubio annunciaret
Sauli: ego sum reus omnium animarum
patris tui. III. 322.

XXIV. 10. Quare audis verba hominum di-
centium: David querit malum adversum
te. XI. 308.

17. Nunquid vox hæc tua est, fili mi David?
& levavit Saul vocem suam, & flevit. VII.
522.

XXV. 11. Tollam ergo panes meos, & aquas
meas, & dabo viris, quos nescio, unde sint?
V. 362.

XXVI. 21. Apparet, quòd stulte egerim, &
ignoraverim multa nimis. II. 9.

Cap. Vers.

- XXVII.** 1. Aliquando incidam in manus Saul: nonne melius est, ut fugiam, & salver in terra Philisthiim? II. 10.
- XXVIII.** 18. Quoniam non obedisti voci Domini, idcirco quod pateris, fecit tibi Dominus hodie. IX. 349.
- XXX.** 16. Ecce illi discumbebant super faciem universæ terræ, edentes, & bibentes, & quasi festum celebrantes diem. V. 91.
- XXXI.** 4. Ne veniant incircumcisi isti, & interficiant me illudentes mihi. XI. 355.
5. Arripuit itaque Saul gladium, & irruit super eum. IV. 64.

Ex Libro II. Regum.

- I.** 20. Nolite annunciare in Geth, neque annuncietis in compitis Ascalonis, ne forte lætentur filia Philisthiim, ne exultent filia incircumcisorum. XII. 130.
- II.** 22. Recede, noli me sequi, ne compellar confodere te in terram. VI. 372.
- III.** 9. Hæc faciat DEus Abner, & hæc addat ei: nisi quomodo juravit Dominus David, sic faciam cum eo, ut transferatur regnum de domo Saul, & elevetur thronus David super Israël, & super Judam. VI. 503.
- VI.** 22. Et ludam, & vilior fiam, plus quam factus sum, & ero humilis in oculis meis. IX. 282.

XIII. 1.

Cap. Vers.

XIII. 1. Factum est, ut Absalon filii David sororem speciosissimam vocabulo Thamar adamaret Amnon filius David, & deperiret eam valde, ita ut propter amore ejus ægrotaret. VIII. 194.

28. Observate, cum temulentus fuerit Amnon vino. V. 117. Percutite eum, & interficite: nolite timere: ego sum &c. VII. 332.

XV. 2. Et mane consurgens Absalon stabit juxta introitum portæ, & omnem virum &c. VI. 22.

4. Quis me constituat judicem super terram, ut ad me veniant omnes, qui habent negotium, & justè judicem? VI. 101.

6. Sollicitabat corda virorum Israël. VIII. 195.

19. Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam in quocunque loco fueris, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. XII. 378.

XVI. 21. Et dixit Achitophel ad Absalon: ingredi &c. Tetenderunt ergo Absalon tabernaculum in solario, ingressusque est ad concubinas patris sui coram universo Israël. IV. 89.

23. Consilium Achitophel, quod dabat in diebus illis, quasi si quis consuleret DEum. III. 302. & VIII. 308.

XVII. 23. Suspendio interiit. IV. 90.

Cap. Vers.

XIX. 22. Ergone hodie interficietur vir in
Israël &c. II. 62.

43. Durius autem responderunt viri Juda vi-
ris Israël. VI. 356.

XX. . Separatusque est omnis Israël à David,
factusque est Seba filium Bochri, IV. 7.
& VI. 411.

XXII. 12. Cribrans aquas de nubibus celo-
rum. IV. 398.

XXIII. 16. Noluit ergo bibere &c. I. 257.

XXIV. 15. Immisitque Dominus pestilentiam
in Israël &c. III. 197.

17. Vertatur, obsecro, manus tua contra me.
VIII. 42.

Ex Libro III. Regum.

V. 4. Nunc autem dedit requiem Dominus
DEus mihi per circuitum, & non est Sa-
than, neque occursum malus. Quamobrem
cogito ædificare &c. II. 430.

VIII. 5. Oves, & boves absque æstimatione,
& numero. II. 343.

10. Nebula implevit domum Domini, & non
poterant Sacerdotes stare, & ministrare
propter nebulam &c. VI. 69.

IX. 4. Tu quoque si ambulaveris coram me
sicut pater tuus in simplicitate cordis &c.
VIII. 335

X. 2.

Cap. Vers.

- X.** 2. Ingressa est Jerusalem multo cum comitatu, & divitiis, camelis portantibus aromata, & aurum infinitum nimis, & gemmis pretiosis. II. 360.
- XII.** 4. Pater tuus durissimum jugum imposuit nobis; tu itaque nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo &c. I. 109.
- XIII.** 4. Extendit manum suam de altari, dicens: apprehendite eum, & exaruit manus ejus, quam extenderat, nec valuit eam retrahere ad se. XI. 292.
- XVIII.** 10. Vivit Dominus DEus tuus, quia non est gens, aut regnum, in quo non miserit Dominus meus te requirens. IV. 420.
26. Et non erat vox, nec qui responderet. VII. 345.
39. Omnis populus cecidit in faciem suam, & ait: Dominus ipse est DEus, Dominus ipse est DEus. IV. 422.
45. Ecce cœli contenebrati sunt, & nubes, & ventus, & facta est pluvia grandis. IV. 424.
- XIX.** 18. Reliqui mihi septem millia virorum, qui non curvaverunt genua ante Baal. I. 468.
- XX.** 23. Servi verò Regis Syriæ dixerunt ei &c. IV. 87.
32. Si adhuc vivit, frater meus est. XI. 279.

Cap. Vers.

35. Dixit ad socium suum in sermone Domini: percutite me. IX. 349.
- XXI. 29. Nonne vidisti humiliatum Achab coram me? Quia igitur humiliatus est mei causa, non inducam malum in diebus ejus. II. 98. & I. 506.
- XXII. 18. Non prophetat mihi bonum, sed malum. VIII. 296.
24. Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam in maxillam, & dixit: mène ergo dimisit spiritus Domini, & locutus est tibi? XI. 350.
27. Mittite virum istum in carcerem, & sustentate eum pane tribulationis, & aquâ angustia. II. 98.
40. Accinxisti me fortitudine ad prælium: incurvasti resistentes mihi subter me. IX. 90.

Ex Libro IV. Regum.

- I. 10. Si homo DEI sum, descendat ignis de cælo, & devoret te, & quinquaginta tuos. VI. 320.
- II. 9. Fiat in me spiritus tuus duplex. I. 20.
23. Et illudebant ei, dicentes: ascende calve, ascende calve. VI. 327.
- III. 10. Heu, heu, heu! congregavit nos Dominus tres Reges, ut traderet in manus Moab &c. IV. 415, &c.

IV. 9.

Cap. Vers.

IV. 9. Vir DEI sanctus est iste, qui transit per nos frequenter. I. 350.

VI. 15. Vidit exercitum in circuitu civitatis, & equos, & currus, nunciavitque ei dicens: heu &c. III. 352.

18. Obsecro, Domine, percutite gentem hanc cæcitate &c. XI. 258.

26. Non te salvat Dominus: unde te possum salvare? VII. 334.

VIII. 8. Dabo tibi duo millia equorum, nec poteris ex te præbere ascensores eorum. XII. 338.

XIV. 10. Percutiens invaluisti super Edom, & sublevavit te cor tuum: contentus esto gloriâ, & sede in domo tua: quare provocas malum, ut cadas tu, & Judas tecum? VI. 5.

XVII. 24. Et immisit in eos Dominus leones, qui interficiebant eos. IV. 336.

25. Non timebant Dominum. II. 12.

34. Fuerunt gentes istæ timentes Dominum. VII. 458.

XIX. 22. Cui exprobrasti, & quem blasphemasti? contra quem exaltasti vocem tuam? & elevasti &c. II. 219.

Ex

Ex I. Paralipomenon.

Cap. Vers.

- XI. 23. Descendit igitur ad eum cum virga, & rapuit hastam, quam tenebat manu, & interfecit eum hastâ sua. VI. 353. & IX. 4.
- XV. 7. Confortamini, & non dissolvantur manus vestræ, erit enim merces operi vestro. IX. 100.
- XVI. 27. Fortitudo, & gaudium in loco ejus. IX. 78.
- XXI. 16. Levânsque David oculos suos vidit Angelum Domini stantem inter cœlum, & terram, & evaginatum gladium in manu ejus, & versum contra Jerusalem. IV. 547.
- XXIX. 17. Scio, DEUS meus, quòd probes corda, & simplicitatem diligas. VIII. 335.
25. Magnificavit ergo Dominus Salomonem super omnem Israël, & dedit illi gloriam regni. VI. 45.
28. Mortuus est in senectute bona plenus dierum, & divitiis, & gloriâ. VI. 45.

Ex II. Paralipomenon.

- V. 13. Igitur cunctis pariter & tubis, & voce, & cymbalis, & organis, & diversi generis concentibus &c. VIII. 226.
- VI. 13. Deinceps flexis genibus contra universam
fam

Cap. Vers.

fam multitudinem Israël &c. ait: Domine
DEus Israël &c. II. 306.

XIII. 5. Electi erant, & ad bella fortissimi, IV.
496.

XIV. 8. Domino cædente contriti sunt, & ex-
ercitu illius præliante, IV. 497.

XVI. 9. Oculi Domini contemplantur omnem
terram, & præbent fortitudinem his, qui
corde perfecto credunt in eum. IX. 89.

12. Ægrotavit etiam Afa anno 39. regni sui
dolore pedum vehementissimo, & nec in
infirmirate sua quæsit Dominum, sed ma-
gis in medicorum &c. IV. 544.

XVIII. 30. Rex autem Syriæ præceperat duci-
bus equitatus sui, dicens: ne pugnetis con-
tra minimum, aut contra maximum, nisi
contra solum Regem Israël. IV. 308.

XXII. 3. Sed & ipse ingressus est per vias do-
mûs Achab; mater enim ejus impulit eum,
ut malè ageret, IV. 91. & X. 194.

XXIV. 17. Qui delinitus obsequiis eorum, ac-
quievit eis. IV. 128.

24. In Joas quoque ignominiosa exercuere
judicia. XI. 351.

XXV. 16. Num consiliarius Regis es? Quiesce,
ne interficiam te, IX. 305.

XXVI. 16. Sed cum roboratus esset, elevatum
est cor ejus in interitum suum, & neglexit
Dominum DEum suum, V. 586.

Cap. Vers.

20. Et ipse perterritus acceleravit egredi, eo quòd sensisset illico plagam Domini. IX. 477.
- XXVIII. 5. Occiditque Phacee, filius Romeliæ, de Juda centum viginti millia in die uno, omnes viros bellatores. IV. 477.
16. Tempore illo misit Rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans auxilium. IV. 491.
20. Adduxitque contra eum Teglat-Phalsar regem Assyriorum. IV. 493.
- XXXIII. 12. Qui, postquam coangustatus est, oravit Dominum DEum suum, & egit pœnitentiam &c. II. 274.
- XXXVI. 16. At illi subsannabant nuntios Dei, & parvi pendebant sermones ejus, illudabantque Prophetis. IV. 109.

Ex Libro I. Esdræ.

- II. 68. Secundùm vires suas dederunt impensas operis. II. 432.
- III. 7. Dederunt autem pecuniam latomis, & cæmentariis, cibum quoque, & potum &c. 432.
- X. 9. Et sedit omnis populus in platea domûs DEI, trementes, pro peccato, & pluviis. II. 28.

Ex

Cap. Vers.

fam multitudinem Israël &c. ait: Domine
DEus Israël &c. II. 306.

XIII. 5. Electi erant, & ad bella fortissimi, IV.
496.

XIV. 8. Domino cædente contriti sunt, & ex-
ercitu illius præliante, IV. 497.

XVI. 9. Oculi Domini contemplantur omnem
terram, & præbent fortitudinem his, qui
corde perfecto credunt in eum. IX. 89.

12. Ægrotavit etiam Afa anno 39. regni sui
dolore pedum vehementissimo, & nec in
infirmirate sua quæsiuit Dominum, sed ma-
gis in medicorum &c. IV. 544.

XVIII. 30. Rex autem Syriæ præceperat duci-
bus equitatus sui, dicens: ne pugnetis con-
tra minimum, aut contra maximum, nisi
contra solum Regem Israël. IV. 308.

XXII. 3. Sed & ipse ingressus est per vias do-
mûs Achab; mater enim ejus impulit eum,
ut malè ageret, IV. 91. & X. 194.

XXIV. 17. Qui delinitus obsequiis eorum, ac-
quieuit eis. IV. 128.

24. In Joas quoque ignominiosa exercuere
judicia. XI. 351.

XXV. 16. Num consiliarius Regis es? Quiesce,
ne interficiam te, IX. 305.

XXVI. 16. Sed cum roboratus esset, elevatum
est cor ejus in interitum suum, & neglexit
Dominum DEum suum, V. 586.

Cap. Vers.

20. Et ipse perterritus acceleravit egredi, eo quòd sensisset illico plagam Domini. IX. 477.
- XXVIII. 5. Occiditque Phacee, filius Romeliæ, de Juda centum viginti millia in die uno, omnes viros bellatores. IV. 477.
16. Tempore illo misit Rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans auxilium. IV. 491.
20. Adduxitque contra eum Teglat-Phalsar regem Assyriorum. IV. 493.
- XXXIII. 12. Qui, postquam coangustatus est, oravit Dominum DEum suum, & egit pœnitentiam &c. II. 274.
- XXXVI. 16. At illi subsannabant nuntios Dei, & parvi pendebant sermones ejus, illudabantque Prophetis. IV. 109.

Ex Libro I. Esdræ.

- II. 68. Secundùm vires suas dederunt impensas operis. II. 432.
- III. 7. Dederunt autem pecuniam latomis, & cæmentariis, cibum quoque, & potum &c. 432.
- X. 9. Et sedit omnis populus in platea domûs DEI, trementes, pro peccato, & pluviis. II. 28.

Ex

Ex Libro II. Esdræ.

Cap. Vers.

VIII. 10. Gaudium Domini est fortitudo nostra. IX. 74.

Ex Libro Tobie.

II. 1. Cùm esset dies festus Domini, & factum esset prandium bonum in domo Tobie. V. 29.

12. Hanc autem tentationem ideò permisit Dominus evenire illi, ut posteris daretur exemplum patientiæ ejus, sicut & sancti Job. IV. 371.

III. 9. Amplius ex te non videamus filium, vel filiam super terram, interfectrix virorum tuorum: nunquid occidere me vis, sicut jam occidisti septem viros. VI. 248.

18. Vitam illam exspectamus, quam DEUS daturus est his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo. VII. 434.

IV. 14. Superbiam in tuo sermone nunquam dominari permittas. VI. 113.

19. Consilium à sapiente perquire. VIII. 307.

23. Noli timere, fili, pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si &c. VII. 434, & IX. 295,

V. 21.

Cap. Vers.

- V. 21. Sit DEus in itinere vestro, & Angelus
ejus comitetur vobiscum. X. 469.
- VI. 2. Piscis immanis exivit ad devorandum
eum, quem expavescens Tobias clamavit
voce magna: Domine, invadit me. II.
460.
- VII. 3. Suscepit eos Raguel cum gaudio, in-
tuénsque Tobiam Ráguel dixit Annæ u-
xori suæ: quàm similis est juvenis iste con-
sobrino meo? I. 129.

Ex Libro Judith.

- II. 3. Dixitque cogitationem suam in eo esse,
ut omnem terram suo subjugaret impe-
rio. V. 526.
- III. 13. Præceperat enim illi Nabuchodonosor
Rex, ut omnes DEos terræ exterminaret,
videlicet ut ipse solus diceretur Deus ab
his nationibus, quæ &c. IV. 116.
- V. 25. Si verò non est offensio populi hujus
coram Deo suo &c. IV. 498.
- VI. 15. Intuere Domine superbiam eorum. V.
559. & VI. 441. &c.
19. Suscepit eum in domum suam, & fecit
ei cænam magnam. V. 29.
- VII. 6. &c. Incidi fecit aquæductum eorum.
IV. 411.
- VIII. 7. Erat eleganti aspectu nimis, cui vir suus
reliquerat divitias multas &c. I. 351.
- IX. 5.

Cap. Vers.

- IX. 5. Hoc factum est, quod ipse voluisti. X.
148.
- XIII. 4. Jacebat in lecto nimia ebrietate sopi-
tus. V. 118.
20. Vivit Dominus, quoniam custodivit me
Angelus ejus & hinc euntem, & ibi com-
morantem, & inde huc revertentem &c.
I. 354. & XII. 466.
28. Ecce caput Holofernus, qui in contemptu
superbiæ suæ DEum Israël contempsit.
V. 559.
- XV. 9. Joacim autem summus Pontifex de Je-
rusalem venit in Bethuliam cum universis
Presbyteris suis, ut videret Judith. II. 368.
15. Et omnes populi gaudebant cum mulie-
ribus, & virginibus, & juvenibus in orga-
nis, & citharis. VI. 442.
- XVI. 13. Tunc ululaverunt castra Assyriorum,
quando apparuerunt humiles mei arescen-
tes in siti &c. IX. 279.
24. Erat populus jucundus secundum faciem
sanctorum. V. 37.

Ex Libro Esther.

- I. 4. Ut ostenderet divitias gloriæ regni sui, &
magnitudinem, atque jactantiam potentia
suæ. V. 497.
26. Non solum Regem læsit Regina Vasthi,
sed & omnes populos, & principes, qui
sunt in cunctis provinciis regis Assueri,
IV. 63.

R. P. Calini, S. J. Index.

u

Ex

Ex Libro Job.

Cap. Vers.

- I. 1. Erat vir simplex. VIII. 335.
 8. Nunquid considerâsti servum meum Job, quòd non sit ei similis in terra? IX. 16.
 9. Nunquid Job frustra timet DEum? Nónne tu vallâsti eum, ac domum ejus &c. VII. 566.
 11. Extende paululùm manum tuam, & tan-ge cuncta, quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi. IV. 419.
 12. Ecce universa, quæ habet, in manu tua sunt; tantùm in eum ne extendas manum tuam. IV. 337.
 16. Ignis cecidit è cælo, & tactas oves, puerósque consumpsit. IV. 431.
 19. Repentè ventus vehemens irruit à regione deserti, & concussit quatuor angulos domûs, quæ corruens oppressit liberos tuos &c. IV. 428.
 21. Sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. IV. 347.
 22. In his omnibus non peccavit Job labiis suis. VIII. 362.
 II. 6. Ecce in manu tua est; veruntamen animam illius serva. IV. 337.
 9. Benedic DEO, & morere. VI. 249.
 10. Quasi una de stultis mulieribus locuta es. VI. 250.

11. Su-

Cap. Verf.

- II. Superveniet eis inundatio. IV. 398.
- III. 4. & 5. Dies ille vertatur in tenebras, & non illustretur lumine. Obscurent eum &c. IV. 427.
- V. 1. Ad aliquem Sanctorum convertere. III. 97. & X. 467.
- VI. 2. Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram merui, & calamitas, quam patior, in statera ! quasi arena maris hæc gravior apparet. IV. 558.
10. Hæc mihi sit consolatio, ut affligens me dolore non parcat. IV. 559. item 363.
Non contradicam sermonibus Sancti. VI. 300.
29. Respondete, obsecro, absque contentione, & loquentes id, quod justum est, iudicate. VI. 306.
- VII. 20. Peccavi: quid faciam tibi, o custos hominum? III. 629.
- VIII. 20. Deus non projiciet simplicem. VIII. 337.
- IX. 30. Si latus fuero quasi aquis nivis, & fulserint quasi mundissimæ manus meæ, tamen fordibus intinges me, & abominabuntur me vestimenta mea. XI. 507.
- X. 7. Nemo est, qui de tua possit eruere. III. 292.
12. Visitatio tua custodivit spiritum meum. II. 370.
20. Nunquid non paucitas dierum meorum finietur brevi? dimitte ergo me, ut plangam paululum &c. I. 31. &c.

Cap. Verſ.

25. Scio, quòd redemptor meus vivit &c.
VII. 435.
- XI. 8. Excelsior cœlo est - - profundior inferno - - longior terrâ mensura ejus, & latior mari. II. 173.
20. Spes illorum abominatio animæ. VIII. 462.
- XII. 2. Ergo vos estis soli homines, & vobiscum morietur sapientia. VI. 103. & mihi est cor, sicut & vobis, nec inferior vestri sum; quis enim hæc, quæ nôstis, ignorat? ibi 327.
- XIII. 2. Secundum scientiam vestram & ego novi, nec inferior vestri sum. VI. 328.
6. Appendat me in statera justa, & sciat DEus simplicitatem meam VIII.
16. Non veniat in conspectu ejus omnis hypocrita. VI. 142.
- XV. 3. Arguis verbis eum, qui non est æqualis tibi, & loqueris, quod tibi non expedit &c. II. 224.
34. Congregatio hypocritæ sterilis. VI. 142.
- XVI. 2. Consolutores onerosi omnes vos estis: nunquid habebunt finem verba ventosa? poteram & ego similia vestri loqui. VI. 328.
- XVII. 8. Innocens contra hypocritam fuscitabitur. VI. 145.
12. Noctem verterunt in diem. VIII. 517.
13. In tenebris stravi lectulum meum. ibid.
14. Putredini dixi: pater meus es, mater mea, & soror mea, vermibus. VI. 82.
- XVIII. 4. Noli perdere animam tuam in furore tuo. VI. 374.

XIX. 11.

Cap. Verf.

- XIX. 11. Aperuerunt super me ora sua, & exprobrantes percusserunt maxillam meam: fatiati sunt pœnis meis. XI. 344.
25. In novissimo die de terra surrecturus sum, & rursus circumdabor pelle mea, & in carne mea &c. III. 246. & XII. 242.
27. Reposita est hæc spes mea in sinu meo. VII. 173.
- XXI. 13. Ducunt in bonis dies suos, & in puncto ad inferna descendunt. VIII. 481.
14. Qui dixerunt Deo: recede à nobis: scientiam viarum tuarum nolumus. II. 13.
30. Ad diem perditionis servatur malus, & ad diem furoris ducetur. III. 261.
- XXV. 10. Qui dat pluviam super faciem terræ. IV. 410.
- XXVI. 8. Qui ligat aquas in nubibus. IV. 410.
- XXVII. 8. Quæ est enim spes hypocritæ? nunquid DEUS audiet clamorem ejus, cum venerit super eum angustia? VI. 142.
- XXVIII. 26. Quando ponebat pluviis legem. IV. 397.
- XXX. 23. Scio, quia morti trades me, ubi constituta est domus omni viventi. III. 2.
- XXXI. 14. Quid faciam, cum surrexerit ad judicandum DEUS, & cum quæsiêrit, quid respondebo illi? III. 230.
- XXXIV. 24. Conteret multos, & innumerabiles, & stare faciet alios pro eis. VII. 456.
- XXXVI. 5. Deus potentes non abjicit, cum

Caput Vers.

- & ipse sit potens; sed non salvat impios. &c. III. 213.
23. Quis poterit scrutari vias ejus? memento, quod ignores opera ejus. III. 192.
- XXXVIII. 2. Quis est iste involvens sententias sermonibus imperitis? VIII. 314.
22. Nunquid ingressus es thesauros nivis, aut thesauros grandinis inspexisti, quæ præparavit in tempus hostis, in diem pugnæ, & belli? IV. 432.
- XXXIX. 34. Qui leviter locutus sum, respondere quid possum? unum locutus sum, quod utinam non dixissem. IV. 559.
- XLI. 10. De ore ejus lampades procedunt, sicut tædæ ignis accensæ. &c. VIII. 490.
- XLII. 3. Inspicienter locutus sum, & quæ ultra modum excederent scientiam meam. VIII. 362.

Ex Psalmis.

- I. 2. Sed in lege Domini voluntas ejus, & in lege ejus meditabitur die, ac nocte. VII. 25.
- II. 1. Populi meditati sunt inania. I. 17.
- IV. 3. Ut quid diligitis veritatem, & quæritis mendacium. II. 7.
- V. 5. Mane astabo tibi, & videbo, quoniam non DEUS volens iniquitatem tu es. I. 34.
6. Neque habitabit juxta te malignus. X. 443.
7. Virum sanguinum, & dolosum abominabitur Dominus. VIII. 350.
9. Deduc me, Domine, in justitia tua. VII. 104.
- VI. 1.

LOCORUM SACRÆ SCRIPTURÆ. 311

Cap. Vers.

- VI. 1. Domine, ne in furore tuo arguas me,
neque in ira tua corripas me. II. 275.
2. Miserere mei Domine, quoniam infirmus
sum: sana me Domine, quoniam contur-
bata sunt ossa mea. IV. 321.
7. Lavabo per singulas noctes lectum meum;
lacrymis meis stratum meum rigabo. I. 34.
VII. 12. DEus iudex justus, fortis, & patiens,
nunquid irascetur per singulos dies? &c.
III. 212.
13. Nisi conversi fueritis, gladium suum vi-
bravit &c. ibid. & IV. 446.
VIII. 5. Quid est homo, quod memor es ejus,
aut filius hominis, quoniam visitas eum?
II. 369.
IX. 11. Sperent in te, qui noverunt nomen
tuum Domine. VII. 355.
13. Propter quid irritavit impius Deum? dixit
enim in corde suo: non requiret. XI. 525.
14. Vide humilitatem meam. IX. 274.
15. Contere brachium peccatoris, & mali-
gni. VI. 487.
X. 6. Qui diligit iniquitatem, odit animam
suam. I. 334.
XII. 21. In eo lætabitur cor nostrum, & in no-
mine sancto ejus speravimus. IX. 75.
XIII. 3. Omnes declinaverunt: non est, qui fa-
ciat bonum, non est usque ad unum. I.
468. & 472. & VII. 107.
8. Providebam Dominum in conspectu meo

Cap. Vers.

semper: propter hoc latatum est cor meum.
I. 137.

XIV. 1. Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo? IX. 116.

2. Qui ingreditur sine macula, & operatur justitiam. VII. 141.

XV. 1. Conserva me Domine, quoniam speravi in te. VII. 359.

4. Multiplicatae sunt infirmitates eorum, postea acceleraverunt. I. 463. & IV. 573.

XVI. 7. Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te. VII. 359.

10. Os eorum locutum est superbiam. VIII. 497.

XVII. 1. Confitemini Domino, quoniam bonus. VII. 547.

15. Misit sagittas suas, & dissipavit eos IV. 433.

28. Tu populum humilem salvum facies. IX. 278.

30. Deus meus, illumina tenebras meas, quoniam in te eripiar à tentatione. II. 282.

XVIII. 1. Coeli enarrant gloriam DEI, & opera manuum ejus annuntiat firmamentum &c. II. 125.

14. Si mei non fuerint dominati, tunc emundabor à delicto maximo. V. 612.

XIX. 9. Ipsi obligati sunt, & ceciderunt. I. 158.

XXI. 8. Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labiis, & moverunt caput. XII. 127.

13. Tauri pingues obsederunt me. IV. 24.

17. Circumdederunt me canes multi. IV. 24.

18. Di-

Cap. Verf.

18. Dinumeraverunt omnia ossa mea. XI. 476. & XII. 93.
- XXII. 4. Si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es. I. 376.
5. Parasti in conspectu meo mensam adversus omnes, qui tribulant me. XI. 121.
- XXIII. 7. Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales, & introibit Rex gloriæ. VII. 33.
- XXIV. 10. Universæ viæ Domini misericordia, & veritas, requirentibus testamentum ejus, & testimonia ejus. III. 203.
11. Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo; multum est enim. X. 81.
- XXV. 1. In Domino sperans non infirmabor. VII. 433.
8. Domine, dilexi decorem domûs tuæ. II. 419.
- XXVIII. 2. Adorate Dominum in atrio sancto ejus. II. 328.
3. Dominus super aquas multas. IV. 397.
- Vox Domini super aquas: DEUS majestatis intonuit IV. 445.
9. In templo ejus omnes dicent gloriam. II. 409.
- XXIX. 4. Domine eduxisti ab inferno animam meam: salvasti me à descendantibus in lacum. II. 92.
5. Quoniam ira in indignatione ejus, & vita in voluntate ejus. IV. 379.
- XXX. 1. In te, Domine, speravi, non confundar in æternum. VII. 358.

Cap. Vers.

4. Propter nomen tuum deduces me, & enutries me. I. 57.
7. Odisti observantes vanitates. I. 277.
- XXXI. 3. Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea. II. 269.
6. Veruntamen ad eum non approximabunt in diluvio aquarum. IV. 399.
9. Nolite fieri sicut equus, & mulus. IV. 24.
10. Multa flagella peccatoris. I. 329. Sperantem autem in Domino misericordia circumdabit. VII. 358.
- XXXII. 5. Misericordia Domini plena est terra. III. 202. & VIII. 225.
8. Timeat Dominum omnis terra. VII. 438. &c.
- XXXIII. 13. Quis est homo, qui vult vitam, diligit dies videre bonos? VII. 139.
14. Prohibe linguam tuam à malo. VIII. 494.
19. Humiles spiritu salvabit. IX. 277.
- XXXIV. 13. Humiliabo in jejunio animam meam. II. 77.
14. Quasi lugens, & contristatus, sic humiliabar, & adversum me lætati sunt, & convenerunt. XI. 354.
15. Congregata sunt super me flagella. XI. 476.
- XXXV. 5. Iniquitatem meditatus est in cubili suo. I. 17.
6. In cœlo misericordia tua. VIII. 225.
7. Homines, & jumenta salvabis, Domine. IV. 551.
- XXXVI. 1. Noli æmulari in malignantibus, neque zelaveris super facientes iniquitatem. VI. 450.
5. Re-

Cap. Vers.

5. Revela Domine viam tuam, & ipse faciet. Ill. 559.
6. Et educet sicut lumen justitiam tuam, & judicium tuum tanquam meridiem. Ill. 250.
21. Mutuabitur peccator, & non solvet. IX. 433.
23. Apud Dominum gressus hominis dirigentur, & vias ejus volet. I. 117.
24. Justus, cum ceciderit, non collidetur, quia Dominus supponit manum suam. IX. 386.
35. Vidi impium superexaltatum, & elevatum sicut cedros Libani: transivi &c. I. 483.
40. Et adjuvabit eos Dominus, & liberavit eos, & eruet eos à peccatoribus &c. VII. 360.
- XXXVII. 4. Non est sanitas in carne mea, non est pax ossibus meis à facie inimicorum meorum. XI. 477. & II. 21.
7. Curvatus sum usque in finem: tota die contristatus ingrediebar. I. 145.
13. Dolos tota die meditabantur. I. 17.
18. Ecce ego in flagella paratus sum. IX. 483.
19. Cogitabo pro peccato meo. II. 76.
- XXXVIII. 2. Custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea. VIII. 370.
6. Substantia mea tanquam nihilum apud te. I. 221.
7. In imagine pertransit homo, sed & frustra conturbatur. I. 147.
8. Substantia mea apud te est. I. 221.
- XXXIX. 3. Eduxit me de lacu miseriæ, & de luto facis. Ill. 475.

XL. 9.

Cap. Vers.

- XL. 9. Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi, & à scandalis operantium iniquitatem. IV. 193.
- XLIII. 16. Tota die verecundia mea contra me est, & confusio faciei meæ cooperuit me. XL. 289.
- XLIV. 8. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem. I. 277.
- XLV. 7. Dedit vocem suam, & mota est terra. IV. 517.
- XLVII. 4. DEUS in domibus suis cognoscetur. II. 411.
- XLVIII. 4. Meditatio cordis mei prudentia. VIII. 286.
6. Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me. III. 242.
15. Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos. V. 10.
16. Auxilium eorum inveterascet in inferno à gloria eorum. VI. 130.
18. Non descendet cum eo gloria ejus. VI. 77.
- XLIX. 3. Ignis in conspectu ejus exardescet. III. 249.
13. Nunquid manducabo carnes taurorum, aut sanguinem hircorum potabo? II. 345.
15. Invoca me in die tribulationis, & erua te. II. 267.
19. Os tuum abundavit malitia, & lingua tua concinnabat dolos. VIII. 353. & 495.
20. Adversus filium matris tuæ ponebas scandalum: hæc fecisti, & tacui. IV. 40.

L. 1. Mi-

Cap. Vers.

- L. 1. Misere mei DEus &c. V. 316.
 3. Amplius lava me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me. II. 65.
 4. Peccatum meum contra me est semper. II. 76. & IV. 360.
 8. Lavabis me, & super nivem dealbabor. IV. 260.
 19. Cor contritum, & humiliatum DEus non despicias. IX. 282.
- LI. 1. Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate? II. 107.
 4. Tota die injustitiam cogitavit lingua tua. I. 360.
 9. Ecce homo, qui non posuit DEum adju-
 torem suum, sed speravit in multitudine
 divitiarum suarum. V. 439.
- LIII. 7. Averte mala inimicis meis, & in veri-
 tate tua disperde illos. VIII. 169.
- LIV. 16. Veniat mors super illos, & descen-
 dant in infernum viventes, quoniam nequi-
 tiæ in tabernaculis eorum. VIII. 168.
- LV. 6. Tota die verba mea execrabantur. IV.
 238.
 8. Pro nihilo salvos facies illos. VII. 487.
- LVI. 11. Latabitur justus, cum viderit vindi-
 ctam, manus suas lavabit in sanguine pec-
 catoris. VIII. 168.
- LVIII. 12. Disperde illos in virtute tua: depo-
 ne eos, protector meus Domine. XI. 36. &c.
 13. Delictum oris eorum, sermonem labiorum
 ipse.

Cap. Vers.

- ipforum & comprehendantur in superbia
sua: & de execratione &c. V. 574.
18. Deus meus, misericordia mea &c. Vlll. 230.
- LIX. 13. Da mihi auxilium de tribulatione,
quia vana salus hominis. Vll. 330.
- LXI. 5. Ore suo benedicebant, & corde suo
maledicebant. Vl. 70. pretium suum co-
gitaverunt repellere. IX. 343.
10. Mendaces filii hominum in stateris. Vl. 3.
11. Divitiæ si affluent, nolite cor opponere.
V. 346.
- LXII. 8. Adhæsit anima mea post te. Vll. 583.
- LXIII. 8. Accedat homo ad cor altum, & ex-
altabitur DEus. 275. & I. 181.
- LXIV. 6. Replebimur in bonis domûs tuæ. ll.
425.
- LXV. 12. Transivimus per ignem, & aquam,
& eduxisti nos in refrigerium. Xl. 188.
- LXVII. 2. Fugiant, qui oderunt eum. I. 313.
- LXVIII. 3. Veni in altitudinem maris, & tem-
pestas demersit me. Xll. 85.
10. Zelus domûs tuæ comedit me. X. 71.
12. Posui vestimentum meum cilicium. ll. 77.
22. Dederunt in escam meam fel, & in siti
mea potaverunt me aceto. Xll. 91.
27. Super dolorem vulnerum meorum addi-
derunt. Xl. 481.
32. Quærite DEum, & vivet anima vestra.
X. 177.
- LXXII. 2. Mei autem penè moti sunt pedes; penè
effusi sunt gressus mei, quia zelavi super ini-
quos &c. Vl. 490. 3. Ze-

Cap. Vers.

3. Zelavi super iniquos pacem peccatorum videns. VI. 487.
4. Quoniam non est respectus morti eorum. VI. 512.
18. Veruntamen propter dolos posuisti eis: dejecisti eos, dum allevarentur. Et
19. Quomodo facti sunt in desolationem? subito defecerunt. VIII. 348.
24. Quid mihi est in cælo, & à te quid volui super terram? Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. VII. 377.
- LXXIII. 3. Leva manus tuas in superbias eorum. 558.
4. Gloriatu sunt, qui oderunt te. I. 313. &c.
12. Deus autem Rex noster ante sæcula. II. 144.
23. Superbia eorum, qui oderunt te. I. 313.
- LXXV. 9. Dominus de cælo auditum fecit iudicium. VI. 333.
- LXXVI. 6. Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui. III. 532.
7. Meditatus sum nocte cum corde meo. I. 34.
18. Vocem dederunt nubes. Etenim sagittæ tuæ transeunt: vox tonitruu tui in rota IV. 446.
19. Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: commota est, & contremuit terra. IV. 429.
- LXXVII. 46. Dedit ærugini fructus eorum. IV. 453.
49. Misit in eos iram indignationis suæ, indignationem, & iram, & tribulationem, immisiones per angelos malos. IV. 548.
50. Viam

Cap. Verſ.

50. Viam fecit ſemitæ iræ ſuæ: non peper-
cit à morte animabus eorum, & jumenta
eorum in morte concludit. IV. 535.
- LXXVIII. 8. Ne memineris iniquitatum no-
ſtrarum antiquarum: citò anticipent nos
miſericordiæ tuæ. X. 81.
- LXXX. 16. Inimici Domini mentiti ſunt ei.
I. 414.
- LXXXII. 3. Qui oderunt te, extulerunt ca-
put. I. 313.
17. Imple facies eorum ignominiâ, & quærent
nomen tuum, Domine, IV. 573.
- LXXXVII. 4. Quia repleta eſt malis anima mea,
& vita mea inferno appropinquavit. V. 308.
- LXXXVIII. 1. Miſericordias Domini in æter-
num cantabo. VIII. 225.
10. Tu dominaris poteſtati maris. Tui ſunt
cœli, tua eſt terra: orbem terræ, & pleni-
tudinem ejus tu fundâſti. I. 90.
49. Quis eſt homo, qui vivet, & non vide-
bit mortem? III. 2.
- LXXXIX. 4. Mille anni ante oculos tuos, tan-
quam dies heſterna, quæ præteriit. III. 48.
- XC. 1. &c. Qui habitat in adjutorio altiffimi,
in protectione DEI cœli commorabitur. &c.
I. 370. &c.
- XCIII. 1. Uſquequò peccatores, Domine us-
quequò peccatores gloriebuntur? &c. II. 119.
12. Beatus homo, quem tu erudieris, Domi-
ne, & de lege tua docueris eum. I. 119.
19. Secundùm multitudinem dolorum meo-
rum

Cap. Verf.

rum in corde meo consolationes tuæ lætificarunt animam meam. IV. 251.

20. Qui fingis laborem in præcepto. I. 100.
XCIV. 6. Venite adoremus, & procidamus ante DEum. II. 328.

11. Quibus juravi in ira mea, si introibunt in requiem meam. I. 283.

XCVII. 7. Moveatur mare, & plenitudo ejus, orbis terrarum, & qui habitant in eo. XII. 186.

XCVIII. 8. Tu propitius fuisti eis, ulciscens in omnes adinventiones eorum. IV. 361.

XCIX. 3. Ipse fecit nos, & non ipsi nos. V. 257.

C. 3. Facientes prævaricationes odivi. VIII. &c.

CI. 9. Tota die exprobrabant mihi inimici mei - quia cinerem tanquam panem manducabam. IV. 238.

Qui laudabant me, adversum me jurabant. VI. 71.

18. Respexit in orationem humilium. IX. 277.

26. Initio tu, Domine, terram fundasti, & opera manuum tuarum sunt coeli: ipsi peribunt, tu autem permanes. II. 145.

CII. 7. Notas fecit vias suas Moyfi. III. 191.

CIII. 5. Qui fundasti terram super stabilitatem suam. II. 156.

R. P. Calini, S. J. Index, x 20. Po-

Cap. Vers.

20. Posuisti tenebras, & facta est nox, in ipsa pertransibunt omnes bestiae silvæ. VIII. 518.
24. Omnia in sapientia fecisti. II. 162.
32. Respicit terram, & facit eam tremere. I. 331.
- CIV. 16. Quando vocat famem super terram, IV. 453.
32. Posuit pluvias eorum grandinem. IV. 432.
34. Venit locusta, & bruchus, IV. 454.
- CV. 11. Et operuit aqua tribulantes eos, IV. 403.
15. Visita nos in salutari tuo. II. 373.
43. Exacerbaverunt eum in consilio suo, & humiliati sunt in iniquitatibus suis. IV. 90.
- CVII. 14. In Deo faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros. VII. 49.
- CVIII. 17. Dilexit maledictionem, & veniet ei: noluit benedictionem, & elongabitur ab eo. X. 17.
28. Maledicent illi, & tu benedices. III. 356.
- CXI. 5. Disponet sermones suo in iudicio. III. 230.
8. Paratum cor ejus sperare in Domino. VII. 378.
10. Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet, & tabescet, desiderium &c. I. 77.

CXIII.

LOCORUM SACRÆ SCRIPTURÆ. 323

Cap. Verſ.

CXIII. 3. Nequando dicant inter gentes: ubi est DEUS eorum? III. 347.

CXIV. 7. Convertere anima mea in requiem tuam. III. 12.

CXVII. 1. Confitemini Domino, quoniam bonus. VII. 353.

CXVIII. 1. Beati - qui ambulant in lege Domini. IX. 115.

51. Superbi iniquè agebant. V. 612.

71. Bonum mihi, quia humiliasti me. IV. 369. & V. 268. & IX. 227.

97. Quomodo dilexi legem tuam, Domine, tota die meditatio mea est. IV. 140.

122. Conſige timore tuo carnes meas. VII. 446.

135. Faciem tuam illumina ſuper ſervum tuum, & doce me juſtificationes tuas. &c. I. 185.

137. Juſtus es, Domine, & rectum judicium tuum. X. 143.

140. Ignitum eloquium tuum vehementer. XII. 285.

165. Pax multa diligentibus legem tuam, & non eſt illis ſcandalum. IV. 139.

CXXIII. 3. Niſi Dominus eſſet in nobis, fortè vivos degluſſent nos. VIII. 471.

CXXIV. Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum ſuper ſortem juſtorum. III. 271.

CXXVI. 5. Non confundetur, cùm loquetur inimicis ſuis in porta. XII. 543.

Cap. Verſ.

CXXVIII. 3. Super dorfum meum fabricaverunt peccatores, prolongaverunt iniquitatem ſibi. IX. 482.

CXXXI. Memento, Domine, David, & omnis manſuetudinis ejus. V. 203.

CXXXIV. 7. Qui producit ventos de theſauris ſuis. IV. 432.

CXXXV. 1. Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in ſaeculum miſericordia ejus. III. 478.

CXXXVII. 6. Excelfus Dominus, & humilia respicit. IX. 273.

CXXXVIII. 15. Subſtantia mea in inferioribus terræ. I. 221.

CXXXIX. 1. Eripe me, Domine, ab homine malo: à viro iniquo eripe me. IV. 189.

3. Tota die conſtituebant prælia. I. 361.

5. Cuſtodi me, Domine, de manu peccatoris, & ab hominibus iniquis eripe me. IV. 189.

6. Abſconderunt ſuperbi laqueum mihi, & funes extenderunt in laqueum; juxta iter ſcandalum poſuerunt mihi. IV. 140.

11. & 12. Cadent ſuper eos carbones, in ignem dejicies eos. Virum injuſtum mala capient in interitu. IV. 191. Vir linguoſus non dirigitur in terra. VIII. 361.

CXL. 2. Dirigatur oratio mea ſicut incenſum &c. II. 77.

4. Non declines cor meum in verba malitiæ
ad

Cap. Vers.

ad excusandas excusationes in peccatis. &c.
V. 291.

CXLI. 3. Effundo in conspectu ejus orationem meam, & tribulationem meam ante ipsum pronuntio. XI. 214.

CXLIV. 3. Magnus Dominus, & laudabilis nimis, & magnitudinis ejus non est finis. II. 149.

CXLV. 3. Nolite confidere in principibus, in filiis hominum, in quibus non est salus. VII. 331.

CXLVI. 8. Qui operit cœlum nubibus, & parat terræ pluviam. IV. 414.

CXLVIII. 3. Faciunt verbum ejus. III. 193.
Ignis, grando, nix glacies, quæ faciunt &c.
IV. 334.

Ex Proverbiis.

I. 10. Fili mi, si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis. &c. I. 496. & IV. 187.

11. Veni nobiscum: insidiamur sanguini: abscondamus tendiculos contra infontem frustra. II. 496.

15. Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe pedem tuum à semitis eorum. IV. 187.

25. Despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis: ego quoque in interitu vestro ridebo. IV. 403.

Cap. Verſ.

34. DEus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam. IX. 275.
- II. 2. Sit in Domino fiducia tua. IX. 215.
6. Dominus dat ſapientiam, & ex ore ejus prudentia. VIII. 292.
12. Ut eruaris à via mala, & ab homine, qui perversa loquitur. III. 313.
14. Latantur, cum male fecerint, & exultant in rebus peſſimis. II. 105.
19. Omnes, qui ingrediuntur ad eam, non revertentur, nec apprehendent ſemitas vitæ. III. 422.
- III. 5. Habe fiduciam in Domino in toto corde tuo. VII. 356.
30. Ne contendas adverſus hominem fruſtra, cum ipſe tibi nihil mali fecerit VI. 305.
31. Ne æmuleris hominem injuſtum, nec imiteris vias ejus. III. 310.
34. Manſuetis dabit gratiam IX. 319.
- IV. 1. Attendite, ut ſciatis prudentiam. VIII. 266.
5. Poſſide ſapientiam, poſſide prudentiam. ibid.
14. Non tibi placeat malorum via. III. 310.
19. Via impiorum tenebroſa: neſciunt, ubi corruant. III. 309.
25. Oculi tui recta videant. III. 310.
32. Cum ſimplicibus ſermocinatio ejus. VIII. 338.
- V. 4. Favus diſtillans. v. 273.

Cap. Verſ.

8. Longè fac ab ea viam tuam, & ne appropinques foribus illius. v. 324.
9. Ne des annos tuos crudeli. v. 210. & 202.
11. Et gemas in noviffimis, quando conſumpſeris carnes tuas, & corpus tuum. vi. 274.
22. Iniquitates ſuæ capiunt impium, & funibus peccatorum ſuorum quiſque conſtringitur. II. 97. &c.
- VI. 9. & 10. Uſquequò piger dormies? quando conſurges à ſomno tuo. paululum dormies &c. VIII. 515.
16. Sex ſunt, quæ odit Dominus, & ſeptimum deteſtatur anima ejus. vi. 400. &c.
21. Liga ea in corde tuo, & circumda gutturi tuo: liga ea digitis tuis. III. 386.
24. &c. Ut cuſtodiant te à muliere mala, & blanda lingua extraneæ. Non concupiſcat &c. v. 272.
29. Qui ingreditur ad mulierem proximi ſui, non erit mundus, cùm tetigerit eam. v. 289.
- VII. 2. Serva mandata mea, & legem meam, quaſi pupillam oculi tui. IV. 234.
- VIII. 19. Semitæ omnis avari animas poſſidentium rapiunt. v. 467.
35. Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet ſalutem à Domino. XII. 545.
- IX. 13. Mulier ſtulta, & clamofa, & nihil omnino ſciens. v. 273.

Cap. Vers.

- X. 4. Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos,
& idem sequitur aves volantes. VIII.
345.
9. Qui ambulat simpliciter, ambulat confi-
denter. VIII. 336.
12. Odium suscitatur rixas. VI. 368.
19. In multiloquio non deerit peccatum,
VIII. 373.
23. Quasi per risum stultus operatur. II.
226.
- XI. 2. Ubi est humilitas, ibi & sapientia. IX.
273.
3. & 5. Simplicitas justorum diriget eos. Ju-
sticia simplicis diriget vias ejus. VIII. 336.
11. Ore impiorum civitas subvertetur. III. 311.
12. Vir prudens tacebit. VIII. 358.
26. Qui abscondit frumenta, maledicetur in
populis. IV. 465.
27. Qui investigator malorum est, opprime-
tur ab eis. I. 201.
- XII. 5. Consilia impiorum fraudulenta. IV.
95.
15. Via stulti recta in oculis ejus. VIII. 313.
27. Non inveniet fraudulentus lucrum suum.
VIII. 345.
- XIII. 7. Est quasi dives, cum nihil habeat,
V. 419.
8. Redemptio animæ viri divitiæ suæ. V.
343.
19. Detestantur stulti eos, qui fugiunt ma-
la. IV. 183.

23. Et

Cap. Vers.

23. Et aliis congregantur absque iudicio.
V. 395.
24. Qui parcit virgæ, odit filium suum. IX.
457.
- XIV. 2. Ambulans recto itinere, & timens
DEum, despicitur ab eo, qui infami gra-
ditur via. IV. 182. & VI. 324.
12. Est via, quæ videtur homini iusta, no-
vissima autem ejus ducunt ad interitum.
I. 497.
16. Sapiens timet, & declinat à malo: stul-
tus transilit, & confidit. VIII. 276.
17. Impatiens operabitur stultitiam. VI. 251.
26. In timore Domini fiducia fortium. IX.
215.
29. Qui impatiens est, exaltat stultitiam suam.
VI. 254.
- XV. 1. Sermo durus suscitatur furorem. VI. 355.
2. Os fatuorum ebullit stultitiam. III. 309.
3. In omni loco oculi Domini contemplan-
tur bonos, & malos &c. II. 176.
5. In abundantia justitia virtus maxima est.
IX. 386. &c.
18. Vir iracundus provocat rixas. VI. 359.
27. Conturbat domum suam, qui sectatur
avaritiam. V. 399.
28. Os impiorum redundat malis. VIII. 489.
33. Gloriam præcellit humilitas. IX. 273.
- XVI. 2. Omnes viæ hominis patent oculis e-
jus. Spirituum ponderator est Dominus,
II. 176.

Cap. Vers.

5. DEus superbis resistit. II. 114.
 8. Melius est parum cum justitia, quàm multi fructus cum iniquitate. IX.
 14. Indignatio Regis, nuntii mortis, & vir sapiens placabit eam. VIII. 267.
 16. Posside sapientiam, quia auro melior est, & acquire prudentiam, quia pretiosior est argento. VIII. 266.
 22. Doctrina stultorum fatuitas. III. 309.
 XVII. 2. Servus sapiens dominabitur. VIII. 262.
 5. Qui ruina lætatur alterius, non erit impunitus. VI. 305.
 28. Si tacuerit, sapiens reputabitur. VIII. 358.
 XVIII. 3. Impius cùm in profundum venerit, contemnit. II. 115.
 6. Labia stulti miscent se rixis. VI. 363.
 8. Os stulti contritio ejus, & labia ipsius ruina animæ ipsius. VI. 334.
 XIX. 19. Qui impatiens est, sustinebit damnum. VI. 253.
 25. Pestilente flagello stultus sapientior erit. IX. 460.
 29. Parata sunt derisoribus judicia, & mallei pereutientes stultorum corporibus. IV. 106. & VI. 332.
 XX. 3. Honor est homini, qui separat se à contentione. VI. 374.
 13. Noli diligere somnum. VIII. 502.
 14. Malum est, malum est, dicit omnis emptor, & cùm recesserit, gloriabitur. VIII. 344.
 15. Vir-

Cap. Verf.

15. Virga, atque correctio tribuit sapientiam;
puer autem, qui dimittitur voluntati suæ,
confundit matrem suam. IX. 457.
- XXI. 17. Qui diligit epulas, in egestate erit.
V. 85.
19. Melius est habitare in terra deserta,
quàm cum muliere rixosa, & iracunda. VI.
360.
20. Thesaurus desiderabilis in domo justi, &
imprudens homo dissipabit eum. VII.
279.
26. Tota die concupiscit, & desiderat. I.
361.
- XXII. 6. Adolescens juxta viam suam, etiam
cum senuerit, non recedet ab ea. I. 415.
& VII. 90.
8. Qui seminat iniquitatem, metet mala. IV.
28.
12. Desiderium impii munimentum est pes-
simum. IV. 32.
15. Stultitia alligata est in corde pueri, &
virga disciplinæ fugabit eam. IX. 458.
22. Non facias violentiam pauperi, quia
pauper est, neque conteras egenum in por-
ta. II. 498.
24. Noli amicus esse homini iracundo. VI.
280. neque ambules cum viro furioso. VIII.
81. & IV. 202.
- XXIII. 1. Quando sederis, ut comedas cum
principe, diligenter attende, quæ apposi-
ta sunt ante faciem tuam. XI. 108.
4. Noli

Caput Verſ.

4. Noli laborare, ut diteris, ſed prudentiæ tuæ pone modum. V. 409.
13. Noli ſubtrahere à puero diſciplinam &c. X. 458.
17. & 18. In timore Domini eſto tota die, quia habebis ſpem in noviffimo &c. III. 93.
21. Vacantes potibus, & dantes ſymbola conſumentur. V. 86.
29. &c. Cui væ? cuius patri væ? cui rixæ? cui foveæ? Cui ſine cauſa vulnera? Cui ſuffuſio oculorum? Nonne his, qui comorantur in vino, & ſtudent calicibus e-
potandis? V. 116. & VI. 371.
33. Oculi tui videbunt extraneas, & cor
tuum loquetur perverſa. V. 326.
35. Quando evigilabo, & ruruſus vina repe-
riam? V. 119.
- XXIV. 10. Si deſperaveris laſſus in die angu-
ſtiæ, imminuetur fortitudo tua. VII. 426.
3. Domus prudentiâ roborabitur. VIII. 279.
30. Per agrum hominis pigri tranſivi, & per
vineam viri ſtulti. I. 274. &c. & III. 608.
& IV. 260.
- XXV. 15. Patientiâ lenietur princeps. IV. 563.
16. Mel invenifti? comede, quod ſufficit ti-
bi. V. 346.
18. Jaculum, & gladius, & ſagitta acuta ho-
mo, qui loquitur contra proximum ſuum
faſſum teſtimonium. XI. 304.
27. Qui ſerutator eſt majeſtatis, opprimetur
à gloria. II. 150.

Cap. Vers.

XXVI. 4. Ne respondeas stulto juxta stultitiam suam, nec ei similis efficiaris. VI. 330.

5. Responde stulto juxta stultitiam suam, ne sibi sapiens videatur. VI. 329.

12. Vidisti, hominem sapientem sibi videri? magis illo spem habebit insipiens. VIII. 313.

19. Sicut ostium vertitur in cardine suo, ita piger in lectulo suo. VIII. 515.

20. Susurrone subtracto jurgia conquiescent. VI. 426.

28. Os lubricum operatur ruinas. VIII. 491.

XXVII. 27. Laudet te alienus, & non os tuum, extraneus, & non labia tua. VI. 113.

XXVIII. 3. In quo paratur fames. IV. 452.

14. Beatus homo, qui semper est pavidus, VII. 445.

20. Qui festinat ditari, non erit innocens. V. 350.

23. Qui per linguæ blandimenta decipit. IV. 211.

25. Qui se jactat, & dilatat, jurgia concitat. IV. 109.

XXIX. 7. Imprudentes odibunt scientiam. II. 8.

8. Homines pestilentes dissipant civitatem. III. 310.

9. Vir sapiens, si cum stulto contenderit, si ve irascatur, si ve rideat, non inveniet requiem. VI. 306.

Cap. Vers.

11. Totum spiritum suum profert stultus. VIII. 84.
 20. Vidisti hominem velocem ad loquendum? Stultitia magis speranda est, quàm illius correptio. VIII. 84.
 23. Humilem spiritu suscipiet gloria. IX. 286.
 XXX. 8. Verba mendacii longè fac à me. VIII. 356.
 20. Quæ comedit, & tergens os suum dicit: non sum operata malum. II. 16.
 33. Qui provocat iras, producit discordias. VI. 291. & 420.
 XXXI. 1. Mulierem fortem quis inveniet? Procul, & de ultimis finibus pretium eius &c. IX. 63. & V. 291.
 16. Consideravit agrum, & emit eum. I. 16. & V. 292.

Ex Ecclesiaste.

- II. 2. Risum reputavi errorem, & gaudio dixi: quid frustra deciperis? VIII. 499.
 11. Vidi in omnibus vanitatem, & afflictionem animi. I. 243.
 III. 16. Vidi sub sole in loco iudicii impietatem, & in loco justitiæ iniquitatem. III. 175.
 V. 7. Excelso excelsior est alius, & super hos quoque eminentiores sunt alii, & insuper universæ terræ Rex imperat servienti. I. 498.
 10. Quid prodest possessori, nisi quòd cernat divitias oculis suis? V. 378.

11. Sa-

Cap. Verf.

11. Saturitas divitis non finit eum dormire.
V. 2. & 424.
- VII. 6. Melius est à sapiente corrigi, quàm stultorum adulatione decipi. IV. 211.
7. Sicut sonitus spinarum ardentium sub olla, sic risus stulti. VIII. 498.
17. Noli esse justus nimium. VIII. 280.
19. Qui timet DEum, nihil negligit. IV. 274.
30. Solummodo hoc inveni, quòd fecerit Dominus hominem rectum, & ipse se infinitis miscuerit quæstionibus. I. 145.
- VIII. 5. Qui custodit præceptum, non experietur quidquam mali. I. 488.
9. Multa hominis afflictio. I. 480.
11. Etenim quia non citò profertur contra malos sententia, absque timore filii hominum perpetrant mala. I. 484. & III. 182.
- IX. 5. Mortui nihil noverunt ampliùs, nec habent ultrà mercedem. III. 32.
10. Quodcunque facere potest manus tua, instanter operare. III. 93.
12. Nescit homo finem suum, sed sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aves laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo &c. III. 57. & II. 109.
14. Civitas parva, & pauci in ea viri &c. IV. 498. & VIII. 278.
2. & 3. Omnia in futurum servantur incerta, eò quòd universa æquè eveniant justo & impio, bono & malo. Hoc est pessimum inter omnia &c. III. 167.

18. Qui

Cap. Vers.

18. Qui in uno peccaverit, multa bona perdet. I. 322.
- X. 3. Sed & in via stultus ambulans, cum ipse insipiens sit, omnes stultos æstimat. III. 332.
12. Labia insipientis præcipitabunt illum. VIII. 361.
13. Initium verborum ejus stultitia. VIII. 360.
14. Tacitus, & sensatus honorabitur. VIII. 359.
- XI. 8. Si annis multis vixerit homo, & in his omnibus lætatus fuerit, meminisse debet tenebrosi temporis &c. I. 28.
9. Lætare juvenis in adolescentia tua. VII. 93. &c.
- XII. 5. Ibit homo in domum æternitatis suæ. III. 51.
7. Revertatur pulvis in terram suam, unde erat, & spiritus revertatur ad DEum, qui dedit illum. III. 151.
10. Metire ergo ætatem tuam: tam multa non capit. X. 331.
12. Frequens meditatio carnis afflictio est. I. 23.

Ex Canticis.

- V. 1. Comedite, & bibite. XI. 95.
- VI. 8. Pulchra es, amica mea, suavis, & decora &c. IV. 329.

Ex

Ex Libro Sapientie.

Cap. Vers.

- I. 1. Diligite justitiam, qui judicatis terram.
IX. 378.
4. In malevolam animam non introibit sapien-
tia. VIII. 290.
5. Spiritus Sanctus disciplinæ effugiet fictum,
XII. 450.
- II. 2. Non est refrigerium in fine hominis, &
non est, qui agnitus sit reversus ab inferis.
III. 154.
3. Quia ex nihilo nati sumus, & post hæc
erimus, tanquam non fuerimus. III. 171.
6. Venite ergo, & fruamur bonis, quæ sunt
&c. III. 177 &c.
12. Circumveniamus justum. II. 492. &c.
22. Nescierunt sacramenta Dei, neque merce-
dem speraverunt justitiæ, nec judicaverunt
honorem animarum sanctarum. IX. 202.
23. DEUS creavit hominem inextermiabi-
lem. III. 151.
- III. 4. Etsi coram hominibus tormenta passi
sunt, spes illorum immortalitate plena est.
IV. 585.
5. &c. In paucis vexati, in multis benè dis-
ponentur. &c. IV. 584. &c.
- IV. 3. & 4. Non dabunt radices altas, nec sta-
bile fundamentum collocabunt. Et si in
ramis &c. I. 181. &c. & 472. & IV. 428.
12. Inconstantia concupiscentiæ transvertit
sensum sine malitia. IX. 161.

R. P. Calini, S. J. Index.

y

19. Et

Cap. Verf.

19. Et erunt post hæc decidentes sine honore. IX. 201.
- V. 1. Stabunt iusti in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, & qui abstulerunt &c. III. 276.
6. Erravimus à via veritatis - - viam Domini ignoravimus. II. 14. & III. 370.
15. Spes impii tanquam lanugo est, quæ à vento tollitur. VII. 381.
22. Ibunt directè emissiones fulgurum, & tanquam à bene curvato arcu exterminabuntur, & ad certum locum insilient, & à petrosa ira plenæ mittentur grandines. IV. 448.
- VI. 7. Potentes potenter tormenta patientur. V. 560. & IX. 13.
17. In omni providentia occurrit illis. X. 142.
19. Dilectio custodia legum illius est. IV. 244.
- VIII. 16. Non enim habet amaritudinem conversatio illius, nec tædium convictus illius, sed lætitiâ, & gaudium. I. 27.
21. Scivi, quoniam aliter non possem esse continens, nisi DEus det; & hoc ipsum erat sapientiæ, scire, cujus esset hoc donum. Adii Dominum, & deprecatus sum illum. V. 27.
- IX. 17. Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu dederis sapientiam, & miseris Spiritum Sanctum tuum de altissimis? XII. 448.
- XI. 13.

Cap. Vers.

- XI. 13. Duplex tædium, gemitus cum memoria præteritorum. III. 392.
 17. Per quæ quis peccat, per hæc & torquetur. III. 391.
 18. Non enim impossibilis erat omnipotens manus tua, quæ creavit orbem terrarum ex materia invisâ, immittere illis multitudinem urforum, aut audaces leones &c. IV. 455. &c.
 21. Persecutionem passi ab ipsis factis suis. III. 391.
 XII. 8. Misisti antecessores exercitûs tui vespas, ut illos paulatim exterminarent. III. 151.
 12. Quis enim dicet tibi: quid fecisti? X. 142.
 15. Cùm ergo sis justus, justè omnia disponis. X. 143.
 XIII. 5. A magnitudine enim speciei, & creaturæ cognoscibiliter poterit creator horum videri &c. II. 129.
 XIV. 9. Similiter odio sunt DEO impius, & impietas ejus. I. 277.
 XVI. 24. Creatura tibi creatori deserviens. IV. 335.
 XVII. 4. Et personæ tristes illis apparentes pavorem illis præstabant. III. 154.

Ex Ecclesiastico.

- I. 1. Omnis sapientia à DEO est. VIII. 292.
 11. Corona exultationis. I. 383.

Cap. Vers.

36. Ne accesseris ad illum duplici corde: ne fueris hypocrita in conspectu hominum. VI. 134.
- II. 1. Præpara animam tuam ad tentationem. X. 224.
6. Serva timorem illius, & in illo veterasce: metuentes Dominum sustinete misericordiam ejus, & non deflectatis ab eo, ne cadatis. III. 74. & VII. 438.
8. Væ his, qui perdiderunt sustentiam. IV. 563. &c.
11. Nullus speravit in eo, & confusus est. VII. 358.
13. Quoniam pius, & misericors est DEUS, & remittet in die tribulationis peccata. IV. 586.
14. Væ duplici corde, & labiis scelestis, & manibus malè facientibus, & peccatori terram ingredienti duabus viis. VIII. 351.
19. Qui timent Dominum, inquirent, quæ placita sunt ei. VII. 451.
- III. 19. Fili, in mansuetudine opera tua perfice, & super hominum gloriam diligêris. IX. 319.
21. Magna potentia DEI solius, & ab humilibus honoratur. IX. 274.
22. Altiora te ne quæseris, & fortiora te ne scrutatus fueris. VII. 276. & VIII. 304. &c.
- IV. 29. Doctrina in verbo sensati, cum sapientibus, & prudentibus tracta. VIII. 296.
30. Ne

Cap. Verſ.

30. Ne contradicas verbo veritatis ullo modo &c. VI. 295.
35. Noli eſſe leo in domo tua, avertens domesticos tuos, & opprimens ſubjectos tibi. VI. 419.
- V. 4. Peccavi: quid mihi accidit triſte? I. 466. & IV. 365.
8. Ne tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem &c. I. 436. & VII. 471. &c.
12. Eſt & alia infirmitas peſſima, quam vidi ſub ſole: Divitiæ conſervatæ in malum domini fui &c. V. 404.
- VII. 2. Diſcede ab iniquo, & deficient mala abs te. IV. 420.
6. Noli quærere fieri iudex, niſi valeas virtute irrumperè iniquitates, ne fortè extimeſcas faciem potentis, & ponas ſcandalum iniquitate tua. IX. 462.
11. Ne dicas: in multitudine munerum meorum reſpiciet DEUS, & offerente me DEO altiſſimo munera mea accipiet. I. 532. &c.
40. Memorare noviſſima tua &c. I. 3. & 7.
- VIII. 19. Cum iracundo non facias rixam, & cum audace non eas in deſertum, quoniam quaſi nihil &c. VI. 360.
- IX. 2. Non des mulieri poteſtatem animæ tuæ, ne ingrediatur in virtutem tuam, & confundaris. I. 346. & V. 273.

Cap. Vers.

3. & 4. Cum saltatrice non sis assiduus, nec audias illam, ne fortè pereas in efficacia illius &c. V. 289. & VII. 395.
5. Virginem ne conspicias, ne scandalizeris in decore illius. V. 326.
11. Speciem mulieris alienæ multi admirati reprobi facti sunt. VIII. 398.
12. Cum aliena muliere ne sedeas omnino, & ne accumbas cum ea super cubitum. V. 271.
16. Ne zeles gloriam, & opes. V. 50. & 451. &c.
22. Viri justi sint tibi convivæ. V. 130.
- X. 7. Odibilis coram DEO, & hominibus superbia. V. 620.
15. Initium omnis peccati superbia. V. 600.
- XI. 2. Non laudes virum in specie sua, neque spernas hominem in visu suo. V. 256.
9. De ea re, quæ te non molestat, ne certes. VI. 304.
10. Ne in multis sint actus tui &c. VI. 120.
7. Priusquam interrogas, ne vituperes quemquam, & cum interrogaveris, corripe justè. III. 331.
14. Bona, & mala, vita, & mors, paupertas, & honestas à DEO sunt. I. 136.
16. Qui exultant in malis, confescent in malo. III. 318.

Cap. Verſ.

23. Facile eſt in oculis DEI ſubitò honeſtare pauperem. VII. 405.
31. Non omnem hominem inducas in domum tuam. I. 355.
36. Admitte ad te alienigenam, & ſubvertet te in turbine, & alienabit te à tuis propriis. V. 205.
- XII. 1. Memento creatoris tui in diebus juventutis tuæ, antequam veniat tempus afflictionis. VII. 82.
13. Quis miferibitur incantatori à serpente percuffo, & omnibus, qui appropiant beſtiis? &c. I. 213. & 356.
- XIII. 5. &c. Si largitus fueris, aſſumet te, & ſi non habueris, derelinquet te: ſi habes, convivet &c. V. 130.
7. Si neceſſarius illi fueris, ſupplantabit te &c. IV. 215.
8. Et confundet te in cibis ſuis, donec te exinaniat bis & ter: & in noviffimo deridebit te &c. V. 133.
22. Quæ communicatio ſancto homini ad carnem? IV. 24.
28. Dives locutus eſt, & omnes tacuerunt &c. IV. 214.
30. Bona eſt ſubſtantia, cui non eſt peccatum in conſcientia. V. 343.
- XIV. 12. Memor eſto, quoniam mors non tardat, &c. I. 3.
13. Ante mortem benefac amico tuo, & ſecundùm vires tuas exporrigenſ da pauperi. III. 89.

Cap. Verſ.

20. Omne opus corruptibile in fine deficiet, & qui operatur, ibit cum illo. III. 23.
- XV. 6. Jucunditatem, & exultationem theſaurizabit ſuper illum, & nomine æterno hæreditabit illum. III. 52.
11. &c. Non dixeris: per DEum abeſt; quæ enim odit, ne feceris. Non dicas: ille me ſupplantavit &c. III. 53. &c.
- XVI. 6. Multa talia vidit oculus meus, & fortiora horum audivit auriſ mea. III. 216.
8. Antiqui gigantes, qui deſtructi ſunt confidentes ſuæ virtuti. IX. 214.
10. Non miſertus eſt illis, gentem totam perdens, & extollentem ſe in peccatis ſuis. II. 119.
13. Secundùm miſericordiam ſuam, ſic correptio. III. 239.
16. Ne dicas: à DEO abſcondar, & ex ſummo quis mei memorabitur? In populo magno non agnoſcar &c. II. 175.
21. Vias illius quis intelligit? nam plurimæ opera illius ſunt in abſconſis. III. 191.
- XVII. 6. Creavit illis ſcientiam ſpiritus: ſenſu implevit cor illorum. II. 3.
- XVIII. 8. Numerus dierum hominum, ut multum centum anni, quaſi gutta aquæ maris deputati ſunt &c. III. 407.
20. Ante judicium interroga te ipſum, & in conſpectu DEI invenies propitiationem. III. 512.
27. Ho-

Cap. Vers.

27. Homo sapiens in omnibus metuet, & in diebus delictorum attendet ab inertia. I. 342.
31. Si præstes animæ tuæ concupiscentias ejus, faciet te in gaudium inimicis tuis. III. 450.
- XIX. 1. Operarius ebriofus non ditabitur. V. III.
3. Qui se jungit fornicariis, erit nequam. IV. 182.
4. Qui credit citò, levis corde est. VIII. 327.
16. Est, qui labitur linguâ, sed non ex animo. VIII. 493.
25. Etsi ab imbecillitate virium vetetur peccare, si invenerit tempus maleficiendi, malefaciet. I. 418.
27. Amictus corporis, & risus dentium, & ingressus hominis enuntiant de eo. V. 245.
- XX. 7. Homo sapiens tacebit usque ad tempus. VIII. 358.
8. Qui potestatem sibi sumit injustè, odietur. VI. 25.
9. Et processio in malis viro indisciplinato. IV. 273.
11. Est propter gloriam minoratio. IV. 118.
18. Qui edunt panem illius, falsæ linguæ sunt: quoties, & quanti irridebunt eum? VI. 124.
23. Est, qui ve atur peccare præ inopia, & in requie sua stimulabitur. I. 419.

Cap. Vers.

29. Homo prudens placebit magnatis. VIII.
269.

XXI. 5. Domus, quæ nimis locuples est, annullabitur superbiâ: sic substantia superbi eradicabitur. V. 581.

10. Stupa collecta synagoga peccantium, & consummatio illorum flamma ignis I. 355.

18. Verbum sapiens, quodcunque audiërit, sciens laudabit, & ad se adjiciet. Audivit luxuriosus &c. V. 210. & 318.

28. Verba prudentium staterâ ponderabuntur. VIII. 358.

29. In ore fatuorum cor illorum. VIII. 363.

XVIII. 3. Ne adincreſcant ignorantia meæ, & multiplicentur delicta mea, & peccata mea abundant &c. II. 18.

4. & 5. Domine Pater, & DEus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu illorum: Extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi. III. 307. & V. 571. & 607.

9. Jurationi non assuescat os tuum; multi enim sunt casus in illa. II. 199.

20. Homo assuetus in verbis improprietatis in omnibus diebus suis non erudietur. VI. 535.

21. &c. Homo nequam in ore carnis suæ non desinet, donec incendat ignem. VIII. 490.

25. Omnis homo, qui transgreditur lectum suum, contemnens in animam suam, & dicens: tenebræ circumdant me, & parietes cooperiunt me &c. I. 365.

XXIV.

Cap. Vers.

XXIV. 11. Humilium corda virtute calcavi.
IX. 273.

33. Homo, qui jejunit in peccatis suis, & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando se? Orationem illius quis exaudiet? I. 532.

45. Penetrabo omnes partes inferiores terræ. XII. 223.

XXV. 1. In tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram DEO, & hominibus: concordia fratrum &c. VI. 410.

5. Quæ in juventute non collegisti, quomodo invenies in senectute? VII. 96.

XXVI. 5. A tribus timuit cor meum, & in quarto facies mea metuit: delaturam civitatis, & collectionem populi, calumniam mendacem, & super mortem omnia gravia. IX. 305.

XXVII. 4. Si non in timore Domini tenueris te instanter, citò subvertetur domus tua. VII. 439.

14. Narratio peccantium odiosa, & risus illorum in deliciis peccati. II. 105.

15. Loquela multum jurans horripilationem capiti statuet. II. 200. & irreverentia ipsius obturatio aurium. ibi 222.

XXVIII. 3. &c. Homo homini reservat iram, & à DEO quærit medelam? in hominem similem sibi non habet misericordiam, & de peccatis suis deprecatur? &c. VI. 215.

51. Tur-

Cap. Vers.

11. Turbabit amicos, & in medio pacem habentium mittet inimicitiam. VI. 425.
12. Secundum signa silvæ, sic ignis exardescit. V. 326.
15. Susurro, & bilinguis maledictus; multos enim turbabit pacem habentes. VI. 425 & 399.
- XXIX. 3. Confirma verbum, & fideliter age cum illo &c. IX. 438.
4. Multi quasi inventionem aestimaverunt scenus IX. 431.
10. Multi non causa nequitiae non faenerati sunt, sed fraudari gratis timuerunt. IX. 438.
28. Initium vitae hominis aqua & panis & vestimentum, & domus protegens turpitudinem. V. 410.
29. Melior est victus pauperis sub tegmine asserum, quam epulae splendidae in peregre sine domicilio. V. 131. &c.
- XXX. 12. Curva cervicem ejus in juventute, ne forte induret. VII. 78.
- XXXI. 12. Supra mensam meam sedisti? non aperias super illam faucem tuam prior. V. 134. &c.
24. Somnus sanitatis in homine parco: dormiet usque mane, & anima illius cum ipso delectabitur. VIII. 514.
31. Diligentes in vino noli provocare. V. 129.
38. Vinum multum potatum irritationem, & iram, & ruinas multas facit. V. 117.
- XXXIII. 1. In tentatione DEUS illum conservabit, & liberabit à malis. II. 281.

Cap. Vers.

24. Ne des maculam in gloriam tuam. VI. 43.
29. Multam malitiam docuit otiositas V. 224.
XXXIV. 25. Panis egentium vita pauperum
est; qui defraudat illum, homo sanguinum est. IV. 485.
XXXVI. 7. &c. Glorifica manum, & brachium
dextrum: excita furorem, & effunde iram &c. VII. 488.
XXXVII. 9. A consiliario malo serva animam
tuam. I. 201.
32. Noli avidus esse in omni epulatione, &
non te effundas super omnem escam, V.
38.
33. In multis escis erit infirmitas. V. 4.
34. Qui abstinens est, adjiciet vitam. VIII.
XXXVIII. 21. Ne dederis in tristitia cor tuum,
sed repelle eam à te: noli oblivisci &c.
II. 32.
XXXIX. 7. Aperiet in oratione os suum, &
pro delictis deprecabitur. II. 270.
XLI. 1. O mors quàm amara est memoria tua
homini pacem habenti in substantiis suis!
III. 7. & V. 434.
11. Væ vobis, viri impii, qui dereliquistis
legem Domini altissimi! Si mortui fueritis,
erit in maledictione pars vestra. III. 7.
15. Curam habe de bono nomine. VI. 43.
XLII. 12. In medio mulierum noli commora-
rari; de vestimento enim procedit tinea,
& à muliere iniquitas viri. V. 271.

XLIII.

Cap. Vers.

- XLIII. 17 In voluntate ejus aspirabit notus.
Tempestat aquilonis, & congregatio spirituum. IV. 448.
18. Vox tonitruum ejus verberavit terram.
IV. 429.
- LI. 18. Cum adhuc junior essem, priusquam oberrarem, quæsi sapientiam palam in oratione mea. Ante templum postulabam pro illa &c. 97.

Ex Isaia Propheta.

- I. 2. Filios enutrivit, & exaltavit, ipsi autem spreverunt me. I. 233.
5. Super quo percutiam vos ultra, addentes prævaricationem? IV. 392.
6. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas. V. 167. & XI. 477.
11. Quò mihi multitudinem victimarum vestrarum? I. 541.
16. Lavamini, mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis: quiescite agere perversè: discite agere benè &c. I. 545. & IV. 259.
24. Consolabor super hostibus meis. I. 308.
31. Erit fortitudo vestra, ut favilla stupæ. IX. 13.
- II. 2. Erit præparatus mons domus Domini supra verticem montium. XII. 481.
- III. 9.

Cap. Vers.

- III. 9. Peccatum suum quasi Sodoma prædicaverunt. II. 119.
12. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt. I. 61, & IV. 211.
20. &c. Auferet DEUS olfactoriola, & erit pro suavi odore foetor. VIII. 393.
- V. 6. Nubibus mandabo ne pluant. IV. 334. & 410.
10. Decem jugera vinearum facient lagunculam unam, & triginta modii sementis facient modios tres. IV. 454.
11. Væ, qui confurgitis manè ad ebrietatem sectandam, & potandum usque ad vesperam, ut vino æstuetis &c. IV. 552. & V. 109.
13. Nobiles ejus interierunt fame. IV. 463.
21. Væ, qui sapientes estis in oculis vestris! V. 571.
22. Væ, qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietatem! V. 109.
23. Væ, qui justificatis impium pro muneribus, & justitiam justii aufertis ab eo! IX. 475.
24. Sicut devorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit, sic radix eorum quasi favilla erit. IV. 351.
25. Et adhuc manus ejus extenta. IV. 391.
- VI. 9. Audite audientes, & nolite intelligere, & videte visionem, & nolite cognoscere. XI. 258.
- VII. 9. Si non credideritis, non permanebitis. VII. 272. 14. Ecce

Cap. Vers.

14. Ecce Virgo concipiet, & pariet filium. VII. 225. & vocabitur nomen ejus Emmanuel. XI. 366. & XII. 478.
- VIII. 22. Et suspiciet sursum, & ad terram intuebitur, & ecce tribulatio, & tenebrae, dissolutio &c. IV. 427.
- IX. 3. Sicut exultant victores captâ prædâ. XI. 283.
15. Et erunt, qui beatificant populum istum, seducendo, & qui beatificantur, præcipitati. VI. 143.
- XI. 1. Egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet. VI. 497.
- XII. 2. Ecce DEUS Salvator meus: fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. I. 426.
3. Ego mandavi sanctificatis meis, & vocavi fortes meos in ira mea, exultantes in gloria mea. V. 554.
- XIII. 4. Vox multitudinis in montibus quasi populorum frequentium: Vox sonitus Regum, gentium &c. IV. 473.
9. &c. Ecce dies Domini veniet, crudelis &c. III. 239. &c.
11. Quiescere faciam superbiam infidelium, & arrogantiam fortium humiliabo. V. 554. & IX. 13.
- XIV. 11. Concidit cadaver tuum: subter te sternetur tinea, & operimentum tuum erunt vermes. III. 388.

XVI. 6.

Cap. Verf.

XVI. 6. Superbia ejus, & arrogantia ejus, & indignatio ejus, plus quàm fortitudo ejus. V. 564.

XVIII. 2. Ite Angeli veloces ad gentem convulsam, & dilaceratam, ad gentem expectantem, & conculcatam &c. I. 330. &c.

XXII. 12. Et vocabit Dominus DEus exercituum in die illa ad fletum, & ad planctum. III. 183. &c.

15. Quid tu hîc? aut quasi quis hîc? I. 310.

XXIII. 8. Quis cogitavit hæc super Tyrum, quondam coronatam, cujus negotiatores principes &c. V. 555.

XXVI. 20. Intra in cubicula tua, & claude ostia tua super te. I. 39.

XXVIII. 6. Spiritus judicii sedenti super judicium, & fortitudo revertentibus de bello ad portam V. 104. &c.

15. &c. Flagellum inundans cum pertransierit, non superveniet super vos. &c. IV. 381. Posuimus mendacium spem nostram &c. VIII. 346.

XXIX. 1. Additus est annus ad annum, & solemnitates revolutæ sunt. I. 412.

6. A Domino exercituum visitabitur in tonitruo. IV. 448.

13. Appropinquat populus iste ore suo, & labiis suis glorificat me, cor autem ejus longè est à me. I. 537.

15. Væ, qui profundi estis corde, ut à Domi-

R. P. Calini, S. J. Index. z no

Caput Vers.

no abscondatis consilium, quorum sunt in tenebris opera &c. I. 367.

XXX. 7. Ideo clamavi super hoc: superbia tantum est: quiesce V. 573.

XXXIV. 9. Et convertentur torrentes ejus in picem, & erit terra ejus in picem ardentem. V. 346.

16. Requirit diligenter in libro Domini, & legite. I. 173.

XXXVI. 21. Et siluerunt, & non responderunt ei verbum; mandaverat enim Rex dicens: ne respondeatis ei. VI. 278.

XXXVIII. 14. Domine, vim potior, responde pro me: I. 408.

XL. 15. Omnes gentes in conspectu DEI quasi stilla situlae. IX. 244.

17. Omnes gentes, quasi non sint, sic sunt coram eo, & quasi nihilum & inane reputatae sunt. I. 311.

XLI. 11. Peribunt viri, qui contradicunt tibi. VI. 300.

XLII. 8. Gloriam meam alteri non dabo. V. 547.

24. Quis dedit in direptionem Jacob, & Israel vastantibus? nonne Dominus ipse, cui peccavimus? I. 332.

XLIII. 1. Noli timere, quia redemi te, & vocavi te nomine tuo: meus es tu. Cum pertransieris per aquas &c. IX. 99.

25. Ego sum, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas propter me, & peccatorum tuorum &c. II. 75.

26. Re-

Cap. Vers.

26. Reduc me in memoriam, & judicemur simul. I. 3.
- XLVI. 4. Usque ad senectam ego ipse, & usque ad canos portabo vos. XI. 228.
8. Redite prævaricatores ad cor &c. VII. 424.
10. Consilium meum stabit, & voluntas mea fiet. IV. 556.
- XLVII. 5. Sede tacens, & intra in tenebras, filia Chaldæorum, quia non vocaberis ultra domina regnorum. V. 569.
8. Tenera mulier, & delicata, quæ super terram ingredi non valebat, nec pedis vestigium fingere propter mollitiem, & teneritudinem nimiam. VIII. 478.
- XLVIII. 17. Ego Dominus DEus tuus, docens te utilia. I. 179.
- LII. 5. Dominatores ejus iniquè agunt, dicit Dominus, & jugiter tota die nomen meum blasphematur. II. 223.
5. Et nunc quid mihi est hîc, dicit Dominus, quoniam ablati sunt populus meus gratis? IV. 8.
- LIII. 2. Non est species ei, neque deeor. Vidi-
mus eum, & non erat aspectus. XI. 37. &
347. &c.
5. Attritus est propter scelera nostra. X. 205.
7. Oblatus est, quia ipse voluit. XI. 256.
12. Et cum sceleratis reputatus est. VII. 227. &c.
- LVI. 12. Venite, sumamus vinum, & impleamur

Cap. Vers.

mur ebrietate, & erit sicut hodie, sic & cras, & multò amplius. V. 119.

LVII. 11. Quia mentita es, & mei non es recordata, neque cogitasti in corde tuo. I. 539.

15. Hæc dicit excelsus, & sublimis habitans æternitatem, & sanctum nomen ejus &c. IX. 273.

LVIII. 2. Quasi gens, quæ justitiam fecerit, & judicium DEI sui non dereliquerit &c. I. 542. &c.

7. Frange esurienti panem tuum, & egenos, vagosque induc in domum tuam &c. VIII. 241.

LX. 3. Ambulabunt gentes in lumine tuo, & Reges &c. X. 94.

LXVI. 2. Ad quem respiciam, nisi ad pauper-
culum, & contritum spiritu, & tremen-
tem sermones meos? I. 530.

Ex Jeremia Propheta.

I. 7. Noli dicere, quia puer sum. VII. 83.

II. 22. Si laveris de nitro, & multiplicaveris herbam Borith, maculata es in iniquitate tua coram me. XI. 507. &c.

31. Quare ergo dicit populus meus; recessimus, non veniemus ultrà ad te. &c. X. 182.

III. 1. Fornicata es cum amatoribus multis; tamen revertere ad me, dicit Dominus. VII. 455.

13. Re-

Cap. Vers.

13. Revertere averfatrix Ifraël, & non aver-
tam faciem meam à vobis -- & non irascar
in perpetuum. VII. 456.
- IV. 2. Jurabis: vivit Dominus, in veritate, &
in judicio, & in justitia. II. 191.
14. Lava à malitia cor tuum, ut salva fias.
XI. 509.
18. Viæ tuæ, & cogitationes tuæ fecerunt
hæc tibi: ifta malitia tua, quia amata, te-
tigit cor tuum. IV. 353.
23. Aspexi terram, & ecce vacua erat, & ni-
hili &c. I. 79.
- V. 23. Recefferunt, & abierunt, & non dix-
erunt in corde fuo: metuamus Dominum
DEum noftrum, qui dat &c. VII. 447.
26. Inventi funt in populo meo impii infi-
diantes, quafi aucupes, laqueos ponentes
&c. VIII. 347.
- VI. 2. Speciofæ, & delicatæ affimilavi filiam
Sion. VIII. 478.
7. &c. Sicut frigidam fecit cifterna aquam
fuam, fic frigidam fecit malitiam fuam. &c.
I. 391.
22. &c. Ecce populus venit de terra aquilo-
nis, & gens magna confurget à finibus ter-
ræ &c. IV. 339. &c.
28. &c. Omnes ifti principes declinantes,
ambulantes fraudulentè, æs & ferrum &c.
IV. 502.
- VIII. 3. Bonas facite vias vefttras, & ftudia vefttra,
& habitabo vobifcum in loco ifto. IV. 502.

Cap. Vers.

8. Ecce confiditis in sermonibus mendacii, qui non proderunt vobis. I. 533.
16. Tu ergo noli orare pro populo hoc, & non obsistas mihi, quia non exaudiam te. &c. II. 412. &c.
- VIII. 13. &c. Non est uva in vitibus, & non sunt ficus in ficulnea, folium defluxit &c. I. 330.
- IX. 3. Et extenderunt linguam suam quasi arcum mendacii, & non veritatis: unusquisque à proximo suo se custodiat &c. VIII. 347.
4. Omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet. &c. VIII. 352.
- X. 18. &c. Ecce ego longè projiciam habitatores terræ in hac vice, & tribulabo eos. IV. 340.
23. Scio, Domine, quia non est hominis via ejus, nec viri est, ut ambulet, & dirigat gressus suos. ibid.
- XI. 14. Noli orare pro populo hoc - - quoniam non exaudiam. II. 322.
15. Quid est, quòd dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? II. 414. &c.
- XIII. 9. Putrescere faciam superbiam Jordanis, & superbiam Jerusalem multam. V. 556.
16. Date Domino DEO vestro gloriam, antequam contenebrescat, antequam offendant pedes &c. III. 78. &c.
25. Hæc fors tua, parsque mensuræ tuæ à me, dicit Dominus; quia oblita es mei, & confusa es in mendacio. VIII. 353.
- XIV. 7.

Cap. Vers.

XIV. 7. &c. Quoniam multæ sunt averſiones noſtræ, tibi peccavimus. IV. 413.

10. Hæc dicit Dominus populo huic, qui dilexit movere pedes ſuos, & non quievit. ibid. &c.

12. Gladio, fame, & peſte conſumam eos. I. 282. & IV. 537. &c.

17. Et dices ad eos verbum iſtud: deducant oculi mei lacrymas per noctem, & diem. IV. 413.

XV. 13. Divitias, & theſauros tuos in direptionem dabo. V. 399.

XVI. 19. Verè mendacium poſſederunt patres noſtri, vanitatem, quæ eis non profuit. V. 346.

XVII. 3. Fortitudinem tuam, & omnes theſauros tuo in direptionem dabo, excelsa tua propter peccata tua &c. I. 282.

27. Si non audieritis me, ut ſanctificetis diem Sabbathi -- ſuccendam ignem in portis tuis &c. II. 399.

XVIII. 7. & 8. Repente loquor adverſum gentem, & adverſum regnum, ut eradice, & deſtruam, & diſperdam illud. Si poenitentiam egerit gens illa à malo ſuo &c. IV. 380. & VII. 385.

11. Revertatur unusquiſque à via ſua mala, & dirigite vias veſtras, & ſtudia veſtra. VII. 401.

XX. 7. Factus ſum in deriſum tota die, omnes ſubſannant me, IV. 239.

Cap. Vers.

XXIII. 16. Prophetant vobis, & decipiunt vos,

IV. 212.

XXX. 15. Quid clamas super contritione tua?

&c. IV. 478. insanabilis plaga tua, VII,

455.

XXXI. 22. Usquequò deliciis dissolveris, filia

vaga? VIII. 480.

30. Unusquisque in iniquitate sua morietur,

III. 63.

XXXVI. 16. Lege de volumine, in quo scrip-

sisti de ore meo. I. 173.

XXXIX. 5. Locutus est ad eum iudicia, III.

289.

XLVII. 6. O mucro Domini, usquequò non

quiesces? ingredi in vaginam tuam: re-

frigerare, & file. IV. 487.

XLVIII. 27. Fuit enim in derisum tibi, Israël,

quasi inter fures reperisses eum. V. 564.

29. Audivimus superbiam Moab: superbus

est valde. V. 563.

XLIX. 4. Quid gloriaris in vallibus? Defluxit

vallis tua, filia delicata, quæ confidebas in

thesauris tuis &c. Ecce ego inducam su-

per te terrorem &c. IV. 490.

7. Nunquid non ultrà est sapientia in Theman?

Periit consilium à filiis: inutilis facta est &c.

IV. 491. & VIII. 346.

15. Ecce parvulum dedi te in gentibus, con-

temptibilem inter homines, V. 569.

Ex

Ex Threnis.

Cap. Vers.

- I. 12. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus! XII. 126.
19. Vocavi amicos meos, & ipsi deceperunt me. IV. 219.
- III. 14. Factus sum in derisum omni populo, canticum eorum tota die. IV. 239.
25. Bonus es, Domine, sperantibus in te, animæ quærenti te. VII. 371.
27. Bonum est viro, cum portaverit jugum ab adolescentia sua. VII. 80.
30. Dabit percutienti se maxillam; saturabitur opprobriis. IX. 345.
40. Scrutemur vias nostras, & revertamur ad Dominum. III. 518.
54. Inundaverunt aquæ super terram. IV. 398.
- IV. 17. Cum adhuc subsisteremus, defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respiceremus attenti ad gentem, quæ salvare non poterat. VII. 333.

Ex Baruch Propheta.

- III. 10. &c. Nam si in via DEI ambulâsses, habitâsses utique in pace sempiterna. IV. 388.
16. &c. Ubi sunt principes gentium, qui argentum thesaurizant & aurum, in quo confidunt homines &c. V. 484.
23. Viam sapientiæ nescierunt. VIII. 290.

25

IV. 2.

Cap. Vers.

IV. 2. & 4. Videbunt in celeritate salutem vestram à DEO, quæ superveniet vobis cum honore &c. IX. 201.

V. 2. Circumdabit te DEus diploide justitiæ, & imponet mitram capiti honoris æterni. IX. 201.

Ex Ezechiele Propheta.

VI. 11. Gladio, fame, & peste ruituri sunt heu! &c. I. 330.

12. Et complebo indignationem meam in eis. I. 333.

VII. 19. Argentum eorum, & aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini. I. 170.

VIII. 3. Et emissa similitudo manûs apprehendit me in cincinno capitis mei, & elevavit me spiritus inter &c. VI. 466.

14. Et ecce ibi mulieres sedebant plangentes &c. I. 149.

IX. 2. Ecce sex viri, & unusquisque vias interitus in manu sua. XI. 103.

4. Signa thav super frontes virorum gementium. VIII. 466.

XIII. 11. Erit imber inundans. IV. 398.

19. Et violabant me propter pugillum hordei, & fragmen panis. I. 313.

XIV. 3. Scandalum iniquitatis suæ statuerunt contra faciem suam. IV. 179.

14. &c.

Cap. Verf.

14. &c. Si fuerint -- Noë, Daniel, & Job -- filios, & filias suas non liberabunt. II. 321.
- XVI. 8. Destructi sunt confidentes suæ virtuti. I. 338. Expandi amictum meum super te, & operui ignominiam &c. IX. 246.
14. Perfecta eras in decore meo. IX. 248.
49. Ecce hæc fuit iniquitas Sodomæ sororis tuæ, superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius. V. 224.
61. Recordaberis viarum tuarum, & confunderis. III. 524.
- XVIII. 21. Si autem impius egerit pœnitentiam ab omnibus peccatis suis, quæ operatus est, & custodierit omnia præcepta mea &c. IX. 400. &c.
24. Omnes justitiæ ejus, quas fecerat, non recordabuntur. I. 278. & 323. Si averterit se justus à justitia sua -- nunquid vivet? IX. 399.
- XIX. 12. Ventus urens siccavit fructum ejus: ignis comedit eam. IV. 453.
- XXIV. 6. &c. Væ civitati sanguinum! sanguis ejus in medio ejus. IV. 480. &c.
7. Et adducam pessimos de gentibus, & possidebunt domos eorum &c. V. 556. &c.
- XXXV. 3. Pro eo, quòd dixisti: euge, euge, super sanctuarium meum, quia pollutum est, & super terram Israël &c. IV. 482.
13. Insurrexistis super me ore vestro, & derogastis adversum me verba vestra. Ego audivi. II. 220.

15. Pro

Cap. Vers.

15. Pro eo, quod fecerunt Palæstini vindictam, & uli sunt toto animo &c. IV. 482.
 XXVI. 2. Pro eo, quod dixit Tyrus de Jerusalem: euge, contractæ sunt portæ populorum &c. IV. 484.
 XXXII. 12. Vastabunt superbiam Ægypti, & dissipabitur multitudo ejus, & destruetur superbia ejus. V. 556.
 13. Perdam omnia jumenta ejus. IV. 536.
 XXXIII. 12. Justitia justi non liberabit eum, in quocunque die peccaverit. IX. 400.
 XXXVI. 20. Conculcâstis nomen meum. Poluerunt nomen sanctum meum. X. 83.

Ex Daniele Propheta.

- II. 12. Rex in furore, & in ira magna præcepit, ut perirent omnes sapientes Babylonis. VI. 212.
 29. Tu Rex in strato tuo cogitare cœpisti, quid esset futurum post hæc. I. 19.
 35. Contrita sunt pariter, ferrum, testa, æs, argentum, & aurum, & redacta quasi in favillam æstivæ aræ. I. 338.
 37. DEus cœli regnum, & fortitudinem, & imperium, & gloriam dedit tibi. VI. 46.
 47. Verè DEus vester Deus Deorum est, & Dominus Regum. I. 19.
 III. 16. Non oportet, nos de hac re respondere tibi; ecce enim DEus noster, quem colimus, potest nos eripere de camino ignis ardentis &c. XI. 441.
 22. Jussio Regis urgebat. IV. 80.

96. Ne-

Cap. Vers.

96. Neque enim est alius DEus, qui possit ita salvare. XII. 11.
- IV. 24. Peccata tua eleemosynis redime, & iniquitates tuas misericordiis pauperum. IV. 647.
27. Nōne hæc est Babylon magna, quam ego ædificavi in domum regni in robore fortitudinis meæ, & in gloria decoris mei? II. 116. & VI. 101.
28. Tibi dicitur, Nabuchodonosor Rex; regnum tuum transibit à te, & ab hominibus ejicient te, & cum bestiis, & feris erit habitatio tua. III. 36.
31. Igitur post finem dierum ego Nabuchodonosor oculos meos ad cœlum levavi, & altissimo benedixi, & viventem in sempiternum laudavi &c. IV. 571.
32. Non est, qui resistat manui ejus, & dicat: quare id fecisti? IV. 556.
34. Nunc igitur ego Nabuchodonosor laudo, & magnifico, & glorifico Regem cœlorum &c. IV. 572.
- VI. 22. DEus meus misit Angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi. IV. 345. quia coram eo justitia inventa est in me. IX. 388.
- IX. 24. Ut consummetur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna. VII. 277.
26. Post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, VII. 229.

XII. 3.

Cap. Vers.

- XII. 3. Fulgebunt in perpetuas æternitates. III.
39.
XIII. 23. Melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quàm peccare in conspectu Domini. V. 331. & XII. 11.

Ex Osee Propheta.

- II. 6. Sepiam viam meam spinis. XI. 500.
9. Sumam frumentum meum in tempore suo. IV. 466.
14. Ecce ego lactabo eam, & ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor ejus. I. 40.
IV. 1. &c. Non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia DEI in terra. Maledictum &c. V. 106.
2. Et sanguis sanguinem tetigit. IV. 30.
10. Comedent, & non saturabuntur. I. 141.
VII. 3. In malitia sua lætificaverunt Regem, & in mendaciis suis principes. IV. 215.
16. Facti sunt quasi arcus dolosus. VIII. 347.
IX. 2. Area, & torcular non pascet eos, & vinum mentietur eis. &c. VIII. 346.
5. Quid facietis in die solemni, in die festivitatis Domini? Quid facietis? II. 400.
10. Facti sunt abominabiles, sicut ea, quæ dilexerunt. I. 277.
15. Exosos habui eos. I. 277.
XI. 1. Vocavi filium meum ex Ægypto. X. 130.
XII. 6.

Cap. Vers.

- XII. 6. Misericordiam, & iudicium custodi, & spem in Dominum tuum semper. IV. 208. & VII. 356.
- XIII. 1. Loquente Ephraim horror invasit Israël, & deliquit in Baal, & mortuus est. IV. 209.
6. Juxta pascua sua adimpleti sunt, & saturati sunt. V. 95.
7. Ego ero eis, quasi læna, sicut pardus in via Assyriorum, occurram eis quasi ursa raptis catulis, & dirumpam interiora jecoris eorum. I. 282.
9. Perditio tua ex te, Israël, in me tantummodò auxilium tuum &c. VII. 352.

Ex Joël Propheta.

- I. 4. Residuum erucæ comedit locusta. IV. 455.
- II. 2. & 3. Dies tenebrarum, & caliginis, dies nubis, & turbinis: similis ei non fuit à principio &c. III. 236.
6. A facie ejus cruciabuntur populi. III. 264.
12. &c. Expergiscimini ebrii, & flete & ululate omnes, qui bibitis vinum &c. IV. 468. &c.
25. Locusta, bruchus, rubigo, & eruca, fortitudo mea magna, quam misi in vos. IV. 456.

III. 13.

Cap. Vers.

- III. 13. Quia multiplicata est malitia eorum. IV. 28.
 16. Et Dominus de Sion rugiet, & de Jerusa-
 lem dabit vocem suam, & movebuntur cœ-
 li, & terra. IV. 525.

Ex Amos Propbeta.

- III. 6. Si est malum in civitate, quod non fece-
 rit Dominus? III. 193.
 9. Auditum facite in ædibus Azoti, & in æ-
 dibus terræ Ægypti, & dicite: congre-
 gamini super montes Samariæ. IV. 349.
 11. Detrahetur ex te fortitudo tua. IX. 13.
 IV. 7. Pluit super unam civitatem, & non pluit
 super alteram. IV. 410.
 9. Percussi vos in vento urente, & in aurugine
 multitudinem hortorum vestrorum, & vi-
 nearum vestrarum. IV. 453. Ficeta vestra
 comedit eruca. 455.
 V. 4. Quærite me, & vivetis. X. 177. & IV. 380.
 9. Qui subridet vastitatem super robu-
 stum, & depopulationem super potentem
 affert. IV. 389.
 19. Quomodo si fugiat vir à facie leonis, &
 occurrat ei ursus, & ingrediatur domum,
 & innitatur manu sua super parietem, &
 mordeat eum coluber. IV. 390.
 22. & 23. Quòd si obtuleritis mihi hodie ho-
 locautomata, & munera vestra, non susci-
 piam &c. IV. 390.

VI. 6.

Cap. Vers.

VI. 6. Bibentes vinum in phialis, & nihil patiebantur super contritione Joseph, V. 112.

VIII. 4. &c. Qui conteritis pauperem, & deficere facitis egenos terræ, dicentes: &c. IV. 463.

7. Juravit Dominus in superbiam Jacob, si oblitus fuero usque ad finem omnia opera eorum. Nunquid &c. IV. 531.

IX. 10. In gladio morientur omnes peccatores populi mei, qui dicent: non appropinquabit, & non veniet super nos malum. IV. 389.

Ex Abdia Propheta.

I. 3. Superbia cordis tui extulit te, qui dicis in corde tuo: quis me detrahet in terram? V. 567.

Ex Propheta Jona.

I. 4. Dominus autem misit ventum magnum in mare, & facta est tempestas magna in mari, & navis periclitabatur conteri. IV. 355.

III. 10. Et vidit DEUS opera eorum, quia conversi sunt de via sua mala, & misertus est. II. 388.

IV. 7. Et paravit DEUS vermem ascensu diluculi in crastinum, & percussit hederam, & exaruit. IV. 336.

9. Putasne benè irasceris tu super hederam? & dixit: benè irascor ego usque ad mortem. &c. VI. 218.

Ex Michea Propheta.

Cap. Vers.

- III. 5. Si quis non dederit in ore eorum quidpiam, sanctificant super eum prælium. VI. 505.
- V. 2. Et tu Bethlehem Ephrata -- ex te mihi egredietur, qui sit dominator in Israël. VII. 225.
- VI. 10. Ignis in domo impiï, thesauri iniquitatis, & mensura minor iræ plena. V. 399.
- VII. 8. Ne læteris inimica mea super me, quia cecidi: confurgam. XII. 244.

Ex Nahum Propheta.

- I. 2. Ulciscens DEus in hostes suos. I. 314.
7. Bonus Dominus, & confortans in die tribulationis, & sciens sperantes in se. VII. 435.

Ex Habacuc Propheta.

- III. 12. &c. In fremitu concalcabis terram, in furore tuo obstupescies gentes &c. III. 237. 238. & 239.

Ex Sophonia Propheta.

- I. 12. Visitabo super viros defixos in facibus suis, qui dicunt in cordibus suis: non faciet Dominus benè, & non faciet malè. I. 465.
15. Dies iræ, dies tribulationis, & angustię, dies calamitatis, & miserię, dies tenebrarum & caliginis, dies nebulę & turbinis. III. 237.

17. Et

Cap. Vers.

17. Et tribulabo homines, & ambulabunt ut cæci, quia Domino peccaverunt. III. 239.
10. Argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die iræ Domini. III. 297.
- II. 1. & 2. Congregamini gens non amabilis; priusquam pariat jussio quasi pulverem transeuntem diem, antequam veniat super vos ira furoris Domini. IV. 378.
14. Et accubabunt in medio ejus greges, omnes bestię gentium, & onocrotalus, & ericius in liminibus ejus morabuntur. I. 319.
15. Omnis, qui transit per eam, sibilabit, & movebit manum suam. I. 321.

Ex Aggao Propheta.

- I. 2. &c. Hæc ait Dominus exercituum, dicens: nondum venit tempus domus Domini ædificandæ &c. II. 433 &c.
- II. 9. Meum est argentum, meum est aurum, dicit Dominus exercituum. I. 93.
22. Loquere ad Zorobabel ducem Juda, dicens: ego movebo cælum pariter & terram &c. IV. 513.

Ex Zacharia Propheta.

- I. 13. &c. Et respondit Dominus Angelo, qui loquebatur in me, verba bona, & consolatoria: revertar ad Jerusalem in misericordiis. III. 35. &c.
- V. 2. Ecce video volumen volans: hæc est maledictio, quæ egreditur super faciem omnis terræ. I. 200.

Cap. Vers.

- VIII. 17. Hæc sunt, quæ odi, dicit Dominus, juramentum mendax. II. 192.
 XII. 10. Videbunt; in quem transfixerunt, & plangent super eum. XI. 523.
 XIII. 6. Quæ sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? VII. 227.

Ex Malachia Propheta.

- II. 2. Maledicam benedictionibus vestris, I. 237.
 III. 5. Et accedam ad vos in iudicio, & ero testis velox maleficis, & adulteris &c. III. 283.
 6. Ego Dominus, & non mutor. II. 145.

Ex Libro I. Machabæorum.

- III. 14. Et ait: faciam mihi nomen, & glorificabor in regno, & debellabo Judam, & eos, qui cum ipso sunt. VI. 28.
 V. 57. Faciamus & ipsi nobis nomen &c. VI. 29.
 VI. 11. &c. In quantam tribulationem deveni, & in quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum &c. III. 274. & 392.
 45. Interficiens à dextris & à sinistris, & cadebant ab eo huc, atque illuc. Et ivit sub pedes elephantis &c. IX. 50.
 VII. 14. Homo Sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos &c. III. 322. & VI. 33. & VIII. 328.
 35. Et juravit cum ira dicens, nisi traditus fuerit Judas, & exercitus ejus in manus meas &c. VI. 213.

IX. 55.

Cap. Vers.

- IX. 55. Occlusum est os ejus, & dissolutus est paralyti, nec ultrà potuit loqui verbum &c. VI. 36.
- XV. 16. Cùm inebriatus esset Simon, & filii ejus, surrexit Ptolomæus cum suis, & sum- pserunt arma &c. V. 117.

Ex Libro II. Machabæorum.

- III. 24. Spiritus omnipotentis Dei magnam fe- cit suæ ostensionis evidentiam. XII. 452.
- V. 21. Existimans se præ superbia terram ad navigandum, pelagus verò ad iter agen- dum deducturum propter mentis elatio- nem. V. 576.
- VI. 13. Etenim multo tempore non sinere pec- catoribus ex sententia agere, sed statim ul- tiones adhibere, magni beneficii est indi- cium. IV. 565.
20. Patienter sustinens destinavit non admit- tere illicita propter vitæ amorem. VIII. 34.
- IX. 8. Qui sibi videbatur etiam fluctibus ma- ris imperare &c. III. 273.
13. A quo non erat misericordiam consecu- turus. XI. 508.
- XV. 5. Et ego potens sum in terra, qui impe- ro sumi arma. V. 515, & IX. 300.

Ex Evangelio Matthæi.

- I. 21. Vocabis nomen ejus JESUM; ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eo- rum, XII. 106.

aa 3

23. Quod

Cap. Vers,

23. Quod interpretatur: nobiscum DEUS;
XII. 478.
- II. 13. Ecce Angelus apparuit in somnis Joseph
dicens: surge, & accipe puerum, & Ma-
trem ejus, & fuge &c. X. 135.
- III. 6. Baptizabantur ab eo in Jordane, confi-
tentes peccata sua, X. 211.
11. Ego quidem baptizo vos in aqua in pœ-
nitentiam, qui autem post me venturus est,
fortior me est &c. X. 210.
15. Sine modò; sic enim deest nos implere
omnem justitiam, X. 215.
16. Baptizatus autem JESUS confestim ascen-
dit de aqua, & ecce aperti sunt ei cœli &c.
X. 217.
- IV. 3. Dic, ut lapides isti panes fiant, V. 374
& X. 223.
18. Venite post me, & faciam vos fieri pis-
catores hominum, X. 273.
24. Et abiit opinio ejus in totam Syriam, & ob-
tulerunt ei omnes malè habentes, & qui
dæmonia habebant. X. 382.
- V. 3. Beati pauperes spiritu, III. 444.
9. Beati pacifici, quoniam filii DEI vocabun-
tur. VI. 427.
11. Beati estis, cum maledixerint vobis, & per-
secuti vos fuerint, & dixerint omne ma-
lum -- propter me. III. 348. & 382. &c.
16. Videant opera vestra bona, & glorificent
Patrem vestrum, qui in cœlis est, VI. 51.
19. Qui solverit unum de mandatis istis mi-
nimis

Cap. Vers.

- nimis, minimus vocabitur in regno cœlo-
rum. IV. 243.
21. Nisi abundaverit justitia vestra plus quàm
Scribarum, & Phariseorum, non intrabitis
in regnum cœlorum. IX. 385.
22. Ego autem dico vobis, quia omnis, qui i-
rascitur fratri suo, reus erit iudicio. VI.
171. Qui dixerit fratri suo: fatue, reus e-
rit gehennæ ignis. VI. 317.
23. Si ergo offers munus tuum ad altare, &
ibi recordatus fueris, quia frater tuus ha-
bet aliquid &c. VI. 393.
28. Qui viderit mulierem ad concupiscendam
eam, jam machatus est eam in corde suo:
V. 196.
34. Ego dico vobis, non jurare omnino. II. 188.
37. Sit autem sermo vester, est, est, non,
non, VIII. 368.
43. Audistis, quia dictum est antiquis: dili-
ges proximum tuum, & odio habebis ini-
micum tuum. VIII. 116.
44. Ego autem dico vobis: diligite inimicos
vestros. II. 494.
45. Ut filii sitis Patris vestri, qui solem suum
oriri facit super bonos, & malos, & pluit
super justos, & injustos. IX. 320.
46. & 47. Si enim diligitis eos, qui vos dili-
gunt, quam mercedem habebitis? nōne
& publicani hoc faciunt? Et si salutaveri-
tis &c. VIII. 143. &c.

Cap. Vers.

- VI. 1. Attendite, ne justitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis; alioquin mercedem non habebitis apud Patrem &c. V. 594. &c.
2. Sicut hypocritæ faciunt in Synagogis, & vicis, ut honorificentur ab hominibus &c. VI. 132. &c.
7. Orantes nolite multum loqui. II. 288.
16. Exterminant facies suas. V. 255.
19. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi ærugo, & tinea demolitur, & ubi fures effodiunt &c. VII. 55. &c.
24. Nemo potest duobus dominis servire &c. IV. 198.
- VII. 5. Hypocrita, ejice primum trabem de oculo tuo. VI. 133.
15. Veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. IV. 24.
19. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. VII. 29.
22. Multi dicent mihi in illa die: Domine, nonne in nomine tuo prophetavimus, & in nomine tuo dæmonia ejecimus, & in nomine tuo virtutes &c. X. 84.
- VIII. 16. Obtulerunt ei multos dæmonia habentes. X. 382.
22. Dimitte mortuos sepelire mortuos suos. IV. 224.
25. Domine, salva nos, perimus. I. 377. & X. 370. &c.
26. Præ-

Cap. Verf.

26. Præcepit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. Ill. 193.
31. Dæmones autem interrogabant eum: si ejicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum. &c. X. 398.
- IX. 2. Confide, fili, remittuntur tibi peccata tua. IV. 384.
8. Glorificaverunt DEum, qui dedit potestatem talem hominibus. I. 134.
11. Quare cum publicanis, & peccatoribus manducat Magister vester? X. 315.
12. Non est opus valentibus medico, sed male habentibus. X. 316.
14. Quare nos, & Pharifæi jejunamus frequenter, discipuli autem tui non jejunant? X. 124.
21. Si tetigero tantum vestimentum ejus, salva ero. X. 409.
29. Secundum fidem vestram fiat vobis. VII. 304.
32. Et ejecto dæmonio locutus est mutus. X. 390.
33. Miratæ sunt turbæ dicentes: nunquam apparuit sic in Israël. X. 431.
- X. 16. Estote prudentes. VIII. 270.
18. Et ad præfides, & ad Reges ducemini propter me in testimonium illis & gentibus; cum autem tradunt vos, nolite cogitare, quomodo &c. Ill. 229.
27. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, & quod in aure auditis, prædicate super tecta. XI. 286.

Cap. Vers.

28. Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere, III. 152.
sed potius timete eum, qui &c. XII. 13.
34. Non veni pacem mittere, sed gladium &c. VI. 413.
37. Qui amat patrem, aut matrem plusquam me, non est me dignus, & qui amat filium &c. I. 169.
38. Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus III. 442.
- XI. 5. Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur. IX. 193.
12. Regnum cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. VI. 153.
14. Ipse est Elias, qui venturus est. IV. 21.
18. & 19. Venit Joannes neque manducans, neque bibens, & dicunt: dæmonium habet. Venit Filius hominis &c. III. 335. & X. 301.
28. Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos. X. 317.
30. Onus meum leve &c. I. 229.
- XII. 22. Dæmonia multa ejiciebat. X. 383.
25. Omne regnum contra se divisum desolabitur &c. VI. 383.
36. De omni verbo otioso, quod locuti fuerint homines, rationem reddent in die judicii. VIII. 372.
38. Volumus à te signum videre &c. VII. 280. & X. 332.
50. Qui-

Cap. Verſ.

- ſo. Quicumque enim fecerit voluntatem patris mei, qui in cœlis est, ille meus frater, & soror, & mater est. IX. 374.
- XIII. 22. Fallacia divitiarum suffocat verbum, & sine fructu efficitur. X. 294.
49. Exhibunt Angeli, & separabunt malos de medio justorum, & mittent eos in caminum ignis. II. 462.
- ſ7. Et scandalizabantur in eo &c. X. 427.
- XIV. 35. Cùm cognovissent eum viri loci illius, miserunt in universam regionem illam, & obtulerunt ei omnes malè habentes. X. 349.
36. Et rogabant eum, ut vel fimbriam vestimenti ejus tangerent, & quicumque tetigerunt, sani facti sunt. X. 411.
- XV. 2. Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem Seniorum? non enim lavant manus, cùm panem manducant. XI. 388.
7. Hypocritæ, benè prophetabit de vobis Isaias. VI. 134.
12. Scis, quia Pharisæi audito verbo hoc scandalizati sunt. &c. IV. 152.
14. Cæcus autem si cæco ducatum præstat, ambo in foveam cadent. III. 369.
26. Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. XI. 94.
30. Et accesserunt ad eum turbæ multæ, habentes secum mutos, cæcos, claudos, debiles &c. X. 349.
31. Et curavit eos, ita ut turbæ mirarentur, videntes mutos loquentes, claudos ambulantes &c. X. 356. XVI.

Cap. Vers.

XVI. 1. Accesserunt ad eum, & rogaverunt eum, ut signum de cœlo ostenderet eis. X. 332.

19. Tibi dabo claves regni cœlorum, & quodcunque ligaveris super terram, erit ligatum &c. III. 494.

20. Assumens eum Petrus cepit increpare illum dicens: absit à te, Domine, non erit tibi hoc. &c. IV. 35. & XI. 53.

24. Si quis vult post me venire, abneget semet ipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. III. 443.

26. Quid prodest homini, si mundum universum &c. I. 5.

XVII. 4. Domine, bonum est nos hîc esse. III. 253.

20. Hoc genus dæmoniorum non ejicitur nisi per orationem, & jejunium. V. 101.

21. Filius hominis tradendus est in manus hominum, & occident eum. XI. 36, & 52.

26. Vade ad mare, & mitte hamum, & eum piscem, qui prius ascenderit, tolle, & aperto ore &c. X. 367. & III. 346.

XVIII. 7. Væ homini, per quam scandalum venit! &c. IV. 47. & 188.

20. Ubi fuerint duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum. XII. 276.

25. Cùm non haberet, unde redderet, jussit &c. IX. 422.

35. Sic & Pater meus cœlestis faciet vobis,

fi

Cap. Vers.

si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris. VIII. 124.

XIX. 3. Et accesserunt ad eum Pharisei tentantes eum, & dicentes: si licet homini dimittere uxorem &c. X. 337.

21. Si vis perfectus esse, vade, vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum &c. I. 5. & VIII. 75.

22. Et abiit tristis. VI. 159.

24. Facilius est camelum per foramen acûs transire, quàm divitem introire in regnum DEI. V. 454.

26. Quis ergo poterit salvus esse? V. 456.

27. Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis? X. 286.

XX. 12. Hi novissimi unâ horâ fecerunt, & pares nobis fecisti, qui portavimus pondus diei, & æstus. VI. 480. & X. 543.

18. Ecce ascendimus Jerosolymam, & Filius hominis tradetur &c. XI. 36.

19. Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi &c. XI. 51.

XXI. 7. Petite, & accipietis, &c. II. 258.

10. Et cùm intrâset Jerosolymam commota est universa civitas dicens: quis est hic? Populi autem &c. X. 461.

11. Populi autem dicebant: hic est JESUS Propheta à Nazareth. XI. 541.

14. Et

Cap. Vers.

14. Et accesserunt ad eum cæci, & claudi in templo. X. 350. & sanavit eos. ibi. 566.
15. Et pueros clamantes in templo, & dicentes: Hosanna Filio David X. 461.
21. Amen dico vobis, si habueritis fidem, & non hæsitaveritis -- si monti huic dixeritis: tolle, & jacta te in mare, fiet. II. 259.
23. Qui decimatis mentham, & anethum, & cyminum &c. XI. 388.
28. Pleni estis hypocrisi, & iniquitate &c. X. 340.
- XXII. 18. Quid me tentatis, hypocritæ? VI. 134. & X. 340.
37. Diliges Dominum DEum tuum -- hoc est maximum, & primum mandatum; secundum autem simile est huic: diliges proximum &c. VIII. 2.
- XXIII. 4. Alligant onera gravia, & importabilia. I. 229.
6. Amant autem primos recubitus in coenæ, & primas cathedras in synagogis. VI. 2.
29. Væ vobis, Scribæ, & Pharisei hypocritæ! væ vobis &c. V. 141.
- XXIV. 3. Dic nobis, quando hæc erunt, & quod signum adventus tui, & consummationis sæculi? VII. 279.
6. Audituri estis prælia, & opiniones præliorum. VI. 302.
30. Tunc parebit signum Filii hominis. III. 262.
38. & 39. Comedentes, & bibentes, nubentes,

Cap. Verf.

- tes, & nuptui tradentes, usque ad eum diem,
quo intravit Noë in arcam &c. VIII. 478.
44. Et vos estote parati, quia qua hora non
putatis, Filius hominis veniet. III. 77.
- § i. Partem ejus ponet cum hypocritis. &c.
VI. 143.
- XXV. 1. Tunc simile erit regnum cœlorum
decem virginibus &c. X. 532. &c.
29. Omni habenti dabitur, & abundabit, ei
autem, qui non habet, & quod videtur ha-
bere, auferetur ab eo. VII. 178.
30. Inutilem servum ejicite in tenebras &c.
V. 231.
34. Venite benedicti Patris mei, possidete pa-
ratum vobis regnum à constitutione mun-
di. III. 296.
40. Quodcunque feceritis uni ex minimis istis,
mihi fecistis. VIII. 244.
41. Tunc dicet his, qui à sinistris ejus erunt:
discedite &c. X. 524. & I. 283.
- XXVI. 8. & 9. Videntes autem Discipuli indi-
gnati sunt, dicentes: ut quid perditio hæc?
potuit enim istud venundari multò, & da-
ri pauperibus. XI. 132. &c.
14. Tunc abiit unus de duodecim, qui dici-
tur Judas Iscariotes, ad principes Sacer-
dotum &c. XI. 133.
15. At illi constituerunt ei triginta argenteos
&c. ibi. 135.
18. Quemcunque osculatus fuero, tenete
eum &c. II. 119.

Cap. Vers.

24. Væ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur: bonum ei erat &c. III. 465. & XI. 152.
31. Omnes vos scandalum patiemini in me in nocte ista. XI. 160. & 176.
33. Etsi omnes scandalizati fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. IV. 320. & V. 615.
36. Sedete hîc, & orate, ne intretis in tentationem. II. 309. & XI. 174.
38. Tristis est anima mea usque ad mortem. I. 308. & XI. 191.
39. Procidit in faciem suam orans. II. 305. & XI. 212.
55. Quotidie apud vos sedebam docens in templo. X. 565.
63. JESUS autem tacebat. XI. 304.
64. Veruntamen dico vobis: amodo videbitis Filium hominis sedentem à dextris virtutis DEI, & venientem in nubibus cœli. &c. XI. 313. & 523.
65. Ecce nunc audistis blasphemiam. IV. 152. Tunc princeps Sacerdotum scidit vestimenta sua dicens: blasphemavit, quid ad huc egemus testibus? Ecce &c. XI. 317.
67. Exspuerunt in faciem ejus. XI. 342.
69. &c. Et tu cum JESU Galilæo eras. &c. XI. 320.
73. Verè & tu ex illis es; nam & loquela tua &c. XI. 322.

XXVII, 1. Mane autem facto consilium inierunt omnes

Cap. Verſ.

- omnes principes Sacerdotum, & Seniores
populi adverſus JEſum &c. XI. 363.
2. Vinc̄tum adduxerunt eum. XI. 382.
3. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quòd
damnatus eſſet, pœnitentiâ ductus retulit
&c. XI. 46.
9. &c. Et acceperunt triginta argenteos, pre-
tium &c. XI. 396.
12. Nihil reſpondit. XI. 385.
14. Et non reſpondit ei ad ullum verbum.
Ibi.
15. Per diem autem ſolem̄nem conſueverat
Præſes populo dimittere unum vinc̄tum &c.
XI. 469.
19. Sedente autem illo pro tribunali, miſit
ad eum uxor ejus, dicens: nihil tibi, &
juſto illi &c. XI. 444.
20. Principes autem Sacerdotum, & Senio-
res perſuaſerunt populis, ut peterent Bar-
rabbam, JEſum autem &c. XI. 466.
24. Videns autem, quia nihil proficeret, ſed
magis tumultus fieret, accepta aquâ &c.
XI. 502.
26. JESUM flagellatum tradidit eis. XI.
472.
27. Et congregaverunt ad eum totam cohò-
tem. XI. 491.
28. Exuentes eum, & chlamyde coccinea
circumdederunt eum. XI. 485.

Cap. Verf.

34. Et cùm gustâſſet, noluit bibere. XII.
91.
39. Prætereuntes autem blaſphemabant
eum, moventes capita ſua. XII. 126.
40. Salva temet ipſum: ſi Filius DEI es,
deſcende de cruce. VIII. 131. & XII. 128.
&c.
44. Id ipſum autem & latrones, qui cruci-
fixi erant cum eo, improperebant ei, XII.
127.
46. Eli, Eli, lama ſabacthani. XIII. 157.
51. Et ecce velum templi ſciſſum eſt in duas
partes &c. XII. 180.
52. Monumenta aperta ſunt, & multa cor-
pora &c. XII. 190.
54. Centurio, & qui cum eo erant cuſtodien-
tes Jeſum, viſo terræ motu, & his &c. IV.
530. & XII. 162.
- XXVIII. 2. Et ecce terræ motus factus eſt
magnus &c. XII. 259.
13. Copioſam pecuniam dederunt militibus
dicentes: dicite, quia diſcipuli ejus &c.
IV. 78.
18. Baptizantes eos in nomine Patris &c.
XII. 383. & X. 9.

Ex

Ex Evangelio Marci.

Cap. Vers.

- I. 12. Et statim Spiritus expulit eum in desertum. X. 226.
14. Postquam traditus est Ioannes, venit JESUS in Galilæam, prædicans Evangelium &c X. 251.
23. Exi de homine. X. 347.
24. Scio, qui sis, Sanctus DEI &c. VII. 301.
25. Obmutesce, & exi de homine &c. X. 395.
32. Et erat omnis civitas congregata ad januam. X. 310.
40. Domine, si vis, potes me mundare. X. 356.
II. 2. Et auditum est, quòd in domo esset, & convenerunt multi, ita ut non caperet neque ad januam. X. 350.
16. Quare cum publicanis, & peccatoribus manducat, & bibit Magister vester? X. 426.
III. 5. Et circumspiciens eos cum ira, contristatus est super cæcitate cordis eorum. VI. 173. & X. 449. & 71.
10. Ita ut irruerent in eum, ut illum tangerent, quotquot habebant plagas. X. 431.
15. Dedit eis potestatem ejiciendi dæmonia. X. 401. & 390.
20. Ita ut non possent neque panem manducare. X. 431.

Cap. Vers.

22. Dicebant, quòd Beelzebub habet, & in
principe dæmoniorum ejicit dæmonia. X.
430.
- IV. 39. Comminatus est vento, & dixit mari
tace, obmutesce. &c. X. 371.
- VI. 13. Dæmonia multa ejiciebat. X. 383.
20. Herodes enim metuebat Joannem, scientem
eum virum justum, & sanctum, & custo-
diebat eum &c. X. 260.
37. Et ascendit ad illos in navim, & cessavit
ventus. X. 369.
56. Et quocunque introibat vel in vicis, vel
in villas, aut in civitates, in plateis pone-
bant infirmos &c. X. 411.
- VIII. 23. Expuens in oculis ejus impositis me-
nibus suis interrogavit eum, si quid videret
&c. X. 406.
- IX. 24. Surde, & mute spiritus, ego præcipio
tibi: exi ab eo. X. 390.
25. Et multum discerpens eum exiit ab eo &c.
I. 402. & X. 396.
28. Hoc genus in nullo potest exire, nisi
oratione &c. X. 403.
42. Bonum est tibi debilem introire in vitam
quàm duas manus habentem ire in gehennam
&c. III. 387.
- X. 17. Cùm egressus esset in viam, proce-
rens quidam genu flexo ante eum. X.
291.
20. Magister, hæc omnia observavi à juveni-
tute mea. I. 152.
21. Et

Cap. Vers.

21. Et habebis thesaurum in cœlo. I. 153.
 Intuitus eum dilexit eum. VIII. & X.
 292.
29. Nemo est, qui reliquerit domum &c.
 X. 286.
40. Quid tibi vis, faciam? &c. X. 357.
- XI. 13. Venit, si quid fortè inveniret in ea. &c.
 XI. 236.
23. Amen dico vobis, quia quicumque dixe-
 rit huic monti: tollere, & mittere in ma-
 re &c. II. 259.
- XIII. 4. Dic nobis, quando ista fiunt, & quod
 signum &c. X. 328.
7. Cùm audieritis bella, & opiniones bello-
 rum. VI. 302.
12. Tradet autem frater fratrem in mortem,
 & pater filium, & consurgent filii in paren-
 tes &c. XI. 60.
33. Et vos estote parati. VII. 498.
- XIV. 30. Amen dico tibi, quia tu hodie in no-
 cte hac, priusquam gallus vocem bis de-
 derit, ter me es negaturus. XI. 321.
33. Cæpit pavere, & tædere. XI. 191.
35. Procidit super terram, & orabat. II. 305.
55. Summi verò Sacerdotes, & omne conci-
 lium quarebant adversùs Jesum testimo-
 nium &c. XI. 299.
56. Multi enim dicebant falsum testimonium
 &c. XI. 300. & 310.
58. Ego dissolvam templum hoc manufactum
 &c. XI. 310.

bb 3

65. Et

Cap. Verſ.

6. Et viri, qui tenebant illum, illudebant ei. XI. 352.
71. Ille autem cepit anathematizare, & jurare &c. XI. 323.
72. Et statim gallus iterum cantavit, & recordatus &c. XI. 334. egressus foras fleuit amarè. XI. 338.
- XV.** 1. Vincientes JESUM. XI. 382.
5. Non respondes quidquam? Vide, in quantis te accusant &c. 385.
10. Sciens, quòd per invidiam tradidissent eum. XI. 9.
11. Pontifices autem concitaverunt turbam ut magis Barrabam dimitteret eis. XI. 466.
15. Tradidit JESUM flagellis cæsum. XI. 472.
16. Et convocant totam cohortem. XI. 491.
19. Et percutiebant caput ejus arundine. XI. 488.
20. Exuerunt illum purpurâ. XII. 35.
21. Angariaverunt quendam Simonem Cyrenæum venientem de villa, patrem Alexandri &c. XII. 70.
24. Mittentes sortem super eis, quidquis tolleret. XII. 123.
43. Audacter introivit ad Pilatum, & petit corpus JESU. XII. 202.
44. Pilatus autem mirabatur, si jam obiit. XII. 5.
- XVI.** 9. Surgens apparuit primò Mariæ Magdalenæ. XII. 381.

Cap. Vers.

13. Et illi euntes narraverunt cæteris, nec illis crediderunt. XII. 291.
 15. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit. XII. 390.
 17. Dedit eis potestatem ejiciendi dæmonia. X. 391.

Ex Evangelio Luca.

- I. 44. Exultavit in gaudio infans in utero meo. X. 448.
 51. Fecit potentiam in brachio suo &c. V. 559.
 68. Visitavit, & fecit redemptionem plebis suæ. II. 370.
 78. Visitavit nos oriens ex alto. ibid.
 II. 7. Non erat eis locus in diversorio. X. 49.
 18. Et omnes, qui audierunt, mirati sunt, & de his, quæ dicta erant à pastoribus ad ipsos. ibid.
 19. Maria autem conservabat omnia verba hæc &c. X. 553.
 26. Et responsum accepit Simeon à Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi &c. X. 8.
 47. Stupebant omnes, qui eum audiebant, super prudentia, & responsis ejus. X. 448. &c.
 49. Quid est, quòd me quærebatis? nescitis &c. X. 190.
 51. Et descendit cum eis, & venit Nazareth &c. X. 196.

bb 4

III. 3.

Caput Vers.

- III. 3. Venit in omnem regionem Jordanis, prædicans baptismum poenitentiae &c. X. 204.
 22. Descendit Spiritus Sanctus corporali specie, sicut columba in ipsum. X. 203.
- IV. 6. Mihi tradita sunt, & cui volo, de illa. VI. 101.
 14. Fama ejus exiit per totam regionem de illo. X. 451.
 4. Et magnificabatur ab omnibus. X. 458.
 22. Omnes testimonium illi dabant &c. X. 458.
 28. Repleti sunt omnes in Synagoga irâ. VI. 207.
 29. Et surrexerunt, & ejecerunt illum extra civitatem, & duxerunt illum usque ad supercilium &c. X. 427.
 30. Ipse autem per medium illorum ibat. X. 441.
 35. Obmutescite, & exi ab eo, X. 383. & IV. 227.
 40. Omnes, qui habebant infirmos variis languoribus, ducebant illos ad eum. X. 348.
 42. Et detinebant eum, ne discederet ab eis. X. 459.
- V. 3. Cum turbæ irruerent in eum, ut audirent verbum DEI. X. 459.
 4. Præceptor, per totam noctem laborantes &c. X. 371.
 15. Perambulabat magis sermo de illo, & conveniebant turbæ multæ, ut audirent &c. X. 349.
 27. Illi autem statim relictis retibus, & patre secuti sunt eum. X. 274.

33. Qua-

Cap. Verf.

33. Quare discipuli Joannis jejunant frequenter, tui autem edunt, & bibunt? X. 426.
- VI. 11. Ipsi autem repleti sunt insipientiâ. X. 425.
19. Omnis turbâ quærebat eum tangere, quia &c. X. 411.
21. & 25. Væ vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitis, & flebitis. Beati, qui nunc fletis &c. X. 516. & VIII. 499.
36. Estote misericordes, sicut & Pater vester &c. VIII. 231.
- VII. 4. Quia dignus est, ut hoc illi præstes. II. 254. & X. 478.
13. Adolescens, tibi dico, surge: & resedit &c. VII. 488.
39. Hic si esset Propheta, sciret utique, quæ & qualis est mulier, quæ tangit eum &c. III. 337. & IV. 135.
- VIII. 6. Aliud cecidit supra petram, & natum aruit &c. I. 48.
38. Et rogabat illum vir, à quo dæmonia exierant, ut cum eo esset &c. X. 277.
- IX. 22. Quia oportet Filium hominis multa pati, & reprobari à senioribus &c. XI. 36.
23. Tollat crucem suam quotidie. III. 443.
26. Qui me erubuerit, & sermones meos, hunc Filius hominis erubescet, cùm venerit in majestate sua &c. III. 384.
29. Virtus de ilio exibat, & sanabat omnes. X. 356.

bb §

32. Spe.

Cap. Vers.

32. Species vultûs ejus altera X. 452.
 54. Domine, vis, dicimus, ut ignis descen-
 dat &c. VII. 69.
 55. Nescitis, cujus spiritûs estis. VIII. 103.
 57. Vulpes foveas habent, & volucres cœ-
 li nidos &c. X. 270. & XII. 419.
 59. Domine, permittite mihi primùm ire, &
 sepelire patrem meum &c. X. 279.
 61. Sequar te, Domine, sed permittite mihi
 primùm renunciare his, quæ domi sunt.
 &c. X. 297.
 18. Videbam Sathanam sicut fulgur de cœlo
 cadentem. VII. 454.
 28. Hoc fac, & vives. VIII. 17.
 29. Et quis est proximus meus? X. 560.
 XI. 8. Si ille perseveraverit pulsans, dico vo-
 bis, etsi non dabit illi surgens, eò quòd a-
 micus sit, propter &c. I. 507.
 9. Et ego dico vobis: date, & dabitur vo-
 bis &c. X. 547.
 13. Si vos, cùm sitis mali, nôstis bona data
 dare filiis vestris, quantò magis Pater &c.
 I. 126.
 17. Et domus supra domum cadet. VI. 384.
 31. Regina Austri surget in judicio cum vi-
 ris generationis hujus, & condemnabit il-
 los &c. II. 361.
 XII. 2. Attendite à fermento Phariseorum,
 quod est hypocrysis. VI. 133.
 13. Dic fratri meo, ut mecum dividat hære-
 ditatem &c. X. 362. & III. 330.

Cap. Vers.

15. Videte, & cavete ab omni avaritia. X. 509.
 16. Hominis cujusdam divitis ager uberes fructus attulit, & cogitabat intra se &c. X. 503. & V. 379.
 32. Nolite timere, pusillus grex, quia &c. VII. 454.
 47. 48. Ille servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non præparavit, & non fecit &c. VIII. 303. & X. 530.
 XIII. 3. Nisi pœnitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. III. 639. & 442.
 15. Hypocritæ, unusquisque vestrum sabbatho non solvit bovem suum, aut asinum à præsepio &c. VI. 134.
 17. Omnis populus gaudebat in universis, quæ gloriosè fiebant ab eo. X. 446.
 23. Ait autem illi quidam: Domine, si pauci sunt, qui salvantur? X. 326.
 XIV. 18. &c. Villam emi &c. I. 155.
 33. Qui non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus. II. 293.
 XV. 2. Murmurabant Pharisei, & Scribæ dicentes, quia hic peccatores recipit. X. 316.
 4. &c. Vadit ad illam, quæ perierat, donec inveniat eam, &c. X. 539. &c. & II. 456.
 XVI. 9. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut cum defeceritis, recipiant vos &c. III. 98. & X. 463. & V. 473. & VIII. 287.
 14. Audiebant hæc omnia Pharisei, qui erant avari, & deridebant illum. V. 460. & X. 480. & 426.

15. Quod

Cap. Vers.

15. Quod hominibus altum est, abominatio est ante DEum. X. 55.
19. Homo quidam erat dives, qui induebatur purpurâ, & bysso, & epulabatur &c. X. 513. & VIII. 479.
31. Neque si quis à mortuis resurrexerit, credent. III. 316.
- XVII. 10. Non puto. Sic & vos, cùm feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite: servi inutiles sumus &c. X. 558.
25. Oportet illum multa pati, & reprobari à generatione hac. XI. 36.
28. &c. Edebant, & bibebant: emebant, & vendebant: plantabant, & ædificabant &c. VIII. 479.
- XVIII. 7. DEUS autem non faciet vindictam electorum suorum clamantium ad se &c? 499.
11. Gratias tibi ago, quia non sum sicut ceteri hominum, raptores, injusti &c. IV. 275. & VI. 102. & X. 559.
13. DEUS, propitius esto mihi peccatori &c. II. 274.
18. Interrogavit eum quidam princeps. X. 291.
23. His auditis contristatus est. &c. I. 154.
29. Nemo est, qui reliquit domum, aut patrem-- & non recipiat multò plura in hoc tempore &c. X. 286.
31. Ecce ascendimus Jerosolymam, & consummabuntur omnia, quæ scripta sunt &c. VII. 272.

Cap. Verf.

XIX. 3. &c. Quærebat videre JESUM &c. XI. 425.

40. Dico vobis, quia si hi tacuerint, lapides clamabunt. X. 571.

XXI. 28. His autem fieri incipientibus, respicite & levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra III. 260.

34. Attendite autem vobis, ne fortè graventur corda vestra in crapula, & ebrietate. V. 93. & VIII. 415.

37. Erat autem diebus docens in templo, noctibus verò exiens morabatur in monte &c. X. 565.

XXII. 24. Facta est autem & contentio inter eos, quis eorum videretur major. VI. 297.

28. Vos estis, qui permanistis mecum in tentationibus meis. &c. XI. 161.

32. Rogavi pro te, Petre, ut non deficeret fides tua. XI. 332.

36. Sed nunc, qui habet sacculum, tollat similiter & peram. XI. 166.

40. Orate, ne intretis in tentationem. II. 281. & 309.

41. Positis genibus orabat &c. XI. 216.

43. & 44. Apparuit autem illi Angelus de cœlo confortans eum: & factus in agonia &c. XI. 243.

51. Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eam. XI. 270.

52. Dixit JESUS ad eos, qui venerant ad se, principes Sacerdotum &c. XI. 251.

56. Dixit

Cap. Vers.

56. Quem cum vidisset ancilla quædam &c.
XI. 319.
58. Et post pusillum alius videns eum &c.
XI. 322.
61. Et conversus Dominus respexit Petrum.
XI. 334.
63. Et interrogabant eum, dicentes: quis est,
qui te percussit? &c. XI. 342.
66. Et duxerunt illum in concilium suum &c.
XI. 360.
67. Si dixero vobis, non credetis mihi &c.
XI. 363.
70. Dixerunt autem omnes: tu ergo es Fi-
lius DEI? XI. 365.
- XXIII. 1. Surgens omnis multitudo eorum, du-
xerunt eum ad Pilatum. XI. 382.
2. Hunc invenimus subvertentem gentem no-
stram, & prohibentem tributa dare Cæsa-
sari &c. XI. 385.
6. & 7. Pilatus autem audiens Galilæam, in-
terrogavit, si homo Galilæus esset, & ut
cognovit &c. XI. 419.
8. &c. Herodes autem viso Jesu gavissus est
&c. XI. 422.
11. Sprevit illum Herodes cum exercitu suo
&c. XI. 426.
12. Et facti sunt amici Herodes, & Pilatus
&c. XI. 425.
16. Emendatum illum dimittam. XI. 472.
28. &c. Filiæ Jerusalem, nolite flere super me,
sed super vos ipsas flete &c. XII. 61.

Cap. Verſ.

32. Ducebantur autem & alii duo nequam cum eo, ut interficerentur. XII. 54.
34. Pater, ignosce illis; non enim sciunt, quid faciunt. XII. 156.
35. Et stabat populus spectans, & deridebant eum. XII. 126.
36. Illudebant autem ei, & milites. XII. 127. & 177.
37. Si tu es Rex Judæorum, salvum te fac. XII. 128.
39. Blasphemabat eum dicens: salvum fac te met ipsum, & nos. VI. 250. & XII. 127.
44. Erat autem fere hora sexta, & tenebræ &c. XII. 179.
46. Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. XII. 157.
48. Revertebantur percutientes pectora sua. IV. 530. & XII. 162.
52. Accessit ad Pilatum, ac petiit corpus Jesu. XII. 199.
- XXIV. 14. Et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus, quæ acciderant. XII. 271. &c.
26. Nonne hæc oportuit pati Christum &c. VIII. 466.
34. Quod surrexit Dominus verè, & apparuit Simoni. XII. 291.
36. Dum autem hæc loquuntur, stetit Jesus in medio eorum. XII. 292.
27. Conturbati verò, & conterriti existimabant, se spiritum videre. XII. 294. &c.

50. Et

Cap. Vers.

50. Et duxit eos foras in Bethaniam, XII.
382.

Ex Evangelio Joannis.

- I. 12. Dedit eis potestatem filios DEI fieri, I.
53. & X. 74.
32. Et testimonium perhibuit Joannes dicens,
quia vidi Spiritum descendentem quasi co-
lumbam &c. X. 8.
34. Ego vidi, & testimonium perhibui, quia
hic est filius DEI, XI. 366.
43. Invenit Philippum, & dicit ei JESUS: se-
quere me. X. 273.
- II. 4. Quid mihi, & tibi est, mulier? &c. X.
244.
11. Hoc fecit initium signorum in Cana Ga-
lilææ, & manifestavit gloriam suam, X.
257.
15. Et cum fecisset quasi flagellum de funicu-
lis, omnes ejecit de templo. X. 568.
- III. 1. Erat autem homo ex Pharisæis Nicode-
mus nomine, princeps Judæorum &c. X.
311. &c.
14. Sicut Moyses exaltavit serpentem in de-
serto, ita exaltari oportet Filium hominis.
XI. 38. & XII. 108.
16. Sic DEUS dilexit mundum, ut Filium
suum unigenitum daret. X. 41.
- IV. 9. Quomodo tu, Judæus cum sis, bibere a
me possis, quæ sum mulier Samaritana. II.
50.

27. Ve-

Cap. Verf.

27. Venerunt discipuli ejus, & mirabantur, quia cum muliere loquebatur. IV. 133.
29. Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia, quæcunque feci: nunquid ipse est Christus? X. 264.
37. Alius est, qui seminat, alius, qui metit. I. 13.
40. Rogaverunt eum, ut ibi maneret. X. 459.
42. Et mulieri dicebant, quia jam non propter tuam loquelam credimus; ipsi enim audivimus &c. X. 267.
- V. 17. Pater operatur usque modo. VII. 102.
45. Nolite putare, quòd ego accusaturus sim vos apud Patrem; est, qui accuset vos, Moyses &c. VII. 231.
- VI. 12. Colligite, quæ superaverunt, fragmenta, ne pereant. V. 367.
18. Mare autem vento magno flante exurgebat. X. 368.
26. Amen, amen dico vobis: quæritis me, non quia vidistis signa, sed manducastis ex panibus &c. X. 354.
30. Quod ergo tu facis signum, ut videamus, & credamus tibi? X. 436.
51. & 52. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane &c. XI. 84.
62. Hoc vos scandalizat. &c. IV. 158.
71. Unus ex vobis diabolus est. IV. 21.
- R. P. Calini, S. J. Index.   c c   VII.

Cap. Vers.

VII. 3. Transi hinc. X. 427.

12. Et murmur multum erat in turba de eo
&c. III. 151. & X. 436.

14. Ascendit Iesus in templum, & docebat.
X. 565.

15. Quomodo hic scit litteras, cum didi-
cerit? X. 427.

24. Nolite iudicare secundum faciem. II. 497.
& IV. 141. & III. 331.

27. Sed hunc scimus, unde sit; Christum au-
tem, cum venerit, nemo scit, unde sit. X.
428.

37. Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. X.
317.

47. Nunquid & vos seducti estis? nunquid
ex principibus aliquis credidit in eum &c.
X. 436.

VIII. 9. Unus post unum exivit, incipientes à
senioribus, & remansit solus Iesus, & mu-
lier in medio stans. III. 267.

15. Ego non iudico quemquam. III. 330.

33. Responderunt ei: semen Abraham sumus,
& nemini servivimus unquam: quomo-
do tu dicis: liberi eritis? X. 429.

44. Vos ex patre diabolo estis. I. 537.

46. Quis ex vobis arguet me de peccato?
X. 435.

48. Nonne bene dicimus nos, quia Sama-
ritanus es tu, & dæmonium habes? X.
430.

49. Vos

Cap. Vers.

49. Vos inhonorastis me, I. 537.
 50. Non quæro gloriam meam, XI. 34.
 54. Est Pater meus, qui glorificat me &c.
 X. 456 & 457.
 59. Tulerunt lapides, ut jacerent in eum.
 X. 441.
 IX. 6. Exspuit in terram, & fecit lutum ex
 sputo, & linivit super oculos ejus. VI. 85.
 & X. 407.
 13. Lutum mihi posuit super oculos, & lavi,
 & video. X. 432.
 16. Dixerunt ergo ex Phariseis quidam: non
 est hic homo à DEO, qui sabbathum non
 custodit, IV. 139.
 X. 20. Dæmonium habet, & insanit; quid eum
 auditis? X. 432.
 XI. 41. Lazare, prodi foras. X. 439. &c.
 46. Quidam autem ex eis abierunt ad Phari-
 sæos, & dixerunt eis, quæ fecit JESUS &c.
 XI. 3.
 50. Expedi, ut unus homo moriatur pro
 populo, & non tota gens pereat, XII.
 105. &c.
 XII. 5. Quare hoc unguentum non venit
 trecentis denariis, & datum est egenis?
 XI. 132.
 6. Fur erat, & loculos habens, ea, quæ mit-
 tebantur, portabat. XI. 131.
 13. Acceperunt ramos palmarum, & proces-
 serunt obviam ei, & clamabant: Hosanna
 &c. X. 460.

Cap. Vers.

9. Cognovit ergo turba multa ex Judæis, quia illic est, & venerunt, non propter JESUM tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit à mortuis. X. 341.

22. Venit hora, ut clarificetur Filius hominis. X. 316.

28. Clarificavi, & iterum clarificabo. X. 458.

35. Ambulate, dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant: qui ambulat in tenebris &c. III. 79.

37. Cùm autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum. X. 435.

43. Qui dilexerunt magis gloriam hominum, quàm DEI. VI. 62.

XIII. 1. Cùm dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos. XI. 80.

3. Sciens JESUS, quia omnia dedit ei Pater in manus suas. XI. 78.

8. Non lavabis mihi pedes in æternum, IV. 265. Si non laverò te, non habebis partem mecum, IX. 383.

21. &c. Nunc clarificatus est Filius hominis, & DEUS clarificatus est in eo &c. XI. 158.

27. Quod facis, fac citiùs. XI. 154.

33. Filioli, adhuc modicum vobiscum sum &c. XI. 162. &c.

34. Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem &c. VI. 381, & VIII. 12.

38. Non

Cap. Verſ.

38. Non cantabit gallus, donec ter me neges.
XI. 160. &c.
- XIV. 1. Non turbetur cor veſtrum: creditis
in DEum, & in me credite. XI. 167. &c.
6. Ego ſum via, veritas, & vita. III. 370.
13. Quodcunq; petieritis Patrem in nomi-
ne meo, hoc faciam. II. 292.
15. Si diligitis me, mandata mea ſervate. XI.
169.
18. Non relinquam vos orphanos; veniam
ad vos. XI. 162.
21. Qui habet mandata mea, & ſervat ea,
ille eſt, qui diligit me. VII. 528. & IX.
346.
23. Si quis diligit me, ſermonem meum ſer-
vabit, & Pater meus diliget eum &c. IX.
346. & VII. 598.
27. Non turbetur cor veſtrum, neque for-
midet &c. XI. 164.
28. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia
vado ad Patrem. XI. 160.
- XV. 5. Sine me nihil poteſtis facere. VII. 323.
7. Si manſeritis in me, & verba mea in vo-
bis manſerint, quodcunq; volueritis, pe-
tetis, & fiet vobis. XI. 170.
10. Sic præcepta mea ſervaveritis, manebi-
tis in dilectione mea. IX. 346.
12. Hoc eſt præceptum meum, ut diligatis
invicem, ſicut dilexi vos. VI. 381. & VIII.
8. & XI. 169.

Cap. Vers.

14. Vos amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. VII. 528.
16. Ut, quocumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. II. 292.
20. Non est servus major Domino suo: si me persecuti sunt, & vos persequentur. II. 483.
- XVI. 6. & 7. Quia hæc dixi vobis, tristitia implevit cor vestrum, sed veritatem dico vobis: expedit, ut ego vadam. XI. 159.
16. Modicum, & jam non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me XI. 164. & 169.
23. Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vos. II. 292. & II. 258. & XI. 163.
27. Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis. II. 254.
32. Ecce venit hora, & jam venit, ut dispergamini unusquisque in propria, & me solum relinquatis. XI. 160.
- XVII. 1. Pater, clarifica me, ut Filius tuus clarificet te. X. 456.
3. Hæc est autem vita æterna, ut cognoscant te solum DEum verum, & quem misisti, JESum. VII. 302.
11. 15. & 17. Pater sancte, serva eos in nomine tuo. Rogo - ut serves eos à malo. Sanctifica eos in veritate. XI. 162.
20. Non pro eis rogo tantum, sed & pro eis, qui credituri sunt per verba eorum in me, ut omnes unum sint &c. VI. 382.
21. Ut

Cap. Verf.

21. Ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, & ego in te. VIII. 14.
- XVIII. 2. Sciebat autem & Judas, qui tradebat eum, locum, quia frequenter JESUS convenerat illuc &c. XI. 185.
3. Nobis non licet interficere quemquam. XI. 381.
6. Ut ergo dixit JESUS: ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. XI. 259.
11. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam? XI. 275.
17. Nunquid & tu ex discipulis es hominis istius? XI. 319.
19. Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis, & de doctrina ejus. XI. 185. &c.
24. Et misit eum Annas ligatum ad Caipham Pontificem. XI. 284.
26. &c. Dixit ei unus ex servis Pontificis, cognatus ejus, cujus abscidit Petrus auriculam: nonne &c. XI. 323.
28. Ipsi non introierunt in prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent pascha. XI. 387.
29. &c. Quam accusationem affertis contra hominem hunc? Si non esset malefactor &c. XI. 384.
33. Introivit ergo iterum in prætorium Pilatus, & vocavit Jesum. XI. 391.

Cap. Vers.

XIX. 1. Tunc ergo apprehendit Pilatus JESUM,
& flagellavit. XI. 472.

4. Exiit ergo iterum Pilatus foras, & dixit eis:
ecce adduco eum vobis foras, ut cognos-
catis, quia nullam invenio in eo causam &c.
Ecce homo. XI. 539.

12. Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris;
omnis enim, qui se facit Regem, contra-
dicit Cæsari. XII. 14.

19. &c. Vide XII. à fol. 101. & 541.

23. Milites ergo, cum crucifixissent eum,
acceperunt vestimenta ejus, & fecerunt
quatuor partes &c. XII. 123.

26. Mulier, ecce filius tuus: ecce Mater tua.
XII. 157.

28. Sitio. Ibi.

30. Cum ergo accepisset JESUS acetum, di-
xit: consummatum est. XII. 177.

34. Unus militum lanceâ latus ejus aperuit,
& continuo exiit sanguis, & aqua. XII.
180.

XX. 13. Quia tulerunt Dominum meum, &
nescio, ubi posuerunt eum. X. 172.

19. Cum ergo serò esset die illo, & fores es-
sent clausæ, ubi erant discipuli congregati
propter metum Judæorum, venit JESUS,
& stetit in medio. XII. 292.

23. Accipite Spiritum Sanctum: quorum re-
miseritis peccata, remittuntur eis: &c. III.
494. & I. 532. & XII. 301.

27. Noli esse incredulus. XII. 310. &c.
XXI.

Cap. Verf.

- XXI. 1. &c. Vado piscari &c. XII. 332.
 15. Simon Joannis, diligis me plus his? &c.
 XII. 350.
 18. &c. Amen, amen dico tibi, cum junior
 esses, cingebas te, & ambulabas, ubi vo-
 lebas &c. XII. 364.
 25. Sunt autem & multa alia, quæ fecit JE-
 sus, quæ si scribantur per singula, nec
 ipsum &c. x. 348.

Ex Actis Apostolorum.

- I. 3. Quibus & præbuit se ipsum vivum post
 passionem suam in multis argumentis per
 dies quadraginta &c. XII. 380.
 7. Non est vestrum nosse tempora, vel momen-
 ta, quæ Pater posuit in sua potestate. VII. 279.
 8. Eritis mihi testes in Jerusalem, & in omni
 Judæa, & Samaria, & usque ad ultimum
 terræ. XII. 391.
 9. Videntibus illis elevatus est, & nubes &c.
 XII. 414.
 14. Hi omnes erant unanimiter perseveran-
 tes in oratione cum mulieribus, & Ma-
 ria &c. II. 313. & XII. 432. & 453.
 II. 1. &c. Cum complerentur dies Penteco-
 stes, erant omnes pariter in eodem loco
 &c. XII. 433.
 5. Tunc in Jerusalem erant viri habitantes ex
 omni natione, quæ sub cælo est. XII. 112.
 cc § 13. Alii

Cap. Vers.

13. Alii autem irridentes dicebant, quia multo pleni sunt isti. III. 339.
14. Levavit vocem suam, & locutus est eis. XI. 338.
38. Pœnitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum in nomine Jesu Christi &c. XII. 436.
42. Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum. XII. 435.
- III. 13. DEUS Patrum nostrorum glorificavit Filium suum JESUM, quem vos &c. XII. 435.
17. Scio, quia per ignorantiam fecistis. XI. 58.
- V. 29. Obedire oportet DEO magis, quam hominibus. IV. 207.
32. Spiritus Sanctus, quem dedit DEUS omnibus obedientibus sibi. IX. 347.
36. Et ipse periit, & omnes, quotquot consenserunt ei, dissipati sunt VII. 240.
41. Ibant gaudentes à conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati. VI. 323. & XII. 436.
- VII. 51. Vos semper Spiritui Sancto resistitis. XII. 450.
- IX. 39. Circumsteterunt illum omnes viduæ flentes, & ostendentes ei tunicas, quas faciebat eis Doreas. II. 254.
40. Ponens genua oravit, II. 306.
- X. 38.

LOCORUM SACRÆ SCRIPTURÆ. 411

Cap. Vers.

- X. 38. Pertransit benefaciendo. VI. 526. & X.
450.
- XII. 3. Videns, quia placeret Judæis, appo-
suit, ut apprehenderet & Petrum. IX.
464.
9. Et nesciebat, quia verum est, quod fiebat
per Angelum, existimabat autem, se visum
videre. VII. 509.
22. Populus autem acclamabat: DEI voces,
& non hominis! VI. 70.
- XIII. 22. Inveni David filium Jesse, virum se-
cundum cor meum, qui faciet omnes &c.
IX. 346.
45. Videntes autem turbas; repleti sunt
zelo, & contradicebant his, quæ à Paulo
dicebantur &c. VI. 308.
- XIV. 10. Dii similes facti hominibus descen-
derunt ad nos, & vocabant Barnabam Jo-
vem, Paulum autem Mercurium. II. 342.
& VI. 91.
- XVI. 26. Et statim aperta sunt omnia ostia,
& univerforum vincula soluta sunt. XI.
241.
36. Miserunt Magistratus, ut dimittamini;
nunc igitur exeuntes ite in pace. &c. XI.
437.
- XVII. 32. Quidam quidem irridebant &c. III.
350.
- XIX. 12. Ita ut etiam super languidos defer-
rentur à corpore ejus sudaria, & semicin-
ctia &c. X. 417.

13. Ad-

Cap. Vers.

13. Adjuro vos per JESUM, quem Paulus prædicat. &c. x. 83.
18. Multi credentium veniebant confitentes, & annuntiantes actus suos. III. 496.
- XXIV. 25. Disputante autem illo de justitia, & castitate, & de judicio futuro, tremefactus Felix &c. II. 33.
26. Sperans, quòd pecunia ei daretur à Paulo, propter quod & frequenter accersens eum &c. IX. 465.
- XXVI. 29. Opto apud DEUM, & in modico, & in magno, non tantùm te, sed etiam omnes hodie fieri tales, qualis & ego sum. XII. 327.
- XXVIII. 4. Ut viderunt barbari pendentem bestiam de manu ejus, ad invicem dicebant: utique homicida est &c. III. 324.

Ex Epistola S. Pauli ad Romanos.

- I. 18. Qui veritatem DEI in justitia detinent. I. 232. Revelatur ira DEI de cœlo super omnem impietatem &c. IV. 377.
20. Invisibilia DEI per ea, quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur. II. 128.
22. Dicentes enim, se esse sapientes, stulti facti sunt. VIII. 313.
- II. 4. An ignoras, quoniam benignitas DEI ad pœnitentiam te adducit &c. VII. 418.

§. Diem

Cap. Vers.

5. Diem revelationis justi iudicii DEI, III. 256.
6. Reddet unicuique secundum opera eius, IX. 205.
10. Gloria autem, & honor, & pax omni operanti bonum. IX. 204.
15. Testimonium reddente illis conscientia ipsorum, III. 224.
23. Qui in lege gloriaris per prævaricationem legis, DEum inhonoras. IV. 231.
24. Nomen DEI per vos blasphematur inter gentes. II. 223. & IV. 8.
III. 25. Quem proposuit DEus propitiationem per fidem in sanguine ipsius propter remissionem &c. XI. 47.
IV. 4. Et, qui operatur, merces non deputatur secundum gratiam, sed secundum debitum. VII. 494.
V. 8. Commendat charitatem suam DEus in nobis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. XI. 401.
12. Per peccatum mors. I. 292. & III. 2. &c.
VI. 19. Humanum dico propter infirmitatem carnis vestræ, sicut exhibuistis membra vestra servire &c. I. 105.
VIII. 7. Sapientia carnis inimica est DEO. VIII. 320.
9. Si quis spiritum Christi non habet, hic non est eius. X. 55.
17. Si autem filii, & hæredes, hæredes quidem DEI, cohæredes autem Christi. I. 54.

18. Non

Cap. Vers.

18. Non sunt condignæ passionēs hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. VII. 150. & 433.
24. Spes autem, quæ videtur, non est spes; nam quæ videt quis, quid sperat? &c. VII. 319.
27. Qui scrutatur corda, scit, quid desideret spiritus. II. 264.
32. Cum illo omnia nobis donavit. x. 41. Proprio Filio suo non pepercit &c. XI. 59.
34. Christus JESUS, qui mortuus est, imò, qui &c. II. 256.
35. Quis ergo nos separabit à charitate Christi? tribulatio? &c. VII. 529.
- IX. 3. Optabam ego esse anathema à Christo pro fratribus VIII. 63.
16. Non est volentis, neque currentis, sed miserentis DEI. VII. 48.
- X. 2. Æmulationem DEI habent, sed non secundum scientiam, & suam quærentes statuere &c. VI. 478.
17. Fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. VII. 215.
- XI. 6. Si autem gratia, jam non est gratia. IX. 135.
- XII. 16. &c. Nolite esse prudentes apud vosmet ipsos. VI. 222. &c.
- XIII. 1. Non est potestas nisi à DEO. IX. 361.

2. Ita-

Cap. Vers.

2. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit &c. IX. 365.
7. Reddite ergo omnibus debita. IX. 409.
8. Qui diligit proximum, legem implevit: plenitudo legis est dilectio. VIII. 3.
10. Dilectio proximi malum non operatur. VIII. 8.
- XIV. 4. Tu quis es, qui iudicas alienum servum? &c. III. 330. & VI. 491.
20. Noli propter escam destruere opus DEI. IV. 12.
23. Quod non est ex fide, peccatum est. VII. 289.
- XV. 4. Ut per patientiam, & consolationem Scripturarum spem habeamus. VI. 265.

Ex Epistola 1. ad Corinthios.

- II. 8. Si enim cognovissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent. II. 219.
9. Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit DEUS his, qui diligunt eum. VII. 589.
- III. 16. Templum DEI estis vos. I. 319.
19. Sapientia huius mundi stultitia est apud DEUM. VIII. 313.
- IV. 3. Mihi autem pro minimo est, ut à vobis iudices, aut ab humano die. III. 359.
4. Nihil mihi conscius sum, sed non in hoc justificatus sum; qui autem iudicat me, Dominus est. III. 241. & VII. 448.
7. Quid

Cap. Vers.

7. Quid habes, quod non accepisti? V. 517.
 VI. 9. Nolite errare: neque fornicarii, neque
 idolis &c. V. 151. & VII. 146.
 10. An nescitis, quia iniqui regnum DEI non
 possidebunt? I. 547.
 VII. 9. Melius est nubere, quàm uri. Propter
 fornicationem &c. VIII. 426.
 28. Tribulationem tamen carnis habebunt
 hujusmodi. VIII. 430.
 VIII. 1. Scientia inflat. IX. 306.
 8. Esca autem nos non commendat DEO,
 neque si manducaverimus, abundabimus,
 neque &c. IV. 160.
 11. Peribit infirmus in sua scientia frater,
 pro quo Christus mortuus est. IV.
 37.
 12. Percutientes conscientiam eorum infir-
 mam. IV. 25. & 154.
 IX. 27. Castigo corpus meum, & in servitutum
 redigo, ne cum aliis prædicaverim, ipse re-
 probus efficiar. VIII. 473.
 X. 4. Petra autem erat Christus. XII. 108.
 13. Faciet etiam cum tentatione proventum.
 I. 364.
 31. Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive
 aliquid aliud faciatis, omnia in gloriam DEI
 facite. I. 246. & VII. 590.
 XI. 26. Quotiescunque manducabitis panem
 hunc, & calicem bibetis, mortem Domini
 annunciabitis. XI. 39.

XII. 4.

LOCORUM SACRÆ SCRIPTURÆ. 417

Cap. Verf.

- XII. 4. Divisiones gratiarum sunt, idem autem Spiritus; & divisiones ministrarum sunt &c. VII. 473.
7. Unicuique datur manifestatio Spiritûs ad utilitatem. VI. 457.
- XIII. 1. & 2. Et si habuero Prophetiam, & noverim mysteria omnia, & omnem scientiam &c. I. 87. & VII. 177. & 475.
- XIV. 1. Sectamini charitatem, æmulamini spiritualia. VI. 456.
- XV. 9. Ego enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam &c. VI. 468. & IX. 247.
14. Si Christus non surrexit, inanis est prædicatio nostra, inanis est fides vestra. XII. 238.
44. Seminatur corpus animale, surget corpus spiritale. XII. 257.

Ex Epistola II. ad Corinthios.

- I. 3. Pater misericordiarum, & DEUS totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. IV. 252.
5. & 7. Sicut abundant passionibus Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolatio nostra. Sicut &c. IV. 254.
- II. 7. Ne fortè abundantiori tristitia absorbeatur. VI. 151.
- III. 5. Non sumus sufficientes cogitare aliquid
- R. P. Calini, S. J. Index. dd à no-

Cap. Verf.

à nobis, quasi ex nobis, sed sufficientia nostra ex DEO est. I. 13. & VII. 323.

IV. 10. Semper mortificationem JESU in corpore nostro circumferentes, ut & vita JESU manifestetur in corporibus &c. VIII. 457.

17. Quod in præsentì momentaneum est, & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate &c. VII. 150.

V. 10. Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit &c. III. 260. & VIII. 460.

14. Charitas Christi urget nos, æstimantes hoc, quoniam pro omnibus mortuus est Christus, ut qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est. XI. 30. & X. 74.

VI. 1. Videte, ne in vacuum gratiam DEI recipiatis. VII. 452.

7. In virtute DEI per arma justitiæ à dextris, & à sinistris. VII. 327.

14. &c. Quæ participatio justitiæ cum iniquitate? quæ societas luci ad tenebras? quæ conventio &c. VII. 505.

X. 3. In carne ambulantes non secundum carnem militamus. VIII. 418.

12. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. VI. 50. Non etiam qui se ipsum commendat, ille probatus est. Ibi. 108.

XII. 11. Factus sum insipiens: vos me coëgestis. VI. 105.

12. Nec

Cap. Vers.

12. Nec enim debent filii parentibus thesaurizare, sed parentes filiis. V. 86.
XIII. 4. Nam et si crucifixus est ex infirmitate, sed vivit ex virtute DEI. XII. 234.
5. An non cognoscitis vosmet ipsos, quia Christus Jesus in vobis est, nisi fortè reprobis estis? X. 171.

Ex Epistola ad Galatas.

- I. 14. Proficiebam in Judaismo supra multos coætaneos meos, abundantius æmulator existens paternarum mearum traditionum. VI. 467.
III. 13. Christus redemit nos de maledicto factus pro nobis maledictum. XII. 113.
27. Quicumque baptizati estis, Christum induistis. Ibi. 43.
IV. 17. Æmulantur vos non benè. VI. 470.
18. Bonum æmulamini in bono semper. VI. 467.
V. 14. Omnis lex in uno sermone impletur: diliges proximum tuum, sicut te ipsum. VIII. 3.
15. Si invicem mordetis, videte, ne consumamini. VI. 383. & 419.
21. Quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum DEI non consequentur. V. 11. & 108. & VII. 143.

dd 2

24. Qui

Cap. Vers.

24. Qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitiis, & concupiscentiis. VIII, 457.
- VI. 1. Et si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, huiusmodi instruite in spiritu lenitatis. XII, 320.

Ex Epistola ad Ephesios.

- II. 8. Gratiâ estis salvati per fidem, & hoc non ex vobis; DEI enim donum est, non ex operibus, ut ne quis gloriatur. V. 519.
- III. 4. Flecto genua mea ad Patrem Domini nostri &c. II, 306.
5. Quod aliis generationibus non est agnatum filiis hominum, sicut nunc revelatum est sanctis Apostolis ejus, & Prophetis in Spiritu. VII, 222.
- IV. 8. Captivam duxit captivitatem. XII, 423.
10. Qui descendit, ipse est, qui & ascendit super omnes coelos. XII, 418.
18. Tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati à vita DEI -- qui desperantes &c. VIII, 400.
29. & 30. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat -- & nolite contristari Spiritum Sanctum DEI. VIII, 489.

Cap. Verſ.

- V. 1. Eſtote ergo imitatores DEI, ſicut filii cha-
riſſimi, & ambulate in dilectione, ſicut &
Chriſtus dilexit nos. VIII. 11.
2. Tradidit ſemet ipſum pro nobis. V. 167.
3. Nec nominetur in vobis. V. 319. aut tur-
pitudò, aut ſtultiloquium, aut ſcurrilitas
&c. VIII. 499.
15. &c. Videte fratres, quomodo cautè am-
buletis, non quaſi inſipientes, ſed ut ſa-
pientes, redimentes tempus. VIII. 511.
18. Nolite inebriari vino, in quo eſt luxuria.
V. 110.
29. Nemo unquam carnem ſuam odio habuit.
VIII. 29.
- VI. 1. Filii, obedite parentibus veſtris in Do-
mino, hoc enim juſtum eſt: honora pa-
trem tuum, & matrem &c. IX. 364.
4. Patres, nolite ad iracundiam provocare
filios veſtros. VI. 286.
5. Servi, obedite dominis carnalibus cum ti-
more, & tremore, in ſimplicitate cordis
veſtri. IV. 196. & IX. 363.
10. Confortamini in Domino, in potentia
virtutis ejus I. 340.
12. Non eſt nobis colluctatio adverſus car-
nem, & ſanguinem, ſed adverſus principa-
tus, & poteſtates &c. VIII. 470.
13. Accipite omnem armaturam DEI, ut
poſſitis reſiſtere in die malo. VII. 25.

dd 3

Ex

Ex Epistola ad Philippenses.

Cap. Vers.

- I. 15. Quidam quidem & propter invidiam, & contentionem, quidam autem & propter bonam voluntatem Christum prædicant. VI. 463.
23. Coarctor autem à duobus, desiderium habens dissolvi, & esse cum Christo, permanere autem in carne necessarium propter vos. VIII. 64.
- II. 6. Non rapinam arbitratus est esse se æqualem DEO XI. 2. 6. & IX. 283. Sed semetipsum exinanivit &c. Ibi.
9. DEus exaltavit illum, & donavit nomen &c. X. 65.
12. Cum metu, & tremore salutem vestram operamini. VII. 437.
13. Qui operatur in nobis & velle, & perficere pro bona voluntate. VII. 323.
- III. 19. Quorum DEus venter est. V. 78.
21. Reformabit corpus humilitatis nostræ configuratum corpori claritatis suæ. XII. 243.

Ex Epistola ad Colossenses.

- II. 14. Delens, quòd adversus non erat, chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci. XII. 112.
- III. 5. Mortificate avaritiam, quod est simulacrorum servitus. V. 436.
8. De-

Cap. Verf.

8. Deponite turpem sermonem de ore vestro. VIII. 494.
17. Omne, quodcunque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini nostri Jesu Christi. VII. 589.
21. Nolite ad iracundiam provocare filios vestros. VI. 286.
24. Scientes, quod à Domino accipietis retributionem hæreditatis. IV. 197.

Ex Epistola I. ad Thessalonicenses.

- II. 13. Cùm accepissetis à nobis verbum auditus DEI, accepistis illud non ut verbum hominum &c. VII. 214.
- IV. 3. Scitis, quæ præcepta dederim vobis per Dominum Jesum. Hæc est voluntas DEI, sanctificatio &c. V. 190.
9. De charitate fraternitatis non necesse habemus vobis scribere; ipsâ enim vos à DEO didicistis &c. VIII. 3.
- V. 8. Induti loricam fidei, & charitatis, & galeam spem salutis. VII. 173.

Ex Epistola II. ad Thessalonicenses.

- III. 1. De cætero, fratres mei, orate pro nobis, ut sermo DEI currat, & clarificetur, sicut & apud vos &c. IV. 93.

dd 4

Ex

Ex Epistola I. ad Timotheum.

Caput Vers.

- II. 4. Qui vult omnes homines salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. VII. 185.
9. & 10. Mulieres in habitu ornato cum verecundia, & sobrietate &c. V. 243.
- III. 1. Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. VI. 9.
- IV. 13. Dum venio, attende lectioni. I. 175.
- V. 3. Viduas honora. VIII. 431.
23. Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino utere propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. V. 125.
- VI. 8. Habentes alimenta, & quibus tegamur, his contenti simus. V. 357. & VIII. 410.
9. Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli &c. V. 349.

Ex Epistola I. ad Timotheum.

- I. 12. Scio, cui credidi, & certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem. VII. 321.
- II. 5. Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit. XI. 248.

10. Fi-

Cap. Vers.

10. Fidelis sermo; nam si commortui sumus, & convivemus, si sustinemus, & congregabimus. XII. 418.
14. Noli contendere verbis, ad nihil enim utile est nisi ad subversionem audientium. VI. 309.
- IV. 7. Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi &c. VII. 40.
8. In reliquo reposita est mihi corona justitiæ &c. III. 245. & VII. 494.

Ex Epistola ad Titum.

- I. 2. In spem vitæ æternæ, quam repromisit, qui non mentitur, DEus. VII. 320.
16. Confitentur, se nosse DEum, factis autem negant. I. 299.

Ex Epistola ad Hebræos

- I. 14. Omnes sunt administratorii spiritus &c. II. 463.
- VI. 4. Impossibile est eos, qui semel sunt illuminati, gustaverunt etiam donum cœlestē, & particeps -- & prolapsi sunt, rursus renovari &c. III. 623.
13. Abrahæ promittens DEus, quoniam neminem habuit, per quem juraret, juravit per semetipsum. II. 188.

dd §

17. Abun-

Cap. Verf.

17. Abundantiùs volens DEus ostendere pol-
licitationis hæredibus immobilitatem con-
siliï sui &c. VII. 320.
- IX. 27. Statutum est hominibus semel mori,
post hoc autem iudicium. III. 218.
- X. 35. Nolite itaque amittere confidentiam
vestram, quæ magnam habet remuneratio-
nem. VII. 360.
36. Patientia vobis necessaria est, ut volun-
tatem DEI facientes reportetis promissio-
nem. IV. 562. & VI. 269.
- XI. 6. Sine fide impossibile est placere DEO.
VII. 204.
- XII. 2. Proposito sibi gaudio sustinuit crucem
confusione contempta. VI. 164.
3. Recogitate eum, qui talem sustinuit à pec-
catoribus adversùs semet ipsum contradi-
ctionem, ut ne &c. XI. 50.
11. Omnis disciplina in præsentì videtur non
esse gaudii, sed mœroris; postea autem
fructum &c. VII. 41.
- XIII. 17. Obedite præpositis vestris, & subja-
cite eis; ipsi enim pervigilant, quasi ratio-
nem &c. IX. 362.

Ex Epistola S. Jacobi. Ap.

- I. 3. Scientes, quòd probatio fidei vestræ pa-
tientiam operatur. IV. 582.
5. Si quis indiget sapientiâ, postulet à DEO.
II. 238.

12. Ac-

Cap. Verf.

12. Accipiet coronam vitæ, quam repromisit
DEus diligentibus se. VII. 589.
19. Sit omnis homo velox ad audiendum,
tardus autem ad loquendum, & tardus ad
iram. VI. 191.
26. Si quis putat, se religiosum esse, non refræ-
nans linguam suam, sed seducens cor suum.
hujus vana est religio. VIII. 371.
- II. 10. Quicumque totam legem servaverit, of-
fendat autem in uno, factus est omnium
reus. III. 553. & IX. 382.
13. Superexaltat misericordia judicium. VIII.
227. Judicium sine misericordia illi, qui non
fecit misericordiam. Ibi. 264.
- III. 2. In multis offendimus omnes. IV. 312.
- IV. 4. Adulteri, nescitis, quia amicitia hujus
mundi inimica est DEI? X. 20.
7. DEus superbis resistit. V. 451.
10. Humiliamini in conspectu Domini, & ex-
altabit vos, IX. 279.
13. Tu quis es, qui judicas proximum? III.
330.
- V. 12. Ante omnia, fratres nolite jurare. II.
188.
13. Tristatur aliquis vestrûm? oret. II. 267.
& XI. 213.
17. Non pluit annos tres, & menses sex. IV.
420.

Ex

Ex Epistola I. S. Petri Ap.

Cap. Vers.

- I. 15. Similes ei erimus, quoniam videbimus eum, sicuti est. X. 18.
- II. 12. &c. Conversationem vestram inter gentes habentes bonam, ut in eo, quod detrectant de vobis &c. IV. 192.
13. Subjecti igitur estote omni humanae creaturae propter DEum, sive Regi, quasi precellenti &c. IX. 362.
21. &c. Quia & Christus passus est pro vobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini &c. VI. 236. & VIII. 456.
23. Qui cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur, non comminabatur; tradebat &c. IX. 121.
- IV. 7. Estote itaque prudentes. VIII. 269.
5. Similiter adolescentes subditi estote senioribus. IX. 365.
- V. 10. DEus autem omnis gratiae, qui vocavit nos in aeternam suam gloriam in Christo &c. IV. 586. & I. 122.

Ex Epistola II. S. Petri Ap.

- I. 5. Vos autem curam omnem subinferentes ministrare in fide vestra virtutem, in virtute &c. VIII. 415.

II. 13,

Cap. Vers.

II. 13. Voluptatem existimantes diei delicias,
VIII. 462.

III. 9. Patienter agit DEUS propter vos, nolens
aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam
reverti. III. 627.

16. Quæ indocti, & instabiles depravant si-
cut & cæteras scripturas ad suam ipsorum
perditionem, IX. 157.

Ex epistola I. S. Joannis Ap.

I. 8. Si dixerimus, quoniam peccatum non ha-
bemus, ipsi nos seducimus, & veritas in no-
bis non est. III. 492. & IV. 312.

9. Si confitemur peccata nostra, fidelis est,
& justus, ut remittat nobis peccata nostra
&c. III. 499.

II. 1. Advocatum habemus apud Patrem, JE-
sum &c. II. 255.

3. In hoc scimus, quoniam cognovimus eum,
si mandata ejus observemus: qui dicit &c.
VII. 303. & VIII. 455.

16. Omne, quod est in mundo, concupiscen-
tia carnis est, & concupiscencia oculorum,
& superbia vitæ. X. 53.

III. 6. Omnis, qui peccat, non vidit eum, nec
cognovit eum. VII. 303.

10. Non est ex DEO, qui non diligit fratrem
suum. VIII. 19.

14. Qui non diligit, manet in morte. VIII. 5.

17. Qui

Cap. Vers.

17. Qui habuerit substantiam hujus mundi
& viderit fratrem suum necessitatem ha-
bere &c. IV. 460.
- IV. 8. Qui non diligit, non novit DEum. VIII.
5.
11. Charissimi, si sic DEus dilexit nos, & nos
debemus alterutrum diligere. VIII. 11.
16. DEus charitas est. VII. 481.
20. Si quis dixerit, quoniam diligo DEum
& fratrem suum oderit, mendax est. VIII.
19.
- V. 7. Tres sunt, qui testimonium dant in coe-
lo, Pater, Verbum, & Spiritus S. & hi tres
unum sunt. X. 9.

Ex Epistola II. S. Joannis Ap.

9. Qui permanet in doctrina, & Patrem, &
Filius habet. X. 56. Omnis, qui recedit
& non permanet in doctrina Christi, DEum
non habet. X. 60.

Ex Epistola Cathol. B. Judæ Ap.

- I. 12. Hi sunt in epulis suis maculæ. V. 109.

Ex Apocalipsi S. Joannis Ap.

- I. 3. Beatus, qui legit, & audit verba prophē-
tiæ hujus, & servat ea, quæ in ea scripta
sunt. I. 190.
- II. 4. Sed habeo adversus te pauca, quia habes
illic tenentes doctrinam Balaam &c. IV.
124.

20. Sed

Cap. Vers.

20. Sed habeo adversus te pauca, qui permittis mulierem Jezabel, quæ se dicit propheten, docere, & seducere servos meos, fornicari &c. IV. 125.
- III. 10. Quoniam servasti verbum patientiæ meæ, ego servabo te. IV. 584.
17. Quia dicis, quòd dives sum, & locupletatus, & nullius egeo, & nescis &c. III. 476. & IV. 277. & V. 520.
- IV. 10. Procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno, & adorabant viventem &c. V. 543.
- VII. 9. Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus &c. V. 544. & X. 73.
- VIII. 2. Et vidi septem Angelos stantes in conspectu DEI, & datæ sunt illis septem tubæ. IV. 338.
3. Et accepit Angelus thuribulum, & implevit &c. IV. 523.
- IX. 14. Et soluti sunt quatuor Angeli, qui parati erant in horam, & diem, & mensem & annum, ut occiderent &c. IV. 547.
- X. 3. Locuta sunt septem tonitrua. IV. 445.
6. Levavit manum ad cœlum, & juravit per &c. II. 188.
- XIV. 1. Et vidi, & ecce agnus stabat supra montem Sion, & cum eo centum quadraginta &c. V. 300.
4. Virgines enim sunt: hi sequuntur agnum, quocunque ierit. VIII. 423.

6. Et

Cap. Vers.

6. Et vidi alterum Angelum volantem per medium cæli, habentem Ævangelium æternum &c. VII. 466.
- XVI. 17. Exivit vox magna de templo à throno dicens: factum est. &c. IV. 524.
- XVIII. 7. Quantum glorificavit se, & in deliciis fuit, tantum date illi tormentum, & luctum. VIII. 464.
- XIX. 14. Et exercitus, qui erant in cœlo, sequebantur eum in vestibus albis, vestiti byssino &c. XII. 422.
16. Rex Regum, & Dominus dominantium. I. 90.
17. Vidi unum Angelum stantem in sole, & clamavit voce magna, dicens omnibus 2. vibus &c. XI. 95.
- XX. 12. Et vidi mortuos magnos & pusillos, stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt, & alius &c. III. 281.
- XXI. 4. Absterget DEUS omnem lacrymam ab oculis eorum, & mors ultra non erit &c. I. 62.
- XXII. 12. Foris canes, & venefici. IV. 27.

Bierdtes